

HKP'den:

AKP'giller'in Huzurevi Kızılay Halkımızın kanını emiyor

AKP'giller'in el atmadığı, içini boşaltmadığı, arka bahçesine çevirmediği, ranta dönüştürmediği, Faşist Din Devletini tam anlamıyla oturtmak için kullanmadıkları hiçbir kurum kalmadı. Tefeci-Bezirgân Sermayenin Siyasi Plandaki Temsilcileri AKP'giller şimdi de, adı Halkımızın yaptığı kan bağışlarıyla anılan, halkımızın felaketlerde, kazalarda yardıma muhtaç

HKP'den:

Atatürk Orman Çiftliği'nin adını değiştirme girişimini yargıya taşıdık

AKP'giller'in, Antiemperyalist Birinci Ulusal Kurtuluş Savaşı'mıza ve önderi Mustafa Kemal'e yönelik saldırıları sürüyor. Bu çerçevede yapılan son saldırı, Mustafa Kemal'in halkımıza yadigân "Atatürk Orman Çiftliği"nin isminin "Beştepe Millet Bahçesi" olarak değiştirilmesi girişimi oldu. AKP'giller'in Mustafa Kemal'e yönelik bu son saldırısıyla ilgili Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdik. 2'de

HKP'den:

Siyonist İsrail'in Filistin Halkına yönelik katliamlarını İstanbul ve İzmir'de protesto ettik

İstanbul

Siyonist İsrail Filistin'de yine sivil halkı katletti. İsrail'in Filistin Halkına yönelik bu dur durak bilmeyen saldırılarını Halkın Kurtuluş Partisi olarak İstanbul'da İsrail Başkonsolosluğu önünde protesto ettik. 2'de

Halkın Kurtuluş Yolu

Yıl: 17 / Sayı: 175 / 7 Eylül 2022

Siyasi Gazete

www.kurtulusyolu.org

5 TL

Yaşasın 30 Ağustos Zaferi'miz!

HKP'den:

“Keşke Yunan galip gelseydi”, diyen vatan hainlerine inat, Şanlı 30 Ağustos Zaferi'mizin 100. Yıldönümünü coşkuyla kutladık

Atatürk Orman Çiftliği'ne Yapılan Emperyalist ABD'nin Kaçak Büyükelçilik Binası Yıkılsın!

“Masayı Devirecek Soru”yu sormaya devam ediyoruz:

Diploma Nerede?

RTE'nin öğrenim gördüğünü iddia ettiği Marmara Üniversitesine 3'üncü kez başvurduk!

HİKMET KIVILCIMLI
(1902 - 11 Ekim 1971)

ABD, AB Uşağı
Parababalarının Satılmışlar Cephesine Karşı Halk Kurtuluş Cephesini Örerken Yolumuzu Aydınlatıyor

Türkiye Devrimi'nin Önderi Hikmet Kıvılcımlı'yı Bedence Aramızdan Ayrılışının 51'inci Yıldönümünde Anıyoruz

Mezarbaşı Anması:
Tarih: 11 Ekim 2022
Saat: 11.00
Yer: Topkapı Mezarlığı / İstanbul

HALKIN KURTULUŞ PARTİSİ

HKP'den:

Doğalgaz ve elektrik zammı AKP'giller'in halkımıza yeni bir ihanetidir!

HKP'den:

Yeni eğitim öğretim yılına sayılı günler kala AKP'giller'in yarattığı pahalılık cehennemini Kadıköy'de protesto ettik

Başyazı

Ahlâka, vicdana, namusa, hukuka uygun tek bir icraatlarını aramayın, bulamazsınız...

Kamu malı hırsızlığıyla din alıp satmayı birbiriyle yarıştıran ey Allah'tan korkmaz, kuldan utanmaz Amerikan devşirmesi mücrimler!

Hiç mi sizin bir tek kanuna, ahlâka, vicdana, dine imana uygun işiniz olmayacak yahu...

Derde derman bir tek dürist, namuslu işiniz olmayacak mı sizin?

Besbelli ki olmayacak. 20 yıldan bu yana hiç olmadı, bundan sonra da olmasını beklemek gafilliktir, cahilliktir, saflıktır vb...

Şu haberlere bir bakın yahu...

“Halk Bankası”nın destekleriyle AKP'li Tokat Belediyesi ve Valilik

tarafında organize edilen 1. Tokat Gastronomi Festivali skandal ile başladı. Festivale onur konuğu olarak katılacak olan Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan'ın katıldığı programda muhalif basın veto yerken yerel basını da istemediler.

“Festival kapsamında Endiz köyünde gerçekleşen “Bereket Hasadı” programına Emine Erdoğan'ın yanı sıra Tarım ve Orman Bakanı Prof. Dr. Vahit Kirişçi, Kültür ve Turizm Bakanı Mehmet Nuri Ersoy, Milli Eğitim Bakanı Prof. Dr. Mahmut Özer de katıldı.

Ahlâka, vicdana, namusa, hukuka uygun tek bir icraatlarını aramayın, bulamazsınız...

Tayyipgiller'in, ülkemizi Parababaları için dikensiz gül bahçesine çevirmeleri bile Sınıflar Savaşını engelleyemez
5'te Mustafa Şahbaz

AKP'giller'in Ekonomide Orta Vadeli Program (OVP) Yalanları ve Gerçekler...
7'de M. Gürdal Çingir

“Büyük Geri Sıçrama”nın Tek Sorumlusu Gorbacov mu?
8'de Av. Tacettin Çolak

Saltanatları sallandıkça kadına daha fazla saldırıyorlar!
9'da Prof. Dr. Özler Çakır

Parti Devleti, Önlem Devleti, Ortaçağcı Faşist Din Devleti
15'te

Büyük Zafer, Büyük Komutan, Diyalektik Materyalizm ve Cesaret
20'de Hüseyin Ali

HKP’den:

AKP’giller’in Huzurevi Kızılay Halkımızın kanını emiyor

Baştarafı sayfa 1’de

olduğunda, kan ihtiyacı duyduğunda her daim yanında gördüğü Kızılay’ın içini boşaltıyorlar. Kuvayimilliyeye yadigarı her kuruma yaptıkları gibi, isim babası Mustafa Kemal olan Kızılay’ı da kuruluş amacından saptırıyorlar.

Hiç önemli değil AKP’giller için Kızılay’ın karşılıksız, hiçbir ayırım gözetmeden Halkın yardımına koşması. Sadece kendi Halkımızın değil, ihtiyaç anında tüm mazlum halkların yardımına koşmasını da hiç mi hiç önemsemeyenler bu kan emiciler. Baktılar orada rant var, orada yandaşları besleyecek ortam var hemen üşüşüyorlar o kuruma. Hemen halka yarar bir durumu, bir ortamı, bir hizmeti ters yüz edip, AKP’giller’e yarar getiren, o kurumu sadece kendilerine hizmet eder bir duruma dönüştürüyorlar.

ÜlkeninensaygınKurumlarındanolan Kızılay, AKP’li eski milletvekillerine, eski bürokratlara, AKP’li belediye başkanının kardeşlerine, AKP’li eski belediye meclis üyelerine, AKP eski belediye başkanı aday adaylarına, AKP eski il kadın kolu başkanlarına, Diyanet eski yöneticilerine, eski yandaş sendika yöneticilerine, yani AKP’giller eskilerine peşkeş çekiliyor. AKP’giller ülkenin bütün kaynaklarına, bütün değerlerine, yaptıkları gibi Kızılay’da da bir saadet zinciri kurmuşlar, yandaşlarını besliyorlar, semirtiyorlar.

HKP olarak Kızılay’ımızın AKP’giller’in Huzurevine dönüştürülmesine, Halkımıza hayır dağıtan bir kuruluş olmaktan çıkarılıp AKP’giller’e hayır dağıtan bir kuruma

çevrilmesine gözlerimizi yumamazdık. Tarihe not düşmek babında, ileride AKP’giller’in suç dosyalarının, iddianamelerinin arasına bir belgeyi daha ekledik. Kızılay’ımızı bu duruma düşürenler hakkında suç duyurusunda bulunduk.

Konu ile ilgili olarak MYK Üyesi **Adnan Okur** Yoldaş’ın yaptığı açıklama aşağıdadır:

Saygıdeğer Halkımız;
AKP’giller ve avanesi kendilerinin huzuru için Halkımızın huzurunu bozmaya, huzurunu kaçırmaya devam ediyor.

Bugün bu vicdan yoksunlarının bir vurgununu, bir soygununu, bir acımasızlığını, bir insafsızlığını, bir ahlâksızlığını daha yargıya taşıdık.

Bu seferki suç mahalli Kızılay, eskilerin deyimiyle Hilali Ahmer... En köklü kurumlarımızdan...

Bir zamanlar Kızılay kâr amacı gütmeyen, yardım ve hizmetleri karşılıksız olan ve kamu yararına çalışan bir gönüllü sosyal hizmet kuruluşu, bir hayır kurumuydu.

Yine bir zamanlar, ihtiyaç anında dayanışmanın, ıstırap anında şefkatın, farklılıklar karşısında hoşgörünün, savaşın en kızgın anında insancılığın, merhametin, tarafsızlığın ve barışın simgesi olan Kızılay artık bir avuç yandaşa para dağıtan bir kurum haline, AKP’giller’in arpalık cennetine, dönüştürülmüş durumda.

Saygıdeğer Halkımız;
Bakın, Kızılay’ı nasıl amacından

saptırmışlar, kendileri için nasıl bir saadet zincirine dönüştürmüşler...

Kızılay Yatırım’ın CEO’suna tam tamına 36 asgari ücretlinin ücreti tutarında “huzur” hakkı veriliyor.

Kızılay’da şirketler üzerinden 42 kişiye her ay toplam 249 asgari ücret değerinde “huzur hakkı” dağıtımı gerçekleştiriliyor.

Son üç yılda “yöneticilere sağlanan fayda adı” altında toplam 35 milyon 884 bin 923 TL dağıtılmış durumda.

HKP Genel Başkanı **Nurullah Ankut**’un sürekli dile getirdiği gibi, AKP’giller acıma duygusundan yoksun, bunların bir tekinde bile vicdan teşekkül etmemiş.

Ülkenin en Yurtsever, en Halksever Partisi Halkın Kurtuluş Partisi olarak; Kızılay’ın arpalık cenneti yapılmasına, Kızılay’ın “Huzur Hakkı” adı altında bir avuç üst düzey AKP Yandaşına yeyim ettirilmesine, AKP’giller’in Huzurevine dönüştürülmesine karşı Kızılay’ın bütün üst düzey yöneticilerine yönelik Görevi Kötüye Kullanma suçunu işledikleri için suç duyurusunda bulunduk.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığından kamunun zararının giderilmesi, kamu vicdanının rahatlatılması için haksız olarak ödenen bütün aynı veya nakdi ödemelerin iadesinin sağlanmasını talep ettik.

Eninde sonunda emri vicdanlarından ve hukuktan alan savcılar ve hâkimler tarafından, bağımsız mahkemeler önünde, şu anda var olan yasalar çerçevesinde AKP’giller ve avanesi işledikleri bütün suçların hesabını verecekler. Gasp ettikleri bütün değerler kamuya iade edilecek.

Ve o günler mutlaka gelecek.

23 Ağustos 2022

HKP Genel Merkezi

HKP’den:

Siyonist İsrail’in Filistin Halkına yönelik katliamlarını İstanbul ve İzmir’de protesto ettik

Baştarafı sayfa 1’de

Polisin yoğun güvenlik önlemi aldığı eylemde belli bir mesafeden kortej oluşturarak pankart, flama ve dövizlerimizle İsrail Başkonsolosluğunun bulunduğu binanın önüne geldik Burada gerçekleştirdiğimiz eylemde basın açıklaması, HKP İstanbul İl Yöneticisi **Av. Doğan Çıngı** Yoldaşımız tarafından yapıldı.

Eylemde sık sık “Siyonist İsrail Filistin’den Defol!”, “Filistin Halkı Yalnız Değildir!”, “Kahrolsun AB-ABD Emperyalizmi”, “Yaşasın Halkların Kardeş-

liği” sloganlarını haykırdık.

İzmir

HKP İzmir İl Örgütü olarak Siyonist İsrail’in Filistin’e yönelik saldırılarını Karşıyaka Çarşı’da yaptığımız eylemle

protesto ettik. “İsrail ABD”dir!”, “Katil İsrail Filistin’den Defol!”, “Filistin Halkı Yalnız Değildir” yazılı dövizlerin yanı sıra “Katil AB-D, Siyonist İsrail Filistin’den Defol! Filistin Halkı Yalnız Değildir” yazılı ozalitin açıldığı eylemde Partimiz adına Genel Sekreter Yardımcımız ve İzmir İl Başkanımız **Av. Tacettin Çolak** bir konuşma yaptı. Sık sık sloganlarla kesilen konuşmasında Av. Tacettin Çolak şunları söyledi:

“**Bugün İsrail’in Filistin’e yönelik saldırılarını protesto etmek ve Filistin Halkıyla dayanışmak için bu eylemi İzmir’de ve değişik illerde yapıyoruz. Filistin Halkının yanında yer alan, her zaman biz Gerçek Devrimciler olmuştur; Amerikancı Ortaçağcı hareketler,**

ücretle yaşam savaşı veren halkımıza AKP’giller’in yeni bir ihanetidir.

Kaçak Saray’larda oturup, halkın sırtından elektrik ve doğalgaz masraflarını ödeyen, Medine hurması, manda yoğurdu, kestane balı, güvercin yumurtası yiyip, bizlere porsiyonları küçültün, diyen AKP’giller’in Reisi ve avanesi Lale Devri’ni yaşayıp küplerini doldurmaktadır. Halka ise sabır ve şükür telkin etmektedir. Hatırlayacağımız gibi geçmişte AKP’giller’in Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik “Asgari Ücretle de bal gibi geçinilir”, diyerek halkımızla da dalga geçmişti.

Ancak bu gidişin elbet bir sonu olacak. Halkımız uyanmaya başladı. **Bu soyguncuların, vurguncuların ettikleri zulmün, ihanetlerin hesabını halkımız HKP saflarında örgütlenecek soracaktır.**

İşsizliğe, pahalılığa, zamma, zulme son!

AKP işsizlik, pahalılık, zam, zulüm demektir!

1 Eylül 2022

HKP Merkezi Kadın-Çocuk Komitesi

HKP’den:

Atatürk Orman Çiftliği’nin adını değiştirme girişimini yargıya taşıdık

Baştarafı sayfa 1’de

Basın açıklamasını okuyan Partimiz Genel Sekreter Yardımcısı ve Ankara İl Başkanı **Av. Sait Kıran** şunları dile getirdi:

Değerli Halkımız,

AKP’giller İktidarının Mustafa Kemal ve onun yarattığı Cumhuriyet’in değerlerine yönelik saldırıları gün geçtikçe tırmanıyor.

Mustafa Kemal’in vasiyeti ile halka bıraktığı Atatürk Orman Çiftliği’nin arazisine, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun kararıyla da tespit edildiği gibi Kaçak Saray kuranlar, ABD Emperyalizmine Büyükelçilik için büyük miktarda arsa tahsis edenler şimdi de Atatürk Orman Çiftliği’nin adını değiştirmek istiyorlar.

15 Haziran 2022 tarihli 5632 sayılı Kamu İhale Bültenindeki ilana göre Atatürk Orman Çiftliği’nin adını AKP’giller İktidarının temsilcileri “Beştepe Millet Ormanı” olarak değiştirmiş durumdalar. Bu, Atatürk Orman Çiftliği’nin yasasına, Mustafa Kemal’in mücadelesine, anısına hakarettir, suç oluşturmaktadır.

Yapılan ihale nedeniyle Halkın Kurtuluş Partisi (HKP) olarak; Tarım ve Orman Bakanı Vahit Kirişçi, Atatürk Orman Çiftliği Müdürü Yener Yıldırım, Ankara Orman Bölge Müdürü Veysel Kodalak ve suça karıştığı tespit edilecek kişiler hakkında 2863 sayılı Tabiat Varlıklarını Koruma Kanununa muhalefet ve görevi kötüye kullanma suçlarından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurunda bulunduk.

Biliyoruz, bugün AKP’giller’in hukuk bürosuna dönüştürülmüş yargı bunu da görmezden gelecek. Bu suçu da göz

Hamas’çılar, Müslüman Kardeşler değil. Bugün İsrail demek ABD-AB Emperyalizmi demektir. Filistin toprakları AB-D Emperyalizmi tarafından gasp edilerek İsrail’e hediye edilmiştir. Tabii karşılığında da Siyonist İsrail’i, Ortadoğu’daki AB-D Emperyalizminin çıkarlarını korumakla görevlendirmiştir ABD-AB Emperyalist Haydutları.

“**Bunun için Siyonist İsrail sadece Filistin halkına değil Ortadoğu’daki başta Suriye ve İran gelmek üzere AB-D Emperyalistlerinin çıkarları ile ters düşen tüm devletlere ve halklara karşı Batılı Emperyalistlerin ileri karakolu niteliğindedir. AKP’giller’in iktidara getirilmesinin bir ön şartı da**

ardı edecek. Ama hep söylüyoruz; bu işlenen suçların hesabı er geç sorulacak, bu düzen bu yasadışı vurgun, soygun düzeni ilelebet devam edemez.

Bu yasalar var olduğu sürece Türkiye’de mahkemeler, yargı var olduğu sürece bu suçları işleyenler bugün değilse yarın mutlaka bunun hesabını verecekler. Emri vicdanından ve yasalardan alan bağımsız hâkimler ve savcılar tarafından gerekli soruşturmalar yapılacak ve mevcut yasalarımıza göre hak ettikleri cezayı er geç bulacaklardır. Buna inanıyoruz. Halkın Kurtuluş Partisi olarak bunun mücadelesini veriyoruz.

Bu yaptığımız suç duyurusu da hem toplumumuza, ülkemize karşı sorumluluğumuzu yerine getirmek, hem de Tarihe not düşmektir. Ve bu AKP’giller iktidardan düştüğünde yargılamayı yapacak Bağımsız Cumhuriyet Savcılarına ve Hâkimlerine şimdiden hazır dosyalar yaratmak için yapıyoruz.

Halkın Kurtuluş Partisi olarak; Mustafa Kemal’e, Birinci Kuvayimilliyemiz’in geleneklerine, onların eserlerine yönelik saldırılara karşı mücadeleye devam ediyoruz.

Mustafa Kemal’in meşhur bir sözü var; “**Söz konusu vatansa gerisi teferuatır.**”

Halkın Kurtuluş Partisi bu inançla, bu kararlılıkla AKP’giller İktidarının yolsuzluklarına, vurgunlarına, yasadışı-lıklarına karşı mücadele etti, etmeye de devam edecektir. Gün gelecek devran dönecek, AKP’giller bu halka hesap verecek. Buna inancımız tamdır, bu doğrultuda mücadele ediyoruz.

22 Ağustos 2022

HKP Ankara İl Örgütü

İsrail’in güvenliğinin sağlanmasdır. Bildiğiniz gibi AKP’giller’in Reisi, İsrail ile birlikte BOP’un eşbaşkanıdır. Bunların İsrail’e karşı tavır alması laftan öteye geçmemektedir. Biz Gerçek Devrimciler Mazlum Filistin Halkı kendi topraklarında özgürce yaşayana kadar dayanışma için olacağız.”

Eylem sırasında sık sık “Filistin Halkı Yalnız Değildir”, “Katil İsrail, Katil ABD”, “Katil İsrail Filistin’den Defol”, “Kahrolsun Emperyalizm Yaşasın Sosyalizm”, “Emperyalistler İşbirlikçiler Geldikleri Gibi Gidecekler” sloganları atıldı.

9 Ağustos 2022

Kurtuluş Partililer

HKP’den:

Doğalgaz ve elektrik zammı AKP’giller’in halkımıza yeni bir ihanetidir!

Zam, zam, zam

Ucuzluk ne zaman!..

Genel Başkan’ımız **Nurullah Ankut Efe**’nin deyimiyle “Din alıp satma üzerine inşa edilen 20 yıllık kriminal iktidar” AKP’giller için “yolun sonu görünüyor”. Bir ABD projesi olan AKP’giller’in her gün çarşaf çarşaf rüşvet, yolsuzluk, vurgun, talan belgeleri ortaya saçılıyor. Bu arada Kaçak Saraylı ve avanesi de özlemini duydukları Ortaçağcı Faşist Din Devletini kurma çalışmalarına hız vermekteler. Kadınlarımıza, çocuklarımıza, Kuvayimilliyeye kahramanlarımıza, doğamıza, suyumuzla velhasıl vatanımıza ihanetlerinin dozunu artırmaktadırlar.

Halkımız ise işsizlik, pahalılık, yoksulluk cehenneminde cayıp cayıp kavrulmaktadır. Her yeni güne yeni zamlarla uyanıyoruz. Okulların açılmasına günler kaldı. Çocuklarımız için ders zili çalacak ama bizler için dert zilleri şimdiden çalmaya başladı. Kara kara çocuklarımızın okul masraflarını nasıl karşılayabileceğimizi düşünüyo-

ruz. Çünkü iliklerimize kadar yaşadığımız pahalılık bize eğitimin asgari ücrette sığmadığını gösteriyor.

İşte Eylül ayına bu sıkıntılarla girerken birden kafamıza kocaman bir balyoz indi. Güne fahiş doğalgaz ve elektrik zammı haberi ile uyandık;

“**Sanayide kullanılan elektrığe yüzde 50, konutlarda kullanılan elektrığe yüzde 20 zam geldi. Öte yandan konutlarda kullanılan doğalgaza yüzde 20.4, sanayi ve elektrik üretimi ile küçük ve orta işletmelerde kullanılan doğalgaza da yüzde 50 zam geldi.** (https://www.cumhuriyet.com.tr/ekonomi/son-dakika-dogalgaz-ve-elektrige-dev-zam)

Zamlar ardı ardına üzerimize yağıyor. **Açlık sınırı 7 bin TL’ye dayanmış, yoksulluk sınırı ise 22 bin TL’yi aşmış.**

Peki asgari ücret ne kadar?

5 bin 500 Türk Lirası.

Hesap ve gerçeklik ortadadır...

Elektrığe ve doğalgaza yapılan zam zaten açlık sınırının altında bir

Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Yusuf Gençer
Yönetim Yeri: İnebey Mah. İnkılap Cad. Othan No: 43/514 Fatih-İSTANBUL **Telefaks:** (0212) 512 43 95

ISSN 1305-8975 Yayın Türü: Yaygın Süreli
Basıldığı Yer: Deren Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi Beylikdüzü OSM Mah. Orkide Caddesi 9Z Merkez Köyü / Merkez Bucağı Beylikdüzü / İstanbul Tel: (0212) 875 48 86

web: www.kurtulusyolu.org
e-posta: kurtulusyolu@kurtulusyolu.org
facebook:www.facebook.com/halkinkurtulusyolu
twitter: www.twitter.com/KurtulusYoluGz

Kuvayimilliyeciliğimiz (Gerekçe) Vatan Partisi “Gerekçe”nin Önsözü

Hikmet Kıvılcımlı

*“Kuvayimilliyeciliğimiz/Vatan Partisi Gerekçe”si 1954 yılı yazılmış, 1957 yılı basılı olarak yayımlanmıştır.
Metin 3 Bölüm halinde yayımlanacaktır.*

Köşeli parantezler ve dipnotlar bize aittir. (Halkın Kurtuluş Yolu)

Bu kitapçık 1954 yılı, pratik bir maksatla kaleme alındı. Maksat: Birinci Kuvayimilliyecilik hareketinden çıkacak derslerle, ikinci bir ekonomik Kuvayimilliyecilik gerekliliğini belirtmekti. Birinci Kuvayimilliyecilik Seferi: Topluluğumuzu boğan iç ve dış te-sirli TEFEÇİ-BEZİRGÂN kâbusuna karşı idi. İkinci Kuvayimilliyecilik Seferi: Aynı kâbusa karşı toprak reformu ve ağır sanayi temelleri üzerinde, modern halk teşebbüs, örgüt ve kontrolü altında ekonomik, toplumsal kalkınmamızı millete mal etmekti...

Eser, Vatan Partisi’ne fikir zemini oldu. Vatan Partisi en derebeyce tepkilere uğradı. Şaşmadık, sabırla bekledik... Bugün, Sayın Başvekilimiz Adnan Menderes aynen şöyle buyuruyor:

“İçte ve dıştaki siyaset bezirgân-ları, el ele vermek suretiyle, Türk Milletini bu itilâ [yükselmeye] yolundan sapıtıracak, onu ekonomik ve dolayısı ile de siyasi bağımsızlığın-dan kısmen olsun mahrum etmek istemektedirler.” (9 Ağustos 1957, İnebolu)

Demek, Birinci Kuvayimilliyecilik Savaşı’mızdan 38 yıl sonra, çok partili demokrasi denemelerimizden 12 yıl sonra, Vatan Partisi “GEREKÇE”sinden 4 yıl sonra “ekonomik ve dolayısı ile siyasi bağımsızlığımıza” kastedebilecek kuvvetler vardır. Başvekil devam ediyor:

“Memleketin ekonomik gelişmesini önlemek suretiyle, onu dış pazarlara açık bir istismar [sömürü] sahası halinde teslim etmek ve siyasi bağımsızlığımızı bu yoldan baskılara maruz bırakmak yönünde içli dışlı çalışanlar, Türk Milleti mutlaka mağlup edecektir.” (İnebolu Nutku)

Vatan Partisi o tehlikeye karşı, bu ümitle kurulmuştu. O zaman açtığımız kutsal milli davamızı feci bir telaş içinde lekelemeye çabalayanların hangi iç ve dış millet düşmanları olduklarını çok iyi taniyorduk. Bunlar gayet sin-sice, DP’nin iyi niyetlerini “açık bir istismar”a uğratmak istiyorlardı. Fakat idealist ve gerçek vatansever DP’lilerin er geç tepki gösterecekleri muhakkaktı.

Menderes’in son hamlesini, yaklaşan seçimlerin demagojisi zan-nedenlere hak verilmeyecek sebepler var. Menderes Hükümetleri, (CHP’nin hazırladığı ve övünme vesilesi yaptığı) LİBERASYON tuzağını atlatır atlatmaz, her ne pahasına olursa olsun sanayileşme gayretini güttü. Bu uğurda TEFEÇİ-BEZİRGÂN şebekelerine kapıtılan fırsatları herkesten iyi gördü. 1955’ten beri, olumlu ne yaptıysa, toptan hepsini çamura bulamak isteyenleri bizzat teşhis etti. Menderes’e göre o Tefeci-Bezirgânlar şimdi:

“Ne diye Anadolu’nun köyleri-ne ve köylülerine su getiriyorsunuz, bent yapıyorsunuz, fabrika kuruyorsunuz? Ne diye bu işlere bu kadar masraf ediyorsunuz?” demektedirler. **“Onlar size yaptıklarımızı çok görüyorlar. Çünkü onlar, sizin nafa-kanıza göz dikmişlerdir.”**

Menderes: **“Beynelmilel siyaset karaborsacılarının müseccel simsar-larını [tescilli komisyoncularını]”** teş-hir ederken diyor ki: **“Demokrat Parti köylünün ve halkın ve aziz Türk Milletinin menfaatlerini en üstün tutan ve onu koruyan partidir.”**

İnşallah köylünün kitlece örgütlenip topraklandırılması ve cihazlandırılması [donatılması] zirai kalkınmamıza temel yapılır.

Menderes: **“Ağır Sanayi İşçileri Sendikası Başkanı”** seçiliyor. İnşallah ağır sanayi maddesi ile demokratik işçi ruhu snai kalkınmamıza temel yapılır.

Derebeyi artığı tefecilerle et-tırnak olan komprador bezirgânlar, inşallah bilinçli ticaret ve ucuz devlet ihtiya-

cımız önünde imana getirilirler. İnşallah Menderes, köylülerin Başbakanı, işçilerin Sendika Başkanı kalır. Her yığidin bir yoğurt yiyişi olur.

Vatan Partisi’ne göre: Olayların kendiliğinden gelişimi ile İkinci Kuvayimilliyecilik Seferberliğimiz, istesek de, istemesek de günün meselesidir. Bu meseleyi bir köşeciğinden de “GE-REKÇE”miz aydınlatacaktır sanıyoruz. Sözlerin buruk ve ekşi tarafları, ilk ham-lığına bağışlansın. Bir partinin klasik edebiyatı arasına girmiş ve ana çizgileri doğru çıkmış bir yazının kusurlarını rö-tuş etmeye kimsenin hakkı yoktur. Yal-nız, 1954’ten sonra ele geçip de açıkla-maya yarayacak olayları sayfa altlarına “Not” etmekten kendimizi alamadık.

Kutsal ekonomik ve toplumsal Kuvayimilliyecilik Seferimiz, sevgili milletimize uğurlu olsun.

15 Ağustos 1957
Sultanahmet

Program Gerekçesi

“Vazifeye atılmak için, içinde bulunduğu vaziyetin imkân ve şeraitini [koşullarını] düşünmeyeceksin!” (Mustafa Kemal, Nutuk, s. 646)

Korku, hiçbir hastalığa ilaç değil-dir. Bilakis, her illetin başı korkudur. Vatan aşkını söylemekten korkar hale gelmektense, ölmek daha iyidir.

Mustafa Kemal diyor ki:

“İstikbalde dahi seni (İstiklal ve Cumhuriyet) hazinenden mahrum etmek isteyecek dahilî ve haricî bedhahların [kötülük isteyenlerin] olacaktır... Düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren veya hile ile vatanın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dâhilinde iktidara sahip olanlar gaffet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta iktidar sahipleri şahsi menfaatlerini müstevlilerin siyasi emelleri ile tevhit edebilirler. Millet fakrurzaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

“Ey Türk İstikbalinin Evladı! İşte bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen Türk İstiklal ve Cumhuriyetini kurtarmaktır.”

Vatan Partisi, kulaklarında bu öğüt çmlayarak doğdu.

Bir insan sevdiğinden maaş alırsa, aşkında samimi olur mu?..

Belki... Fakat aynı insan, aşkından ötürü kahır çektiği, süründüğü halde gene sevdiğine bağlı kalırsa, onu hislerinde samimi saymak elbet daha caizdir. İktidardan faydalanmış partileri, sevgili Türkiye’mizin nân ü nimetiyle perverde [bağıyla beslenmiş] oldukları için vatan askerlerinde mutlaka şüpheli görmek haksızlıktır. Lakin Vatan Partisi kurucuları içinde, fisebililillah [hiçbir karşılık beklemeden] halk ve memleket aşkları yüzünden kahr çekmiş kimseler çıkarsa, hiçbirini maaşlı vatanperver de-ğildir diye, onların vatan askerlarını belirtmeleri çok görülecek midir?.. Bu, insafsızlık olduğu kadar büyük bir samimiyetsizliktir de.

Vatan Partisi, inançlarında iliklerine kadar samimi insanların topluluğudur.

Siyasette “YAPTIKLARIM” ile konuşulmaz, “YAPACAKLARIM” aranır. Vatan Partisi, yapılanlar üzerinde, yapılacak şeylere pratik faydası bakımından duracaktır. Olanlar olmuştur, yapacaklarımıza bakalım.

TÜRKİYE vatanımız, dünyanın ilk büyük medeniyetlerine beşik olmuş bereketli topraktır. Fakat acıyla

biliyoruz: Modern Medeniyette en geri kalmış yerlerdeniz. Bu gerçeği görmekten korkmuyoruz. Suları, havası, güneşi, toprağı ile sahici bir cennet iklimi yaşayan ülkemizin, en ileri dünya memleketleri ile atbaşı gidebileceğine güveniyoruz. Selim III’ten Meşrutiyet Devrimi’ne kadar geçmiş bütün ıslahatlar [reformlar] en güzel miraslarımızdır. Kuvayimilliyecilik geleneği-miz, vatanın cennetleşmesi yolunda en yakın temelimizdir. Kuvayimilliyecilik Kurtuluş Hareketimiz, yurdumuzu İS-TİKLAL’e kavuşturmuştu. Atatürk: “Ey Türk Genci!..” diyordu, “birinci vazifen Türk İstiklalini, Türk Cumhuriyeti’ni ilelebet muhafaza etmektir [sonsuz kadar korumaktır].”

Yani Kuvayimilliyecilik ruhu, VATAN, İSTİKLAL ve CUMHURİYET’i şartsız kayıtsız gençliğe emanet etti. 1919’dan beri 36 yıl geçti. O zamanki çocuklar bugünün gençleri, o zamanki gençler bu günün olgun insanları haline geldiler. Cumhuriyet’le beraber doğarak büyümüş, yalnız istiklal [bağımsızlık] havasıyla teneffüs etmiş olan o yeni nesiller, vatanın her işinde, Kuvayimilliyecilik atalarımızın geleneğine dayanarak söz ve iş sahibi olmakla kalmamalı, teşebbüsü [girişimi] de ele almalıydılar. Vatanı, yeni bir Kuvayimilliyecilik mukaddes hamlesi cennetleştirmelidir.

Türkiye’de başka partiler de var. VATAN PARTİSİ’ne ne lüzum var mı idi?

Evveldi parti demek, taraf demektir. Partilerden her biri vatani yükseltmeye çalıştığından bahseder. Her partinin muradı birdir. Yurttaşları saadete [mutluluğa] kavuşturmak...

Ama rivayetler muhtelifdir. Memleketi bir vücut sayarsak, bu vücuda hangi vatandaşlar topluluğunu kanat yapacağımıza göre parti kurulur.

Gerçi, yükseltilmek istenen şey, da-ima milletin bütünüdür. Millet bütünü dışında kalan parti, kötü bir tarikattır. Ona siyasi parti sıfatını takmak siyasete iftira yahut gülünç bir iddiadır. Bununla beraber, millet bütünü içinde hangi kanadı başa geçirmek istiyorsak, o kanadın partisiyiz. Bütün modern milletlerde bilimsel particilik böyle olur. Aksini düşünmek veya söylemek, başkalarına karşı aldatma demagojisi, kendi vicdanına karşı da samimiyetsizliktir.

Cumhuriyet’imiz, Modern Batı Medeniyeti’ni kendisine örnek tutmakla işe başladı. Çünkü memleketin alınına vurulmuş derebey artığı Asyalılık damgasını silmek baş hedefti.

Batı ülkelerinde modernleşme, sermayedarlar kanadının millete önderlik etmesi ile yürüdü. Çünkü sermayedarlar, şahsen girişkin kimselerdir. Bire-yi yüz misli, bir misli kuvvetlendiren SERMAYE adlı sosyal bir cihaza sahiptirler. Devamlı ticari ilişkileri sayesinde hem yurtlarını hem dünyayı daha yakından tanırlar. Sermayedarların kültür satın alacak nakitleri ve siyasetle uğraşacak vakitleri vardır vb. vb... Bütün bu sebeplerle, bizim dahi bugüne kadar gelmiş geçmiş Reform ve Devrim hareketlerimiz hep işverenlerin kanadı ve ruhu ile çırpındı. Gene aynı sebeplerle, Türkiye’imizde mevcut partilerin hemen hepsi, o kanadın ve o ruhun ana fikir ve eğilimlerine dayanırlar. İşverenler kanadıyla Türkiye’yi iletlemek isteyen partilerin, memleketi

sahiden iletlemek gayelerinde samimi olmalarından başka bir şey istemiyoruz. Ancak, Vatan Partisi, o kanadın Türkiye’yi cennete çevireceğine inanmıyor. Bu kanaat, kuru iddia değildir. Saltanat devrinin reformlarından, son yarım demokrasi denemelerine kadar geçmiş uzun tecrübeler kanaa-timize durmadan hak vermiştir.

Şöyle ki, bizim bir felaketimiz var. Avrupa’da modern yükselişi sanayi sermayesi başardı. Sanayi sermayesi orada hem medeniyeti hem vatani yaratan, benimseyen ve koruyan bir kudret oldu... Osmanlı İmparatorluğu’nda Sermaye, Tefeci-Bezirgân şekli ile öylesine azmıştı ki, en sonunda, tıpkı batan kadim medeniyetlerde olduğu gibi, mütegalibeliğe [zorbalığa-derebeyliğe] doğru soysuzlaşarak, memleketi boğdu ve köleleştirdi ve bir türlü sanayileşme derecesine ulaşamadı. Onun için, bizde VATAN, daha ziyade dış tecavüzlere karşı halk yığınlarının nefisini koruma içgüdüsünden doğdu, daha ziyade dış ilişkiler konjonktürü altında göze çarptı. İlk reformlar savaş bozgunlarından ilham aldı. “Düveli Muazzama”nın topla-rı önünde Kanun-i Esasiler [Anayasalar] ilan edildi. Hâlâ “Ecnebilere karşı ayıp” korkusu, kendi kendimize karşı saygı-sızlığı mubah görmek manasında bol bol kullanılmaktadır.

Meşrutiyet ve Cumhuriyet reform-ları üzerinde bezirgân sermayemiz ticaret sermayesine, tefecilik Hacıağalığa doğru gelişti. Birinci Dünya Savaşı’nda zorunlu hale gelen sanayileşme hareketi, Cumhuriyet’in Teşviki Sanayi kanunlarına rağmen, İkinci Dünya Savaşı’nın müthiş kamçısına rağmen ciddi rekabete göğüs gererek başlı başına yaşayacak bir gürbüzlüğe eremedi... Çünkü içeride hâlâ ağır basan, kadim bezirgân gelenekli ticaret sermayesi ile tefecilik temeline dayanan Hacıağalılık. Beride modernleşmek istedikçe uzman lazım dışarıdan... yol köprü lazım dışarıdan... fabrika lazım dışarıdan... Büyük tüccarın gözü Paris’te, Londra’da, New York’ta... Hacıağanın gözü Mekke’de, Medine’de, Şam’da... Biri ahreti özlür, ötekisi yabancı hayranı kozmopolit... Böylece, en yüzde yüz yerli malımız olan bu iki zümrenin vatanımızın içiyle kaygısı ve ilgisi kuvvetlenmedi. Sanayinin keşif, icat ruhunu benimsemeyen, medeniyet ve vatan yaratıcı gerçek kudrete erişemeyen Sermaye, Batı ülkelerinin büyük firmalarına ajanlık yapmaktan daha mühim iş göremedi. Bir sözle Sermayedarımız **“Kökü Dışarıda”** kaldı.

O kadar içeride ve köklü sanılan şeyin bu derece köksüz ve dışarıda kalışı çelişkisini en yakın olaylarla kısaca göz önüne getirelim.

CHP’nin çeyrek asırlık diktatörlüğünden şikâyet etmeyen kalmamıştı. Lakin onun bu işte -dayandığı toplum-sal, sosyal temel bakımından-haklı olduğu taraf daima unutulmuştur. Cumhuriyet Halk Partisi de, ana fikirlerinde faraza [söz geliş] bugünkü Demokrat Parti’den kıl kadar ayrılmaz. Onun hedefi de Batı Medeniyeti’ni “şartsız kayıtsız” Türkiye’de geliştirmektir. O da medeni yükselişimiz için “işverenler” kanadını başta tutmak ister. Yalnız Halk Partisi, Kuvayimilliyecilik tecrübelerle, daha ilk günden hangi insanlara dayandığını biliyordu.

Bu insanların iç yüzlerini heyecanlı bir roman gibi, Mustafa Kemal’in NUTUK’unda okuyoruz. O insanlar yani eski idareci üst tabakalar, başlıca iki zümre idiler.

- 1- Kodaman şehir bezirgânlığı
- 2- Taşra Hacıağalığı

1- Kodaman Şehir Bezirgânlığı: Kuvayimilliyecilerin karşısına daha ilk adımda dikilen birinci grup, büyük merkez şehirlerin büyük tüccarlarıydılar. Onlar, eski idareci üst tabakalara mensup İttihatçı bakıyyet-üs-süyufu [kılıç artığı] birtakım beylerin, hanımların, paşaların ağızlarıyla Kuvayimilliyecilere tek şey nasihat ediyorlardı: **“Türkiye kendi başına yaşayamaz, Amerikan Mandası olalım.”**

Onlar, ne bağımsızlık, ne milli şeref, ne insani izzetinefis [onur] tanıyorlardı. Vurgun ve kâr istiyorlardı. Milli mücadelede onbaşılığa çıkan bir hanım, 10 Ağustos 1919’da **“Surî olan istiklalimizi”** göstermelik olan bağımsızlığımızı” bırakıp, **“Filipin”** (Amerikan sömürgesi) gibi **“parlak**

refah”(!) bulmak için **“izzetinefsimizden epeyce fedakârlık etmemiz lazı-m geliyor.”** diyordu. **“İstanbul’daki Amerikalıların “Manda’dan kork-mayalım” sözcülüğünü yapan bir bey “Kelimenin ehemmiyeti yoktur...”** buyuruyordu. **“Manda altına girdik demeyelim de, isterlerse (Devlet-i Ebed Müddet [sonsuz] kadar sürecek devlet) olduk” diyelim.”**

O zaman düşünülürdü. **“Amerikan Mandası”** lafı yerine **“Amerikan Müzaheret-i”** (Amerikan Yardımı) adı takıldı. Böylece Amerikan yardımını, hiç de İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra zuhur etmiş [ortaya çıkmış] bir usul [yöntem] olmuyordu.1919 Sivas Kongresi’nde Amerikan Mandasının heyulası, bıçak sırtı kadar bir kelime oyunu farkı ile güç atlatılabildi. Lakin Kuvayimilliyecilik, atlattığı tehlikeyi kolay kolay unutamadı.

Taşra Hacıağalığı: Kuvayimilliyeciliğin karşısına dikilen ikinci grup Birinci Dünya Savaşı’nda hayli gelişmiş ve İstanbul kozmopolitleriyle kaynaşmış bulunan taşra hacıağalarıydı. Bunlar Anadolu’muzda görülen en basit istiklal hareketine karşı, derhal **“Memleketimize takım takım Bolşevikler girdi”** (Atatürk’ün Derviş Paşa’ya teli) yahut **“Hilafete karşı isyan edildi.”** (Diyarbakır Kolordusunun Atatürk’e teli) diye kıyamet koparıyorlardı. Rafet (sonraki paşa) **“Sivas ve Amasya şehirleri halkı pek mülevves [düzensiz, intizam-sız]”** diyor. Mustafa Kemal, **“Nokta-i nazar-ı biraderileri pek musiptir [siz kardeşimin görüşü pek uygundur].”** cevabını veriyorken, hep o kasaba hacıağaları murat ediliyordu. (Nutuk, s. 45; Türk Tarih Kurumu 5. Baskı, s. 84.)

Sultan kabinesinin dâhiliye ve harbiye nazırları, Kuvayimilliyecileri tev-kif ettirmek için gönderilen Ali Galip’e **“Sivas muteberan-ı ahalisini [ileri gelenlerini]... Her suretle muzahe-rete [yardıma] hazır”** gösteriyorlar, **“müteeffizan [itibarlı-sözü geçen kişiler] tarafından suret-i mahsusada muavenet olunacağı** [özel olarak yardım edileceği]” yazılıyordu... Saltanatın **“itibarlı”** (muteber) ve **“nüfuzlu”** (müteeffiz) saydığı kimseler, Anadolu halkını sülük gibi emen kasaba eşraf, âyan ve mütegalibesiydi.

Sait Molla, İngiliz casusu Rahip Fru’ya; **“Çetelerimizin (irtica çetelerinin) (...) Rumlara karşı yapacakları saldırıları tutanak yapıp Kuvayimilliyenin asayışı ihlal ettiklerini ileri sürerek (...) İngiliz basımının Kuvayimilliyeye aleyhinde yayında bulunmasının temini rica ediyor”-du.** Anadolu’da derebeyi artığı unsurlara dayanan irtica, sırtına peygamber hırkası giymişti; evliya sarığı ve medrese cübbesi ile Kuvayimilliyeciliği “Bolşevik” damgasıyla aforoz ediyordu. Ama o sırada kendisi, bal gibi yabancı parası ile vatan satıyordu. Hem o parayı pazarlıkla istiyordu. Said Molla, İstanbul’u işgal eden müstevlilerden [işgalcilerden]: **“Benim kisve-i zâhiri-yemin (görünüşteki kıyafetimin) haylûleti hasebiyle [engel olması nedeniyle]” “evvelki tahsisatın [ödeneginin] sarf olunmasından, yeniden tahsisat”** dileniyordu.

Gene bir yabancı casus hakkında Rahip Fru’ya şu cümlelerle yaltaklanı-yordu: **“M.K.B (bir İngiliz casusunun rumuzu) fasih [açık, düzgün] Türkçesi sayesinde mühim rol çeviriyormuş. Hele hocalığına diyecek yok!”**

İngiliz Papazları ile gizlice kucaklaşan İstanbul Mollalarının casuslaştırdıkları kimseler ve hoca kılıkklı İngiliz casuslarına yataklık edenler Anadolu Hacıağalarıydılar. Onların Milli Kurtuluş Hareketini arkadan vurdurmak isteyen irticalarını, Kuvayimilliyecilik epey güçlkle bastırdı. Lakin atlattığı tehlikeyi kolay kolay unutamadı.

Görüyoruz, **“Kökü İçeride”** görünen, gerçekte kökleri vatanımızın bağrını, ekonomi temelimizi gizli gizli kemiren tefeci taşra Hacıağalığı dahi, tıpkı büyük şehir bezirgânlığı gibi, dış istilacılardan, topraklarımıza girmiş saldırganlardan medet umuyorlardı. Bu manzara karşısında millet için fark, ölümlerden ölüm beğenmeye benzi-yordu. Büyük şehir kodamanları Amerikan Mandasını, taşra ağaları İngiliz Mandasını münasip görüyorlardı.

Hiçbirisi millete inanmıyor, istiklale yanaşmıyordu. Çünkü Türkiye Halkına karşı, yabancı kuvvetinden başka silahları kalmamıştı. Çünkü her iki taraf da **“Memleketin efendisi”** geçindikleri halde, **“Kökü Dışarıda”** eğilimlerin ordugâhı idiler.

Büyük Şehirlerimizin Kodaman Bezirgânları, memlekette **millî sa-nayinin** kurulmasından ziyade, Avrupa’daki yabancı firmaların Türkiye acenteliğini yapmakla geçiniyorlardı. Toplumsal durumları ve ekonomik çıkarları yabancı nüfuz ve himayesini zenzemle yıkıyordu. Amerikan Mandası yahut Amerikan “müzaheretî [yardımı]” onlara ana sütleri gibi helal ve tatlı geliyordu... Göbek bağları yabancı sermayeye bağlı kalan bu zümreleri, Kuvayimilliyecilik **vesayet** altında idare etmekten başka çıkar yol bulamadı.

Taşra Hacıağaları da Türkiye’nin modern kalkınmasından ziyade, Asyalı Tefeci-Bezirgân vurgunculuğunu yapmakla geçiniyorlardı. Toplumsal durumları ve ekonomik çıkarları Ortaçağ geriliğini zenzemle yıkıyordu. Padişah istibdadı veya hilafet keyfî idaresi, onlara ana sütlerinden daha tatlı geliyordu. Göbek bağı Asyalı derebeyi artıklarına bağlı kalan bu zümreleri, Kuvayimilliyecilik **vesayet** altında idare etmekten başka çıkar yol bulamadı.

Böylece Kuvayimilliyecilerin önüne iki ucu tutulmaz bir değnek çıkıyordu: Hem o zamana kadar hak bildikleri telâkkiye [anlayışa] göre, eski üstün idareci sınıfları kendi partilerine ana kuvvet kaynağı sayıyorlardı hem de vesayet altına sokuyorlardı.

Bu çelişkili zorunluluk CHP’nin alınıyazısı oldu.

CHP, kendisine maddî manevî temel, fikrî dayanak, siyasi kaynak yaptığı zümrelerin fitrî [yaratılıştan var olan] kaypaklığına karşı tedbir almak zorundaydı. Büyük şehirlerin yabancı nüfuzuna kapılmamasını, taşra ağalarının derebeyivari irticaa kaymamasını istiyordu. Fakat geçici olarak içine indigi geniş halk yığınlarına, cahil ayak takımı diye yukarıdan bakmayı öğrenmişti. Böyle bir partiye **DİKTATÖR**’lükten başka idare tarzı kalmıyordu.

CHP hem dayandığı halde güvenmediği eski idareci zümreleri diktatörce idare etmek zorunda kalıyordu hem de asıl güvenilecek halk yığınlarına dayanmamak yüzünden toplum içinde temelsiz ve muallakta [boşlukta] kalıyordu. Buna çare bulmak için, irtica tepkisine denk bir kuvvet sağlamak icap ediyordu. Bu kuvvet; Diktatörlüğü ayakta tutacak, eski zamanın aylıklı askerleri gibi, siyasete karıştırılmayan memurlardan mürekkep bir **Devlet** örgütü oldu.

CHP **“DEVLETÇİLİK”**i bu idi. Tarafsız ilim adamı **Prof. Neumark**, hükümete verdiği 1-3-1950 günlü raporunda şunu yazdı; **“Haddizatında [aslında] az çok fuzulî [gereksiz] olan bazı memurluklar, münhasıran [yalnızca] bunlara sahip kimselere hâlâ bir gelir sağlamak maksadı ile ihdas edilmişti [oluşturulmuştu]...”**

Ahmet Emin Yalman, 30-1-1948 günlü Vatan Gazetesi’nde aynı gerçeği şöyle belirtti; **“Tek parti rejimi, münevverlerden mürekkep [aydınlardan oluşan] bir sadakatlı zümre sahibi olmak maksadı ile Milletvekilliğini bile imtiyazlar ve nimetler temin eden bir arpalık mahiyetine koymuştur.”**

Bir ara, tatlı su “Kapıkulları”ndan birkaç siyaset mühtedisi [dönmesi] türedi. Bunlar CHP Devletçiliği oldubittisini mal bulmuş mağribi gibi bir matah zannettiler. Onların fikirleştirmeye özendikleri **“Kadroculuk”** o gittikçe genişleyen fuzulî [gereksiz] ve tufeyli [asalak] devlet kadroculuğu idi.

CHP hissettiği zorunlulukla, memlekette ne kadar okuryazar adam bulduysa, hemen hepsini **memurlaştırdı**. Memurları da, bir kalemden **“la siyasi”** yaptı. Kanun, Devlet **“Kapı kulları”**-nın siyasetle uğraşmalarını toptan yasak ediyordu. Beri tarafa memurlar ise; **“Bizim hükümetimiz, memurin hükümetidir”**, demekte beis görmüyorlardı. Yani onlar da kendilerini hâkim sınıf durumunda sanıyorlardı. O zu’[m [şanı]] ile halka cidden, bir sömürgecinin teb’asına [uyruğuna] baktığı gözle bakıyorlardı.

Türkiye, Osmanlılıktan yeni çıkmıştı. Osmanlı toprak düzeninde devlet memurlarına **“Sahibül-arz”** deniyordu. Toprağın sahibi olmadıkları halde bu ismi alan **Dirlikçiler**, asıl toprağı işleyen ve işledikleri için de toprağı tasarruf hakkını kazanan “Ciftci”leri **“reâvâ kulları”** gibi gö-

rürlerdi. Yüzyıllar süresince o ilişkilerle yoğrulmuş Osmanlı artıkları için, yukarıdan fermanla hareket etmek ve kafa yormadan körü körüne itaat etmek gibi, aşağıdakileri hor görmek de hiç yadırganmıyordu.

Ne olursa olsun memleket içinde, başı göklerde bir saltanat yerine fani [ölümlü] bir şahıs idaresi, Amerikan Mandasına girmiş bir irtica yerine müstakil [bağımsız] bir diktatörlük ehven miydi?

Hiç değilse ilk **“Kahramanlık Devri”** için elbet ehveni. Ama sadece ehvenişer idi. Yani beterin beterinden korunmak için, daha hafif bir şerre başvurmaktı. Diktatörlük devri ile yabancı sömürgecilikinden kurtuluyorduk. Lakin bu sefer milli hükümranlığımız başka tehlikeye uğradı. Prusya’da katmerleşen Yunker-Asker-Banker Bizantizmi ihtimali ile yüzleşiyorduk.

Tehlikenin başlıca iki tanesini hatırlamak, çektiklerimizin çoğunu gözümüz önünde canlandırmaya yeter. Şöyle ki:

Evvela- Yalnız bütün aydınları memur yapmakla kalmayıp, şöyle alfabe kekeleyenleri bile kapıcı, bekçi vb. şeklinde devlet ücretlisi durumuna sokmak ve sonra hepsine birden: “Eller yukarı! Kafalar aşağı!” kumandasını vererek siyasetle uğraşmayı yasak etmek nedir?

Biz bu toprağın çocuğuyuz. Hepimiz pekâlâ görüp duyuyoruz ve bilip yatıyoruz: Siyaset yasağı, yalnız küçük memur ve müstahdem kalabalığına mahsustur. Yüksek memurlar, büyük rütbeli askerler, iktidara geçenlerin siyasetine mükemmelen katılırlar. Küçükler de ister istemez bindikleri arabanın şarkısını söylemekle geçinirler. Yani o siyaset yasağı tek yanlı kalır.

Ona rağmen bir memleketteki aydınların kütle halinde siyasetten uzak tutulması, Cengiz Han devrinde Hülâgü emri ile hoşâ gitmeyen âlimlerin toptan kellelerini uçurma tedbirinden farksız değil mi? Görülmedik bir obskürantizme [engeliciliğe], kara cahillik taassubuna varmaz mı? Tâ, medeniyetimizden yirmi dört yüzyıl evvelki Yunan Filozofu Aristoteles’e göre bile, insan bir **“Zoon Politikon-Siyasi Hayvan”**-dır. Hele aydın bir insanın **“siyasi”**liği ni kaldırsak, ondan geriye ne kalır? “Zoon-Hayvan!”

Demokrasi vicdan, fikir, eleştiri, siyaset ve hareket hürriyeti ve hakkı demektir. Bir memleketin manevî hazinesini temsil eden aydın zümrelerini baştanbaşa memurlaştırmak bile, onları geçim zoru ile kısı kıvrak aynı arabaya bağlamaktadır. Araba saltanat arabası da olabilir, zafer veya diktatör arabası da hatta “Demokrasi” arabası

Prof. Fritz Neumark

da... Çok fark etmez. Aynı insanların başları üstüne, Demokles’in kılıcı gibi bir de siyaset yasağı asılırsa, demokrasi hak ve hürriyetlerini kim ne cesaretle ağıza alabilecek?

Ağza alanın önce maaşı, rızkı kesilir sonra da siyaset **“suçu”** işlediği için dünyanın hiçbir medenî yerinde görülmemiş zorlama ithamlarla, on parmakta yirmi türlü kara alına sürülerek huzuru, şerefi, hürriyeti, icabında hayatı elinden alınır... Kimse anasından fedai doğmaz. Peygamberler içinde bile yalnız ve ancak bir tek tanesi nasılsa sabırlı çıkmış, dayanmıştır. Herkes fisebilillah peygamber değildir.

Fikir, bilim, güzel sanat, fen vb. gibi doğruya, iyiye, güzelse götüren, kültür alanlarında ürünler vermeleri gereken aydınları bu açmaza düşürülmeleri, gerek kendi gerçek varlıkları, hikmeti vücutları için, gerekse onları besleyip kendilerinden bir şey bekleyen memleket için **MANEVÎ FELAKET**’lerin en büyüğü değil midir? Doğrudan önce: işine geleni, iyiden önce: hoşâ gideni, güzelden önce: “zülfıyâre dokunmama-yı” düşünmek ve yapmak eğilimi, vatanımızda adeta bilgi ve anlayış kandelini söndürmeye, kültür ve yaratış nurunu

karanlıklarla boğmaya vardı.

Hâlâ neden dünya ölçüsünde keşfi, icadı, usulü veya doktrini ile otorite sayılmış, hiç olmazsa tanınmış bir tek bilim adamımız yok? Neden bunca değişikliklere rağmen, milletlerarası güzel sanatlarda herhangi bir şöhretimiz dalgalanmıyor? diye kıvranıyoruz. Bu topraklardaki beşeri varlığımızı milli hümanizmamızı hâlâ, ancak eski Osmanlı eserleri ile ispata kalkışıyoruz.

Neden?

Çünkü akıl kumanda dinlemez, gönüle ferman okunmaz: zorbalığın kılıcı her kelleyi uçurur ama hiçbir insan beynini dilediği gibi yontarak pırlanta-laştıramaz.

Bütün felaketimiz **ruh yoksulluğumuzla** kalmadı.

Saniyen [ikincil olarak]: Bütün okuryazarların memurlaştırılması, aynı zamanda ve asıl bütün memleket ve bütün millet için, gitgide büyüyen, çığ gibi yuvarlandıkça dehşet peyda eden bir maddî felaket oldu.

Aydınların diktatörlük emrinde bulunmaları -diktatör iyi niyetli ve ayık kalabildikçe hayırlı gidiş ve nispetli ilerleyiş görüldükçe- bir dereceye kadar zorunlu; “maruf haddini [belirlenmiş sınırını]” aşmamak şartı ile belki de faydalı sayılabilirdi. Daha Cumhuriyet’in 5’inci yılında **“Serbest Fırka”** denemesine taşlar gibi başvuruldu. Teşebbüsün samimiyet derecesi ve çapraz tersineligi ne olursa olsun anlamı, diktatörlüğün çıkmaz yol olduğunu belli ediyordu. CHP’nin: Demokrat Parti’den ve “ek” yahut “yedek parça”larından önce karnında kimildiğini duyduğu fakat ölü doğurduğu o ilk göz ağrısı politika veledi (Serbest Fırka) üstünde durmayalım.

Doğrusu Osmanlı “fıncancı katırlarını türktümeden” Vatan kervanına yol aldırmak da bir işti. Mademki koca ülkede dünyanın en candan ve derviş halkı olan değerli Türk Milleti içinde, bezirgandan başkası ile kervan düzmecek bilinmiyor veya mümkün görülüyordu, mademki o yaman taife de, illaki **Osmanlı saltanatını** feda ediyor fakat **“Düyunü Umumiye Saltanatı”**nın kılına dokunmayı kıyamet alameti sayıyordu... Çünkü o, saltanatın (Batılı alacaklıların) sofraya artıkları ile büyümüş ve gününü gün etmeye alışmıştı... Yapılacak başkaca iş kalmıyordu... Amma işin önüne geçilmez ve affetmez **maddî** mahzurları, temiz ve istinafi kabil olmayan netice ve kararları gelip çatmasa!..

Çok iyi hatırlıyoruz. Ankara hükümeti kurulduğu günlerde [devlet işlerini] birkaç yüz kişi ile çekip çevirebiliyordu. Sonraları “yârân-ı bâ-safâ”yı **hoş** tutmak ve “işsiz aydınları”ları **boş** tutmamak için alabildiğine genişletilen **“Kadro”**larla, daireler dolusu yüz binlerce memur yığıldı kaldı. Hatta Ankara isimli toz ve toprak kasabacığında, betondan köşklü bir **“Memurlar Payitahtı”** doğdu.

Millî Mücadele günleri, 6 Vekâletin merkez teşkilatını 132 taneccik memur idare ediyordu. **“Zafer Kadrosu”** bu oldu. 1926 yılı Fethi Bey kabinesi 34 bin memur (şimdikininki “1953’ün” onda biri) kullandığı için Büyük Millet Meclisinde kıyametler koparıldıydı... Paşalar gürlütye pabuç bırakmadılar. Tâk-ı zaferler [zafer takları] şâşasına uyuldu. Muhalefetin başı bağlandı. Büyük Meclis koridorlarına kadar kurşun ve kan lekeleri sıçradı... Altı ay sonraki İsmet İnönü Hükümeti, 50 bin memura çıktı... Fakat gene de, sadece 50 bin memurcukla, o ne faziletli imsâk çağı imiş?!

1948’de yapılan bütün **“tasarruf”**lara rağmen sivil devlet kadroları yekûnu 305 bin kişiyi buldu. **“Unut-mayalım ki bu yekûn içinde ordu mensupları ve subaylar yoktur.”** Bu rakamları Kuvayimilliyeh’ninkilerle kıyaslayalım. En buhranlı iç ve dış **sa-vaşlar** zamanında devlet hizmeti namı ile bir kişinin mükemmelen yaptığı işi, **barış** ve sükûn günleri 10 ile 15 kişiye yüklüyorduk. Bir yumurtayı on ere taşıtıyorduk. Tâ ki kapıkulumuzun, sadık ecir benderelerimizin [ücretli kölelerimizin] sayıları on misline çıksın ve memlekette diktatörlüğün aksine konuşabilecek olanlar gık diyemessinler.

Yirmi senede 10 misli, her yıl yarı yarıya çoğalan -memleketimizde bütün **“terakki** [ilerleme]” rekorlarını kıran- bu memurlar, melâike-i kiram gibi, yalnız Tanrı taâlâlarının ömrü afiyeti için zikr-ü tespih ile geçinen, yemez içmez, günah işlemez mahlûklar değillerdi. Kendilerini bolca beslemek, iyice barındırmak, güzelce giyindirip kuşandırmak, hatta yerine göre Paris modasına süslevip. firaklı simokinli

asrî saksâğan kıyafetleri ile balolarda dans ettirmek, şampanya parlattırmak, törenlerde geçit resimlerinde üst insan heybeti takındırmak; velhasıl hepsini çoluk çocukları, hademhaşemleri ile birlikte yedirmek, içirmek, giydirmek, barındırmak, gezdirmek, eğlendirmek, hatta ayrı adalet usulleri, hususi kanunlarla imtiyazlandırıp hayli bôbürlen-dirmek lazımdı. Bütün o lüzumlar ise lafta olmaz, büyük para isterdi.

Millî Mücadele yıllarında memur maaşları, ilk bütçemizin yüzde üç; ade-di sahih [gerçek sayı] ile yirmide altısı-nı tutuyordu. (% 4 bile değildi.) Çünkü demir çarık, demir asa, sırf vatan için ve bütün milletle yan yana çalışıyordu. Zafer kazanılıp da, devlet halktan ayrılarak milletin üstüne yükselince, “Devletlü” memur büyüklерinin sat-vetlerini gösterecek ziyafet sofraları ile memlekete tepeden bakacakları yüksek devlet haneleri şenlenmeli idi... 1920’de memurlar devlet masraflarının %8’ini yerlerken, 1938’de %16’sını eritir oldular. 1948’de genel katma, özel idarelerle iktisadî devlet teşekkülleri **“Kadro”**ları bütçenin tam %40,5’ini kapladı. **“Kullanılmayan kadrolar”** (evet **“kadro”**ların böyleleri de var-mış) ile beraber, bütçenin %50’si memur kadrolarına ancak yetiştiriyordu... Ancak yetiyor hatta bir hayli de yetmez hale giriyordu. Çünkü (kadronun to-punu memur etmek her gün biraz daha güçleşiyordu. Üretim dışı nüfusun tufe-yilliyi [asalaklığı] arttıkça, istihası büyüyordu. O zaman, maaşlarda aya-r lama başlıyor, yabancı uzmanların rap-porlarına dayanılarak büyük memurlar lehine, küçüklerin maaşları kuşa çevri-liyordu. Ve biçare devlet kuşları bir ta-rafta böyle kırpılırken, ötede ekonomik hayatımızda gittikçe hâkim olan Tefeci-Bezirgân vurguncuların azdırdıkları öksede bütün tüylerini bırakıyorlardı. Hele İkinci Dünya Savaşı’nda ansızın patlayan **“dar gelirli”** salgın hastalığı küçük “Devletlüler”i fena halde kırıp geçirmeye başlamıştı. Osmanlı devrinin normal memur geliri saydığı rüşvet ve irtikâp bile derde deva olmaktan uzak kalıyordu.

Böylece CHP’nin **“DEVLETÇİ-LİK”**i tam; “Ne kendi eyledi rahat ne halka verdi huzur”, denilen tarzdaki pahalı devleti meydana getirdi. Türkiye’imiz için mevcut pahalı devlet, taşınmaz yük oldu. Habire çoğalan memur, müstahdem, asker, polis, jandarma, bekçi ve benzeri **“kadro”**lar aldı yürüdü. Artık devlet millet için değil, millet devlet için yaratılmış sayılıyordu. Sanki millet o gökyüzünden zembille inmiş hazır iyiyici, mirasyedi devleti beslemek ve başında taşımak yahut başına bela etmek üzere min tarafıllah kul halk edilmişti [Allah tarafından kul olarak yaratılmıştı]... Lakin bari “Devletlûlar” memnun kalsalar? Ne mümkün?... “Kadro” tam manası ile **“Timurlenk’in fili”**ne dönüşmüştü. Bu fil, yalnız köyü çöle çevirmek ve köylüyü, halkı aç bırakmakla kalmıyor; encâmı [sonunda] kendisini de, yarattığı kıtlık içinde, ölüme mahkûm ediyordu.

Devlet pahalılaşp lükse battıkça, bürokrasi denilen **kâğıt saltanatı** ve kalemin efendiliği istibdadı arttıkça, bütün **olumlu** millî faaliyetleri baltaladığı gibi her gün artan sonsuz ve anlamsız, **olumsuz** masrafları ile de memleketin kanını kurutuyordu. Üretim tekniği ve üretim usulleri zaten düşük ve geri olan vatanımızda, adeta bir avuç **azın-lık** haline inmiş çalışanların, o koskoca hazır iyiyici, kırtasiyecî, pahalı ve lüks devleti taşınmasına artık tahammülleri kalmamıştı. Pahalı devletin yükü halkın omuzlarını çökertiyordu. Ama bil-hassa **“dar gelir”** fiyaskosundan beri dört yanı delik değişik devlet gemisinin içindekiler de yani bizzat memurlar da, hayatlarının tehlikeye düştüğünü artık anlamaya başladılar. Alman Nazilerinin “Tek Vatan, Tek Parti, Tek Führer” şiarını “Tek Parti, Tek Millet, Tek Önder” şeklinde Türkçeye çeviren CHP, masal sihirbazları gibi kendi başına topladığı cinleri en sonra dağıtamayıp çıldıracak duruma girmişti.

O zaman yüzyıllardan beri Bizansvarî idare oyunlarının mirasçısı olan Tefeci-Bezirgân bitişik-kardeşler yıllarca saklamayı bildikleri eski kozlarını derhal ortaya attılar. Türkiye Halkının ve hatta bizzat devlet kapısı kullarının; işsizlik, hayat pahası yangınları içinde şu pahalı ve lüks kırtasiyecî devlete karşı duydukları derin tiksintilerini, geniş hoşnutsuzluklarını asırlardır tecrübe görmüş eski açık-göz idareci üst bakalar hemen ele aldılar. Bu umumi hosnutsuzluktan kavegusuz-

ca faydalanmanın en kolay ve çıkar yol olduğunu görüyorlardı.

Kendilerini o kadar palazlandıran CHP’ye Bezirgân-Tefeci zümreleri neden karşı geliyorlardı?

Bir kere o zümrelerin tarihi karak-teri düşene dost olmamak, kaçanı ko-valayıp eyyam efendiliği sürmektir. Ak-baba nasıl leşe düşerse, Osmanlı artığı komprador zümreler de tıpkı öyle iha-netle geçinirlerdi. Mütareke’den Sivas Kongresi’ne, Kuvayimilliyeciliğe kadar her yerde vatana ve millete ihaneti kitabına uydurup savunmaktan çekin-meyenler bir partiye mi sadık kalırlar? Hele CHP gibisine mi elham okurlardı?

Ondan sonra: Halk motoru işliyordu. Onu durdurmaya kalkışıp CHP ile birlikte alta ezilmektense, o motoru büt-bütün fayrap ettirerek üstüne binmek ve asıl hedefe kahraman gibi ulaşmak var-ken “Cumhura muhalefet” edemezler, akıntıya kürek çekmekle ayaklarına ka-dar gelmiş “kayıtsız şartsız hâkimiyet” fırsatını göz göre göre kaçıramazlardı.

Fakat nihayet asıl bir şeyi daha anlamışlardı. CHP’nin şef hastalığı, Türkiye Halkı kadar bezirgân ve tefeci zümrelere de pahalıya oturmak üze-reydi. Halkı vasıtasız bırakıp ezen, sö-müren **Devlet sermayedarlığı** inkârın inkârı yolundan, şahsî [özel] sermaye bölgesini de bilinçsiz bir atalet hassası ile, rekabet sevki tabiîsi [iç güdüsü] ile boyuna iteleyip daraltıyordu. Onlar bu kadarını dememişlerdi. Alet sahibini seçmeli, tanımalıydı.

Hele savaş içinde; tüccar sınıfını icabında tahtadan silmek; devlet memurlarını A’dan Z’ye kadar temizle-mek gibi atmasıyonlar, **“Varlık Ver-gisi”** günah-ı kebirî [büyük günahı] gibi kan almalar, CHP’yi kendini ve haddini bilmez, sahibine aldırılmaz bir sarhoşluğa uğratmıştı. Bu sarhoşu **“Enterne”** etmek (deli gömleği giy-dirip tumarhaneye kaldırmak) şart idi. Hazır sarhoşun sofraya arkadaşları elle-rini kollarını bağlamaya teşne ve halk tedirgin iken hesabını görüvermeli idi.

Bu uğurda her nabza şerbet vermek farz bilindi. Kim ne isterse (Hayır) denmedi. Yeter ki iktidara gelsin-di. Zaten iler tutar yeri kalmamış, çeliş-kiler içinde bocalayan, dayanmak is-tediği **dış** desteklerden de itimsatsızlık ve (Artık yeter) istihlafi [yerini başka-sına bırak] ile karşılanan CHP tarihteki meşhur “Ayakları kilden deri”e benzi-yordu. Bir hak rahmeti, halk rahmeti bekliyordu, temelinden eriyip, iktidar-dan yıkılıp gitmek için. CHP siyaseti, heybetli fakat için için çürümüş ve bizzat içindekiler tarafından suikast-la kundaklanmış bir kof, köhne ahşap saray gibi yanıyordu. O korkunç gös-terişli kaleye milletin oy elini kaldırıp, parmakla dokunması yetti, arttı. CHP iktidarı küf ve toz bulutu içinde kim-senin merhametini uyandırmaksızın, iskambilden şato gibi devriliverdi.

DP’nin 1950 zaferi gerçekleşti.

(Devam Edecek.)

Son notlar:

1 “Şuurlu [Bilinçli] Ticaret” faslı şu cümle ile başlar:

“Dış ticarettde yalnız malımızı alanın değil, malımızı değeri ile alanın malı, Milletlerarası münakâsa [eksiltme] yolu ile alınacak vb.” (Vatan Partisi Programı’nın 26, 27, 28’inci say-falarına bakıla.)

2 Yârân-ı bâ-safâ: Safalı (sefa sü-ren) dostlar.

3 İmsâk: Bir şeyden el çekerek nef-sine hâkim olma.

4 Melâike-i kiram: Yüce Melekler: Cebrâil, Mîkâil, İsrâfîl, Azrâil.

5 Satvet: Zorlu, indirici güç.

6 Ökse: 1. Ökse otu saplarından veya çobanpüskülü kabuklarından çıkarılan yapışkan macun. 2. Bu macunla bulanarak kuş tutmakta kullanılan değnek.

7 Eyyam Efendisi: Her durum ve zamanda fırsat kollayarak büyüklere yaranan kimse, eyyam ağası, eyyam reisi.

8 Atalet Hassası (Eylemsizlik Özelliği): Duran bir cisim, bir kuvve-tin etkisi olmadan hareket edemez ve hareket halindeki bir cisim, bir kuv-vetin etkisi olmadan hızını ve yönünü değiştiremez.

Mustafa Şahbaz

AKP gibi mafyatik bir suç örgütünün 20 yıl iktidarda kalmasını sağlayan şey, mucize kabilinden olayların arka arkaya sıralanmasıdır. Yoksa böylesine diplomasız, eğitimsiz, altıyapısız bir kadronun, daha doğrusu bir reizin ve çevresinde toplanmış, vurgun yapmaktan başka hiçbir becerisi olmayan avanesinin 20 yıl değil, 20 gün bile iktidarda kalması mümkün değildi.

Neydi bunu sağlayan olgular?

Tıpkı Afganistan’da nasıl “Mücahit” adını takarak gerici güruhları harekete geçirdiyse Emperyalizm, Türkiye’de de aynısını yaptı. 1950’den beri besleyip büyüttüğü “Yeşil Kuşak”ın evlatlarıydı onlar. Korunup kollandılar. Meşhur sözle ABD’nin “toplum mühendisliği”yle yürüyecekleri yol, her zaman açık ve temizlenmiş halde, her türlü tehlikeden arınmış olarak, önlerine kırmızı halılar (sonradan Tayyip onu turkuaza dönüştürdü) döşenerek açık tutuldu.

Örneğin, iktidarları, Ecevit Hükümeti döneminde yaratılmış derin bir krizden sonra başlamıştı. Hani Bektaşî fıkrasında anlatılır ya: İki şarap üreticisinden her biri kendi şarabının daha kaliteli olduğunu iddia eder. Anlaşamayınca bilirkişî olarak Bektaşî Babasına başvurmaya karar verirler. Baba ilk şarabı tadar ve “Bu şarap öbüründen kötü”, der. Şarabın üreticisi itiraz edecek olur. “Baba daha öteki şarabı tatmadın ki.” Babanın cevabı nettir: “Eğer ben şaraptan anlıyorsam, bundan kötüsü olamaz.” İşte o hesap, iktidarı; “bundan daha kötüsü olamaz”, şartlarında ele geçirdi Tayyipgiller. Oysa uzun yıllar IMF’nin Kemal Deriş kişiliğinde somutlaşmış ekonomik politikasını (yani halk nezdinde kötü olduğu bilince çıkarılmış IMF reçetelerini) uyguladılar. Ama dedik ya ne yapsalar eskisinden kötü olamayacak ya da halkın algısında kötü olduğu kanısı yaratmayacak bir durumda devraldılar iktidarı. (Şimdi yaratıkları durum da Bektaşî Babasının; “Bundan kötüsü olamaz”, dediği durumdur. Hatta 1999 Krizinde yalnızca ekonomik kriz vardı. Bunlar devrilip giderken ekonomik krize; demokrasi krizini, hukuk krizini, insan hakları, kadın hakları, çocuk hakları, eğitim, sağlık, laiklik, kültür, ahlâk vb. vb. krizlerini eklediler.)

Türkiye’yi derin bir ekonomik krize sokarak Tayyipgiller’i iktidara taşıyan ve böylesi olanaklara sahip olmasını sağlayan ise şüphe yok ki, devşiricileri olan ABD, İngiltere ve İsrail’di. **Örneğin**, dünyada doların bol olduğu, faizle borç para bulmanın kolay olduğu bir döneme denk geldi iktidarları. Ekonomistlerin söylemiyle dünyada “sıcak para bolluğu” vardı. Bu sıcak para nerede daha yüksek faiz varsa oraya akıyordu. E, Nass’cı Tayyipgiller’in yönettiği Türkiye’den daha yüksek faiz verecek ülke de zor bulunurdu. Onları iktidara taşıyan, BOP Eşbaşkanı yapan ABD, İngiltere ve İsrail de bu sıcak paranın Türkiye’ye doğru akmasını sağladılar elbette. Bu yüzden yüksek faizle uluslararası tefeci piyasasından bol bol dolar aktı ülkemize. Borçlanmanın sonraki kuşakların geleceğini satmak-çalmak olması ise onları zaten hiç ırgalamadı, o zaman da, şimdi de.

Örneğin, Yüz milyarlarca dolar değerinde Kuvayimillîye yadigârı kamu malları vardı. Özal’ın başlattığı ve sözde sol muhalefet olan Halkçı Parti, SHP, CHP’nin, sonraları DSP’nin özüne değil, biçimine karşı çıktığı (özünde destek verdiği) **Özelleştirme** denen ve vatan satıcılığı anlamına gelen yöntemle Tayyip; “Ben ülkemi adeta pazarlamakla mükellefim”, dedi. O zaman maliye bakanlığı yapan (daha doğrusu vatan satıcılığı yapan) “ağabeyim” dediği Kemal Unakıtan;

Tayyipgiller’in, ülkemizi Parababaları için dikensiz gül bahçesine çevirmeleri bile Sınıflar Savaşını engelleyemez

“Babalar gibi satıyoruz”, dedi. Ve hainler gibi (gibisi fazla), haince sattılar yok paraya yerli-yabancı Parababalarına, halklarımızın alnteri, göz nuru Kuvayimillîye yadigârı fabrikalarını.

Örneğin, Modern ve Antika Parababalarının (yani başta kendilerinin, Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının temsilcileri olarak) yarattıkları vurgun ve soygun düzeninde yokluğa yoksulluğa düşürülmüş halkı “makarna paketleri”yle kendilerine muhtaç hale ge-

sandılar. Erkek oldukları halde türban takıp türban eylemlerine katılan “solcular” görüldü bu güzelim ülkemizde.

İnsan ister istemez söyleniyor: Ey emperyalizm sen nelere kadersin...

Bir yanlış anlamının önüne geçmek adına söylemiş olalım ki, dincilerde, öyle Cumhuriyet’i yıkacak ne güç ne de cesaret yoktu, yoktur. Ama onların arkasında ABD Emperyalizminin gücü vardı, vardır. Tıpkı Afganistan’da nasıl “Mücahit” adını takarak gerici güruhları harekete geçirdiyse Emperyalizm, Türkiye’de de aynısını yaptı. 1950’den beri besleyip büyüttüğü “Yeşil Kuşak”ın evlatlarıydı onlar. Korunup kollandılar. Meşhur sözle ABD’nin “toplum mühendisliği”yle yürüyecekleri yol, her zaman açık ve temizlenmiş halde, her türlü tehlikeden arınmış olarak, önlerine kırmızı halılar (sonradan Tayyip onu turkuaza dönüştürdü) döşenerek açık tutuldu.

Tayyipgiller’in örgütsüz toplum oluşturma becerisi

Biz burada, AKP’nin “Allah’la aldatma” becerisinin İşçi Sınıfı Cephesinde nasıl bir yıkıma, işverenler cephesinde nasıl bir şenliğe yol açtığını göstermek istiyoruz. İşçi Sınıfı ve emekçi kesimde nasıl bir cehennem yarattığını, İşverenler Cephesinde nasıl bir Cennet var ettiği mucizesinden söz edeceğiz.

AKP öncesi, kediye göre budu bir sendikal örgütlenmesi vardı İşçi Sınıfımızın.

Sözü uzatmaktan ve rakamlara boğmaktan sakınmak adına yalnızca birkaç başlıkla yetinelim:

“Resmi Gazetede bugün (22 Temmuz) yayımlanan tebliğe göre, yaklaşık 16 milyon işçinin yalnızca yüzde 14,26’sı sendikalı. AKP iktidara geldiğinde yüzde 58 olan sendikalaşma oranı, yüzde 14’e geriledi.”

“(...)
“Medyascope’a konuşan sosyal politika uzmanı Prof. Dr. Aziz Çelik, kayıtdışı çalışmayı hesaba katmayan resmi verilerin gerçeği yansıtmadığına dikkat çekerek gerçek oranın yüzde 14,26’dan daha düşük olduğunu şöyle anlattı:

“Resmi sendikalı işçi sayısı 2 milyon 280 bin iken toplu iş sözleşmesi kapsamındaki işçi sayısı 1 milyon 600 bin civarındadır. Toplu iş sözleşmesi kapsamı yüzde 10 civarındadır. Gerçek sendikalaşma oranı budur. Özel sektörde toplu iş sözleşmeleri kapsamındaki işçi oranı yüzde 5-6 civarındadır. 600 binden fazla işçi sendika üyesi olduğu halde toplu iş sözleşmesi kapsamında değil. Bunun temel nedeni işkolu ve işyeri barajları ile sendikalaşmanın işverenler tarafından engellenmesi ve teşmil mekanizmasının uygulanmamasıdır.” (Medyascope, Özgecan Özgenç’in haberi, 22 Temmuz 2022 Cuma)

Örgütlenme düzeyi nicel olarak bu sayılara gerilemiş İşçi Sendikalarının nitelikleri ise tek kelime ile nedir?

SARI...

Yetmedi:

YEŞİL...

Kamuda çalışan işçilerin büyük bölümü, CIA tarafından kurulmuş ve onun tarafından fonlanmış Türk-İş üyesidir. Yani sarı sıfatının yetersiz kalacağı kadar sarı bir sendikadır Türk-İş ve yöneticileri.

Sonuç: **“İşçileri memnun etmeyen yeni zamların ardından Türk-İş Başkanı Ergün Atalay’ın, mikrofonu açık kalınca söylediği, ‘Uzasa işi karıştıracacağız. En azından kapattım böyle’”,** diyerek işçileri sattığının itirafıdır.

Bu kadarla yetinelim. Ama şunu da söylemeden geçmeyelim: Ergün Atalay halen Türk-İş Başkanıdır...

Örgütlenme karşıtı sendikalar

Ergün Atalay-Zehra Zümrüt Selçuk

Parababalarına sarı sendika yetmedi. Bir de ne zaman bir işçi örgütlenmesi olsa (ki doğal olarak bu örgütlenmelerin önderleri solculardır) karşılarına hemen bir KARA (faşist), bir de YEŞİL (dinci) sendika peyda ettiler. Bunların görevi, önceleri grev kırıcılığı, örgütlenme düşmanlığıydı. Üye sayıları pek önemli değildi. Parababaları için onların var olmaları, işçi örgütlenmelerini baltalamaları yeterliydi. AKP’nin iktidarıyla birlikte dinci sendikalar füze hızıyla yükseldiler.

Kamu çalışanları Cephesinde de durum farklı değildi. Durumu tüm çıplaklığıyla gözler önüne sereceği için AKP yandaşı demenin hafif kalacağı Memur-Sen’in yükselişini şu rakamlar netçe göstermektedir:

(Kaynak: <https://www.tekgida.org.tr/turkiyede-sendika-uyelerinin-sayilari-1948-2021-55036/>)

Görüldüğü gibi 2002’de 41.871

Yıl	Toplam Üye Sayısı	KESK’e Bağlı Sendikalar	Türkiye Kamu-Sen’e Bağlı Sendikalar	Memur-Sen’e Bağlı Sendikalar	Birleşik Kamu-İş’e Bağlı Sendikalar
2002	650.770	262.348	329.065	41.871	X
2003	788.846	295.830	385.425	98.146	X
2004	787.882	297.114	343.921	137.937	X
2005	747.617	264.060	316.038	159.154	X
2006	779.399	234.336	327.329	203.851	X
2007	855.463	231.987	350.727	249.725	X
2008	931.435	223.460	357.841	314.701	18.529
2009	1.017.072	224.413	375.990	376.355	20.731
2010	1.023.362	219.195	369.600	392.191	21.731
2011	1.195.102	232.083	394.497	515.378	26.422
2012	1.375.661	240.304	418.991	650.328	33.477
2013	1.468.021	237.180	444.935	707.652	40.041
2014	1.589.964	239.700	447.641	762.650	50.503
2015	1.679.028	236.203	445.729	836.505	57.365
2016	1.756.934	221.069	420.220	956.032	63.990
2017	1.684.323	167.403	395.250	997.089	64.248
2018	1.673.318	146.287	394.423	1.010.298	64.730
2019	1.702.644	137.606	413.339	1.019.853	67.273
2020	1.723.623	137.242	426.100	1.013.920	69.794

olan üye sayısı 2020’de 1.013.920’ye çıkmıştı. Yani 18 yılda tam 24 mislinden fazla büyümüştür.

Peki bu yükseliş hangi mücadelelerin sonucunda gerçekleşmiştir? Var mı bu sendikanın ücretleri arttırmak, sosyal haklar elde etmek, Kamu Çalışanlarının zam zulüm altında inlemelerini önlemek, onların refah düzeyini yükseltmek için bir eylemi, mitingi, grevi?

Yok... Olamaz zaten...

Onların görevi, emekçi kesimlerin başını bağlamak, emekçiden ne verilmişse ona şükretmelerini sağlamaktır. Hani Nietzsche der ya; **“Böyle buyurdu Zerdüş”,** diye; bunlar için de; **“Böyle buyurdu Tayyip ya da Parababaları ve onların arkasındaki ABD, CIA, MOSSAD.”**

İşte Parababaları için böylesine bir hizmet avadanlığıdır, bu örgütler. Sınıflar savaşını yasaklamanın en hinoğlu hince hayata geçirilmesidir yaptıkları iş.

Bu satılmışlığın verdiği son nokta: **“Yalova’da bulunan Sefine Tersanesi’nde taşeron işçi olarak çalışan Yasin Demirdağ’ın iş cinayetinde hayatını kaybetmesi sonrası, iş sağlığı ve güvenliği (İSG) çalışanları tarafından cansız bedenine emniyet kemeri takılmak istenmesine tepki gösteren 35 işçi işten çıkarıldı.”** (Cumhuriyet, 25 Ağustos 2022)

İşte durum budur. Soruşturma için gelecek güvenlik güçlerine ve savcılara: **“İşçi düştüğünde güvenlik kemeri takılıydı. Yani işverenin bir ihmali yok”,** demek için 19 yaşındaki (daha hayatının baharındaki) İşçi Yasin’in cansız bedenine emniyet kemeri takmak istiyorlar. Gepegenç bir işçinin hayatının kayıp gittiğine mi yanarsınız,

o öldükten sonra ailesine vereceği ve hiçbir zaman Yasin’in acısını unutturamayacak olan üç kuruş tazminatı bile vermeme için işverence yapılan ah-lâksızlığa mı yanarsınız... Bu iğrençliğe aracı edilen iş sağlığı ve güvenliği (İSG) çalışanlarının düşürüldüğü insanlık dışı tutuma mı yanarsınız...

Ne der Yunus genç ölümleri için: **Bu dünyada bir nesneye, Yanar içim, göynür özüm, Yiğit iken ölenlere, Gök ekini biçmiş gibi.**

Bir de yetmezmiş gibi, bu insanlık dışı davranışa engel oldukları için 35 işçi işten atılıyor. Açlığa, yoksulluğa mahkûm ediliyor. Örgütlü bir toplumda bu olay üzerine yer yerinden oynardı. Hatta Latin Amerika ülkelerinde bile halk sokaklara dökülürdü. Tayyip’in ülkemizi getirdiği bu aşamada hiçbir kitlesel tepki yok.

Biz boşuna demiyoruz: **Örgütsüz**

Halk Köle Halktır!

Ama bu sloganımızın bir de devamı var: **Örgütlü Halk Yenilmez!**

Ya da Latin Amerikalı yoldaşların söylemiyle:

El Pueblo Unido Jamás Sera Vencido! (Örgütlü Halk Asla Yenilmez!)

İşte bu vatana ihanettir

Tayyip ne dedi:

“Diyorlar ki onlarda enflasyon yüzde 9 bizde 80’e dayandı. Onlardaki 9 enflasyonun ekonomik ve sosyal sonuçlarıyla bizdekinin etkileri aynı değil ki... Biz işçiden memura her kesimden vatandaşın gelir kaybını enflasyonun üzerinde artışlarla telafi ederek enflasyonun etkilerini sınırlandırdık. Avrupa’daki gıda fiyatlarındaki artışla ücretlere yapılan artışlar arasında uçurum var insanlar sokaklara dökülmeye başladı.” (<https://onedio.com/haber/erdogan-dan-enflasyon-yorumu-diyorlar-ki-onlarda-yuzde-9-bizde-80-e-dayandi-ama-1089957>)

Tayyip de bazen doğruyu söyleyebiliyormuş, hayret. Demek ki, onlardaki yüzde 9 enflasyona karşı bizde yüzde 80 enflasyon varmış. Sonra onlardaki 9 enflasyonunun ekonomik ve sosyal sonuçları insanların sokağa dökülmesine neden oluyormuş.

Buraya kadar söyledikleri tamamen doğru. Ama bundan daha fazla doğruyu söylemesini beklemek Tayyip’e eziyet etmek demektir. Bu kadar doğru yeter.

Şimdi asıl uzmanı olduğu konuma geçiyor: Yalanları, çarpıtmaları sıralamaya.

Ne diyor?

“Biz işçiden memura her kesimden vatandaşın gelir kaybını enflasyonun üzerinde artışlarla telafi ederek enflasyonun etkilerini sınırlandırdık.”

Yalan!..

“Avrupa’daki gıda fiyatlarındaki artışla ücretlere yapılan artışlar arasında uçurum var”.

Yalan!..

İşte cevap:

“Alman hükümeti, Rusya-Ukrayna savaşı nedeniyle yaşanan enerji krizi sonrası hane halkını ve şirketleri yükselen enflasyonun etkisinden korumak için 65 milyar avroluk üçüncü yardım paketini hazırladı.” (Cumhuriyet, internet sayfası, 04 Eylül 2022)

Kaldı ki Alman Hükümeti, bunu halkını çok sevdiği için, çok vicdanlı olduğu için yapmıyor. Onun korkusu, halkın yüzde 9 enflasyona bile tahammül (şükür) etmeyip sokaklara dökülmesidir.

Ama sınıflar savaşını (hak arama mücadelesini) neredeyse sıfıra indirmiş Tayyip’in böyle bir korkusu yok. Bu korkusuzlukta muhalif geçinen (CHP, İYİ, Saadet, Deva, Gelecek, hatta HDP vb.) düzen partilerinin rolünü de unutmamak gerekir. Onlar güya muhalifler. “Aman ha eylem olmasın, ağzımıza düşecek kadar pişmiş hazır iktidar armudu heba olmasın; sonra provokasyon olur, bu da iktidarın işine yarar”, tutumuyla en az iktidar kadar halkımızın içinde yaşadığı İşsizlik Pahalılık Cehennemini yaratılmasında rol sahibidir, bu partiler de.

Ayrıca bu “muhalifler” iktidara gelenler, ki öyle görünüyor, halklarımız için farklı bir durum oluşmayacaktır. “Şükür”ün yerini, “biraz kemer sıkamamız gerekiyor” yavesi alacaktır, o kadar. Gelsin Kemal Derviş benzeri bir “kurtarıcı”, IMF, Dünya Bankasının dayattığı, halklarımız için zulüm anlamına gelen, zehir-zıkkım reçeteleri uygulasin, Türkiye krizden çıksın. Halkın canı çıkıyormuş ne gam...

Hak arama yasakçılığında son nokta

Tayyip (tabii buna burjuva muhalefet partilerini de eklemek gerekir) Türkiye’yi öyle bir örgütlenme yok-sunu, hak arama yollarının öylesine tıkandığı bir ülke haline getirdi ki, asgari ücretle ve güvencesiz bir şekilde çalıştırıldıkları için eylem yapan ve polislin ölçüsüz şiddetine maruz kalan özel okul öğretmenleri için; **“Bırakın boykotu falan, nedir bunlar. Siz eğitim öğretim mimarı mısınız yoksa sokaklarda çapulcu olarak dolaşanlardan mısınız?”**, diyebildi. Hem de bu sözleri 20.000 öğretmenin atamasının yapıldığı programda öğretmenlere hitaben söyledi, söyleyebildi.

Sözlerinin devamı da bir bu kadar vahim: **“Bize yavruları ile haşır neşir olacak öğretmenler lazım. Caddelerde, sokaklarda dolaşanlar değil. Öğretmenlerimizin bu tür fitne teşebbüslerine pirim vermeyeceğini biliyorum.”**

Demek ki Tayyip’e göre daha insanca yaşamak istemek, kendi çocuklarına daha iyi bir yaşam sunabilmeyi amaçlamak; bunu sağlamak için de hak aramak, yürüyüş yapmak; “Caddelerde, sokaklarda dolaş”mak oluyor. Ve demek ki, daha insanca bir yaşam için mücadele; “yavrularımızla haşır neşir” olmamak anlamına geliyor. Oysa tam tersi doğrudur. Günlük geçim kaygısından sıyrılabilmiş öğretmen, yavrularımızla çok daha fazla “haşır neşir” olur. Aklı, “Akşam eve yemeklik ne götüreceğim? Çocuğuma ayakkabıyı hangi parayla, nasıl alabileceğim?” sorularına takılı kalmış bir öğretmenden verim beklenemez.

Tayyipgiller’de hiç olmayan ama habire hamaset yaparak dile getirdikleri, vatan millet sevgisinin ete kemiğe bürünmüş hali, o vatan üzerinde yaşayan halka insana yaraşır iyi bir yaşam sunabilmektir. Yoksa milleti bir avuç müteahhide soydurmak, halkı Mustafa Kemal’in sözleriyle “fakr ü zaruret” içine düşürmek, hak arayınca da onlara “çapulcu” demek, polis şiddetine uğratmak halk düşmanlığıdır, dolayısıyla vatana düşmanlıktır. Vatana ihanettir. Hani **Mithat Cemal Kuntay**’ın meşhur dizesidir; **“Toprak eğer uğrun-da ölen varsa vatandır.”**, diye. Evet öyledir ama diğer yandan toprak, eğer üzerinde karnın doyuyorsa, insanca bir yaşam sürebiliyorsan vatandır. Yoksa Tayyipgiller’in cehenneme çevirdiği ülkeden insanları Avrupa’ya, ABD’ye kaçıyorsa sen onlar için bu toprakları vatan olmaktan çıkarmışsın demektir. İnsanları kendi vatanlarından kaçacak hale getirene de vatan haini denir.

Böylesine cendereye alınmış, örgütsüzleştirilmiş bir toplum yaratmayı başaran Tayyipgiller, ilelebet iktidarda kalacaklarının hesabını yapıyorlardı. Fakat toplumda ve doğada hiçbir şey aynı kalamaz. Her şey bir değişim ve dönüşüm içindedir. Hele kapitalizm

çağında, kapitalizmin kuralları işler. Vurgun, soygun, çapul bir yere kadar sürdürülebilir. Geniş yeniden üretim yapmanın önündeki en büyük engeli oluşturan Tefeci-Bezirgân Sermaye ve onun temsilcisi Tayyipgiller’in ülke kaynaklarını üretime aktarmak yerine çapula aktarmalarının bir sınırı vardı. Gelip o sınıra dayandık. Tarımda üretimi geliştirmek, arttırmak bir yana var olan üretim de Tefeci-Bezirgân vurgunu ve yabancı tarım tekellerinin dayatmaları sonucu yok edildi. Sanayi-de ise var olan Kuvayimillîye yadigarı kamu malları yağma edildi. Birçoğu makineleri sökülerek üretim dışı bıraktı. Kıymetli arazilerine rezidanslar, siteler, AVM’ler yapıldı. Üretim merkezleriyken şimdi AVM’ler biçiminde tüketim merkezleri oldu. Yabancı markaların cennetine dönüştürüldü.

Ülkemiz AKP eliyle betona boğuldu. Yüksek faizlerle temin edilen dövizler, üretici alanlar yerine müteahhit-

finans/haberler/sirketlerde-karlar-patliyor-sermayeler-alarm-veriyor-habe-ri-665104).

Devletin her kurumu gibi TÜİK’i de işte böylesine çürüttüler.

Ve işçilerin, kamu çalışanlarının ve emeklilerin aylık gelirleri, TÜİK’in belirlediği enflasyon oranına göre belirleniyor. Vay benim köse sakalım...[□]

Bu durum sürdürülemez. Ve insanlar sürgit hayvan yerine konulamazlar. Tayyipgiller, kendileri ve temsil ettikleri Antika-Modern Parababaları için ülkemizi dikensiz gül bahçesine çevirmiş olsalar da hayatın akışı onlara; “yolun sonu görünüyor”, diyor. Kısacası Tayyipgiller için deniz bitti. Yolcudur Abbas, bağlasan durmaz.

Vatani Sevmenin Ustası Hikmet Kıvılcımlı’dan, daha önce de Kurtuluş Yolu’nun 165’inci sayısında yayımladığımız; **“HKP Programı der ki...”** başlıklı yazımızda paylaştığımız ve bu konuyu en veciz şekilde betimleyen aşağıdaki pasajı, bir kez daha yayımlamanın tam yeridir: ***

Sınıflar Güreşini Yasaklamak Vatana İhanettir

Yeryüzünde sınıflı toplum doğru doğal, Toplumun gelişimi, Sınıflar güreşinin gidişine uydu. Batıda Kapitalizmin doğuşu, İngiltere’de “ŞARK MÜSTEBİLİĞİ” denilen tutumun bir türlü tutunamayışı ortamında gerçekleşti. Batı Kapitalizminin ileri gidişinde başlıca insancıl yay: Sınıflar Savaşının gerçekliğini, bir türlü püskürtmeyişi. Antika Doğuda ise, tam tersine, batakçı gerilik: sınıflar savaşını sözde inkâr ederken, hep üst sınıflar yararına en azgın utanmazlıkla uygulamıştır.

Zavallı Doğu Toplumlarında herkesin dilinden düşürmediği “ZULÜM” adlı şey, alt sınıfların mücadele haklarını “YASAKLAMAK”tan başka bir şey değildir. Ezen sömürücü sınıflar elinde SINIF SAVAŞI tek yanlı dayanılmaz bir TAHAKKÜM silahıdır. Bu silah, her zaman egemen sınıfların Tekelinde çekilmiş yalın kılıç, namlusu halkın alınına dayatılmış tüfektir. Sömürenlerce, sömürdüklerine karşı en haksız ve en canavarca SINIF SAVAŞI gütmek tahakkümcülerin en vazgeçilmez hakkı sayılmıştır.

Bu Zulüm, Uzak ve Yakındoğu’da, Toplumun önce gelişim hızını köstekleyip ağırlaştırarak durdurmuştur. Sonra, bu durgunluk yüzünden soysuzlaşmış Sosyal yapıyı, tâ temellerinden yıka yıka, insanları köleleştirmenin binbir sinsi ve içil uygulamalarını gerçekleştirmiştir. Bir Toplumda, en büyük nüfus kalabalığı olan çalışkan yığınları, her türlü savunma hak ve gücünden yoksul bırakmak, sandığı gibi, yalnız alt sınıfları ezmekle kalmamıştır.

Üstteki Zalim sınıflar, hazır iyici-cezalandırılıyor.

Cezalandırılma gerekçesine ise “güler misininiz ağlar mısınız”...

“İşe gitmeden maaş almak, haksız kazanç sağlamak”...

“Dinime küfreden Müslüman olsa”, der atasözümüz. AKP’giller’in AB-D Emperyalistleri tarafından iktidara taşındığı günden bugüne ülke haksız kazanç cenneti oldu. Kendi yandaşlarına 5 yerden 10 yerden maaşları aktaran, Kamu Mallarını yağmalayan, Beşli, Yedili, Onlu Çetelere yağlı ballı ihaleler paslayan, milyonlarca “Bankamatik Memuru” yaratan, kendi yandaşlarına memurluklar açan, bütün kurumların içini boşaltan kendileri değilmiş gibi, Tezcan Karakuş Candan’ı “haksız kazanç sağlamak”la suçlayabiliyorlar.

Diyemiyorlar aslında, “teslim alamadık, mücadelesini engelleyemedik, namuslu olmasını hazmedemedik, bu yüzden cezalandırıyoruz”. Diyemezler de... Çünkü bunu demek bile yürek ister, namus ister, cesaret ister.

AKP’giller’in vurgunlarına,yolsuzluklarına, hırsızlıklarına ve Kaçak Saray’da mukim şahsın di-

cilik uğruna zulümden başka hiç bir düşünce ve davranış gütmedikleri için, her türlü yaratıcılıktan uzaktırlar. Köle insan ise angarya işinde ağzıyla kuş tutsa hiç bir işine yaramayacağını bilmektedir. Toplumun bütün nefes boruları tıkanmış, altlı üstlü bütün sınıfları soysuzlaşmıştır. Zalim, mazlum her insan toptan ekonomiye, üretime, topluma yabancılaştırılmış, insanlıktan çıkmıştır. Her gün biraz daha umutsuzlaşan kapıkulları, dışarıdan Kapitalizm gelir gelmez, Sömürge sürülüğüne yatkınlaşmıştır.

Antika Firavun ve Nemrutlar, yahut onları maymunca Taklit edenler, kimseciklere gık dedirtmeden, dirlik düzenlikte çıt çıkarmadıklarını sanmış ve avunmuş olabilirler. Tarih ortadadır. Zalimler yalnız “Halka huzur vermemek”le kalmamışlar, kendileri de çoğu bin belâ ile “Cihandan” yıkılıp gitmişlerdir. Sınıflar savaşını durduramamışlar: yalnız tek yanlı olumsuzluğu ile kanserleştirmişlerdir. Bu kanserleşme, ülkeleri çöle, insanları büsbütün köleye çevirmiştir.

Demek, ülkesini ve milletini lafta değil, işle seven her kişi ve her sınıf ve zümre: biraz namuslu ve vicdanlı ise, Sınıflar Savaşını, boş yere yasaklamaktansa, tersine bilince çıkarıp kolaylaştırmak zorundadır. Sınıflar savaşını yasaklamak: her zaman, tek yanlı tahakküm biçiminde azdırmak olmuştur. Sınıf zıtlıkları kör kuvvet birikimi yaptıkça Toplumun toptan batışını getirmiştir. Alt sınıfların Demokratik Sınıf Savaşlarını yokuşa sürmek Kadim Toplumu yıkılışa, modern ülkeleri gerilikten sömürgeleşmeye doğru sürüklemiştir.

Tarihi değiştiremeyiz yahut yeni baştan işletemeyiz. Ama, çağdaş Toplum insan emeği ve bilinci ile yürüyor. Emeğe ve bilince Demokratik insanca kuralları esirgemek, bir milleti ve ülkeyi hem geri bırakmak, hem çok daha acı ve kanlı kargaşalıklara ısmarmaktır. Ne denli kara istibdat gelenekli olursa olsun, her ülke modern demokratik Sınıflar Savaşının bilimsel anlamına tolerans göstermelidir. O zaman, Marks’ın Kapital Önsöz’ünde belirttiği gibi, Sosyal Devrimin “Doğum sancıları daha mülayim” olur.

Bu bakımdan, bugün, sırf Sosyal Sınıflar savaşını önlemek kastıyla, Askercil Savaşları kışkırtmak, bir ülkede vatan hainliği, millet düşmanlığı, dünyada İnsan hainliği, Medeniyet düşmanlığıdır. Konu, yani Sınıflar Savaşı bu denli önem kazanınca, onun kurallarını bilmek de en az o denli önemli olur. (Halk Savaşının Planları, Derleşiş Yayınları, s. 207)□

Son notlar:

1 Geleneksel Karagöz Hacivat oyunumuzda, delilsiz atana; “Vay benim köse sakalım!”, denir.

Tezcan Karakuş Candan yalnız değildir!

Yasa, hak hukuk, yargı kararı tanımaz suç makinesi, çıkar amaçlı organize bir suç örgütü olan AKP’giller’in Kamu Mali Hırsızlıklarına, Mustafa Kemal’in Mirası Atatürk Orman Çiftliği’ni talan etmelerine karşı takdire şayan bir mücadele örneği ortaya koyan **Tezcan Karakuş Candan** cezalandırılıyor.

Çankaya Belediyesinde çalışan Tezcan Karakuş Candan’ın memuriyetine, İçişleri Bakanlığı Yüksek Disiplin Kurulu Kararıyla son verildi. Kaçak Saray’ları, Kaçak ABD Büyükelçilikleri ve de attıkları her adım gibi bu kararları ne hak hukuka ne de yasalara uy-

gun. Yiğit Kadınımız açıklıyor:

“Burada yapılan şey şu; iktidar gidiyor, giderken de topluma bir korku salmaya çalışıyor. Kamuoyu önünde, öne çıkmış mücadeleciler kesimler üzerindeki bir sopa göstermeye çalışıyor. İşimizle tehdit ediyor, açıklıkla sınav verdirtmeye çalışıyor ama bunlar yeni değil.(...) Danıştay’ın kararını takmayan bir Yüksek Disiplin Kurulu var. Yüksek Disiplin Kurulu bürokratlardan oluşuyor ama kararın siyasi olduğu çok açık. Şikayetçi Sinan Aygün, soruşturma iznini veren Süleyman Soylu, kararı veren onun bakan yardımcısı, valisi, personeli. Yani bir komplo kurulmuş durumda. Bu, devletin kendi memuruna kurduğu komplo; FETÖ gibi aynı. Bu dosyaları hazırlıyorlar, ne disiplin amirini

M. Gürdal Çıngı

A damlar, yemek yer, su içer gibi yalan söylüyorlar. Her konuda söylüyorlar, durup dinlenmeden söylüyorlar...

Çünkü bunlar; Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının siyasi plandaki temsilcileri. O Antika Sınıfın Kamu Mali aracılığına dayanan yalanlarla dolu dünyası, bin yıllardır ruhlarına, içlerine, bütün varlıklarına sinmiş. Kişiliklerinin belirleyicisi haline gelmiş. O yüzden yalan söylemeden duramıyorlar. Sermayeleri yalan bunların...

Geçtiğimiz gün, Maliye Bakanları Nebati aracılığıyla, Ekonomideki **yeni “Orta Vadeli Program (OVP)”**lerini yayımladılar. Program yalanlarla dolu. Tabii ak kâğıt, üstüne yazılanları almam, diyemediği için yazmışlar da yalanları ardı ardına, yazmışlar...

Ardından Nebati, gözlerinde ışıltıyla yalanları aktif bir şekilde sıraladı. Bununla yetinmediler yalanlarına. Topa, reisleri Tayyip girdi. O da kitlelerin gözünün içine baka baka yalanları ardı ardına sıraladı. İnan ki inan...

Şimdi önce, geçen yıl (2021) açıklanan, ancak söylediğimiz gibi revize edilerek güncellenen rakamlara bakarak ekonomideki yalanlarını somutlaştıralım.

Rakamlar bazen, hatta genellikle sıkıcıdır. Ancak doğru olarak yazılırsa en çıplak gerçekleri gösterir bizlere. O yüzden aşağıda okuyacağınız rakamları lütfen elden geldiğince sıkılmadan okuyun.

Dolar yalanları...

2021 yılı Eylül ayında açıkladıkları 3 yıllık **eski** OVP’de **Dolar** kurları şöyle sıralanıyordu:

2022; 9,27,
2023; 9,77,
2024; 10,27.

2022 yılı Eylül ayındaki güncellenen, revize edilen Dolar kurları ne **yeni** OVP’de?

2022; 16,62,
2023; 21,52,
2024; 24,62,
2025; 25,76.

Yani **yeni açıklanan OVP’ye** göre güya 2022 yılında ortalama Dolar kuru ne kadar olacaktı?

16,62 TL olacaktı.

Şu anda Dolar kuru ne kadar? 18,22 TL!

Yahu sizin daha geçen yıl açıkladığınız ve bu yıl revize etmek, düzeltmek, güncellemek zorunda kaldığınız eski OVP rakamına göre yüzde 100, bir başka söyleyişle 2 kat artmış Dolar! 9,27 olarak öngörmüşsünüz şu anda 18,22’ye çıkmış.

Kaldı ki kimi ekonomistler yılsonunda bu rakamın 23-24 TL olacağını öngörüyorlar.

Yani sizin 2023 için öngördüğünüz rakamdan daha yüksek rakamlar dile getiriyorlar. Ki gidiş de o yönde ne yazık ki...

Enflasyon yalanları...

Eski (2021) OVP’ye göre Enflasyon rakamları şöyle olacaktı:

2021; yüzde 9,8,
2022; yüzde 8’e,
2024’; yüzde 7.6.

Yeni (2022) OVP’de ise Enflasyon rakamları şöyle:

2022; yüzde 65,
2023; yüzde 24,9,
2024; yüzde 13,8,
2025; yüzde 9,9.

Yine 2021’de yüzde 9,8 olarak öngördüğünüz enflasyon rakamı 5 Eylül itibarıyla 80,21 oldu sizin TÜİK’in rakamlarıyla.

Yine TÜİK’inizin rakamlarına göre bile yılsonunda 70,60 olacaktı!

Milli Gelir yalanları...

Eski OVP’ye göre Kişi Başı Milli

AKP’giller’in Ekonomide Orta Vadeli Program (OVP) Yalanları ve Gerçekler...

Gelir rakamları dolar cinsinden şöyle olacaktı:

2022; 9 bin 947 dolar,
2023; 10 bin 703 dolar,
2024; 11 bin 465 dolar,
2025; 25 bin dolar.

Yeni (2022) OVP’ye göre Kişi Başı Milli Gelir rakamları:

2022; 9 bin 485 dolar,
2023; 10 bin 71 dolar,
2024; 10 bin 931 dolar,
2025; 12 bin 901 dolar.

Dikkat ederseniz, bütün rakamlar düşürülmüş durumda Yeni OVP’de.

Ki bu rakamlar, hem 2021 hem de 2022 yılı rakamları, tam gerçeği ifade etmiyor Tayyipgiller’in yalanlarını ortaya koymak bakımından. Daha önceki

Doları 9,27 olarak hesaplamışsın, dolar çıkmış o gün için 17.30’lara, sen kalkıyorsun bunları söyleyebiliyorsun... Ki bugün 18,22 TL olmuş dolar. Böyle bir durumda oynaksızlıktan (değişkenlikten, bir stabilite kazanmış olmasından) söz edilebilir mi hiç?

Doların seviyesi bu kadar kısa sürede, bu kadar yükselmiş, sen hâlâ “oynaklığının azaltılmış olması”ndan söz ediyorsun. Edebiliyorsun. Daha nasıl oynayabilir bir kur Allah için?..

Ayrıca, demek ki siz, kurun böylesine yükselmesinden, dolayısıyla ekonomimizin çöküş noktalarına gelmesinden, halkımızın alım gücünün düşmesinden, açlık-yoksulluk içinde bulunmasından rahatsızlık duymuyorsunuz...

Yani nereden baksanız facia, nereden baksanız batmış bir ekonomik tablo var karşımızda. Ve bütün bu somut rakamlara rağmen, insanların gözlerinin içine baka baka söylenen yalanlar var...

OVP’lerde ya da 2014-2018 yıllarını kapsayan Onuncu Kalkınma Planı ve 2019-2023 yıllarını kapsayan On Birinci Kalkınma Planında bu rakamlar çok daha farklıydı.

İktisatçı Prof. Dr. Aziz Konukman, 2021 Eylül’ünde açıklanan Orta Vadeli Program ile 2014-2018 yıllarını kapsayan Onuncu Kalkınma Planı ve 2019-2023 yıllarını kapsayan On Birinci Kalkınma Planındaki hedeflerini karşılaştırmıştı 8 Eylül 2021’de ve şunları tespit etmişti:

“- **10. Kalkınma Planı’nda gayrisafi yurtiçi hasıladada 2023 hedefi 2 trilyon dolardı. 11. Kalkınma Planı’nda ise 2023 hedefi 1.1 trilyon dolar olarak öngörüldü. Yeni OVP’de 2023 hedefi 925 milyar dolara düşürüldü.**

“- **10. Kalkınma Planı’nda, 2023’te kişi başına milli gelir hedefi 25 bin dolar olarak öngörüldü. 11. Kalkınma Planı’nda ise 2023 hedefi 12 bin 484 dolara düşürüldü. Son OVP’de, 2023’te kişi başına milli gelir hedefi 10 bin 703 dolara indirildi.**

“- **10. Kalkınma Planı’nın 2023 ihracat hedefi 500 milyar dolardı. 11. Kalkınma Planı’nda 226.6 milyar dolara indirildi. OVP’de ise 242 milyar dolara düşürüldü.**

“- **10. Kalkınma Planı’nda 2023 işsizlik hedefi yüzde 5’ti. 11. Kalkınma Planı’nda yüzde 9,9’a yükseltildi. Son OVP’de ise hedef yüzde 11,4’e çıkarıldı.**

“- **Enflasyonda 10. Kalkınma Planı 2023 hedefi “tek hanelerdi.” 11. Kalkınma Planı’nda yüzde 5’e indirilmesi öngörüldü. Yeni programda ise 2023 enflasyon hedefi yüzde 8’e yükseltildi.”** (https://www.cumhuriyet.com.tr/haber/prof-dr-aziz-konukman-orta-vadeli-programin-tahminleri-ile-eski-planlari-karsilastirdi-1867025)

Yani nereden baksanız facia, nereden baksanız batmış bir ekonomik tablo var karşımızda. Ve bütün bu somut rakamlara rağmen, insanların gözlerinin içine baka baka söylenen yalanlar var...

Böyle durumlarda insan, insanlığından utanıyor, ben bunlarla aynı türden miyim, diye.

Ama bunlar insan değil. Bunlar 4’üncü Tür yaratık. Başka türlü ifade edilemez bunlar. İnsanlığımıza hakaret olur bunlara insan demek...

13 Temmuz’da utanmadan şöyle diyebiliyordu Bakan Nebati, 9,27’den 17’30’lara çıkmış dolar kuru karşısında:

“**Bu zorlu koşullarda kurun seviyesinden ziyade oynaklığının azaltılması bizim için olumlu bir göstergedir.”**
Ey utanmaz, ey arlanmaz!

Sizde ne insaf, ne vicdan, ne insanlık aranır be! Bunları söyleyebilen birisine “insan” denebilir mi?

Elbette denemez.

Tayyip’in övünerek 9.500 Dolara dayandığını söylediği Kişi Başı Milli Gelir rakamları da gerçeği asla ifade etmemektedir. Yalandır Tayyip’in söyledikleri. Hem de külliyen...

Niye?

Öncelikle gerçek Kişi Milli Gelir rakamları bu değildir.

Çünkü **yıllık 9.500 Dolar** Kişi Başı Milli Gelir, **aylık 791,66 Dolar** yapar.

Türk parasıyla yıllık 173.090 TL yapar bugünkü kurla.

Bu da aylık; 14,424 TL demektir.

Asgari Ücret ne kadar şu anda?

5.500 TL.

Ocak-Temmuz arası ne kadardı?

4.250 TL.

Yıllık ortalamasını 5.000 TL’den bile alsak, bir Asgari Ücretlinin eline geçen para aylık **274,423 Dolar** yapar.

Bu da yıllık **3.293 Dolar** demektir.

Peki Tayyip’in söylediği 9.500 Dolar nerede? Aradaki 6.207 Dolar nerede?

“**Yalan, vallahi yalan**

“Billahi yalan”!

Yıllık olarak baktığımızda ise Asgari Ücretlinin eline geçen 60 bin TL olur.

Aradaki fark yıllık olarak nedir?

173.090-60.000=113.090 TL’dir.

Aradaki fark aylık olarak nedir?

Türk parası olarak 14,424-5000=9.424 TL’dir.

Nerede bu para peki Tayyip?

Bu örneği 3.500 TL aylık alan İşçi Emeklilerine uyarlırsak çok daha büyük faciayla ya da yalanla karşılaşırız.

Ha keza, Kamu Çalışanlarına, Kamu Emeklilerine uyarlırsak da benzer sonuçlarla karşılaşırız.

Ya da devletin ödediği sosyal yardımlardan yararlananların sayısının arttığıyla övünen Tayyipgiller’in verdikleri yardım miktarlarına vurursak rakamları, ört ki ölem! durumlarıyla karşılaşırız.

Bildığımız gibi, bir ülkede elde edilen Gayrisafi Milli Hasılanın (GSMH), ülkede yaşayan nüfus sayısına bölünmesiyle Kişi Başı Gelir Miktarı bulunur.

Bu rakam, eğer Tayyip’in dediği gibi 9.500 Dolarsa, yukarıda gördüğümüz gibi Asgari Ücretli İçsinin, Kamu Çalışanının ve İşçi-Memur Emeklilerinin aldığı rakamlarla kanıtlandığı gibi, 9.500 Dolar olmuyor. Asgari Ücretli için 3.293 Dolar oluyor. Yani Tayyip’in söylediğinden 3’te 1 daha az kazanıyor, ya da Milli Gelirden 3’te 1 daha az pay alıyor emekçiler. Çalışanlar ve Emekliler bu paraları da almıyorlar.

Bir daha soralım o zaman: bu paraları kim kazanıyor? Milli Gelirden as-

lan payını kim alıyor? Kim yağmalıyor soframızdakini?

Başta ülkemizin yeraltı ve yerüstü servetlerini yağmalayan Batılı Emperyalistler, sonra da Antika-Modern yerli Parababaları. Antika Tefeci-Bezirgan Sermaye Sınıfı ve Modern Finans-Kapitalistler zümresi... Yani bir avuç sömürücü.

Tayyipgiller iktidarı için söylersek 5’li-7’li çeteler kazanıyor.

Bunu da aşağıda rakamlarla kanıtlayacağız.

Tabii AKP’giller de bu vurgunlardan paylarını, komisyonlarını alıyorlar takım taklavatlılarıyla. Yağma Hasan’ın böreğinden onlara da bir pay düşüyor...

Yine, Tayyip’in gözlerimizin içine bakarak söylediği 9.500 Dolar rakamı da doğru değil.

Uluslararası Para Fonu (IMF)’nin 19 Nisan 2022 tarihinde yayınladığı Türkiye ile ilgili tahminlerinin yer aldığı tabloda (World Economic Outlook, April 2022 ve WEO Database, April 2022.), Türkiye’de 2022’de Kişi başı Milli gelirin 8.080 Dolar olacağı öngörülüyor.

Yani tüm bu veriler apaçık ortadayken adam yalamı bu kadar rahat söyleyebiliyor... Hiç utanmıyor, hiç sıkılmıyor. Ne Allah’tan korkuyor ne de Kuldan utanıyor! Mezarında Goebels’i bile kışkandırıyor söylediği akıl almaz yalanlarla...

17 Ağustos tarihli haber; “**Sefalet Endeksi açıklandı... Daha da ağırlaştı**”, diyerek yukarıdaki gerçekleri dile getiriyor.

“**Sosyal Politikalar Araştırma ve Uygulama Merkezi’nin Türkiye’ye özgü geliştirdiği Genişletilmiş Sefalet Endeksi, halkın ekonomik yaşam zorluğunun arttığına işaret ediyor. Endeksteeki artışın yüksek enflasyondan kaynaklandığı vurgulanıyor.**” (https://www.odatv4.com/ekonomi/sefalet-endeksi-aciklandi-da-ha-da-agirlasti-247722)

Ve bir başka haber de tüm bunların üstüne tüy dikeyor:

Vatandaş kaybetti, şirketler kazandı... Kârlarını 10’a katladılar
17 Ağustos Çarşamba 2022

Enflasyonun TÜİK verilerine göre yüzde 80’e, ENAG verilerine göre yüzde 175’e dayandığı Türkiye’de şirketler kârlılıklarını 10 kat artırdı. Vatandaşın enflasyonun altında ezildiği dönemde kazanan şirketler oldu.

Bankalar ve finans dünyası, enerji şirketleri, gayrimenkul ve gıda şirketlerinin kârlılıklarında tam anlamıyla patlama yaşandı. Bilançosu önceki gün açıklanan Tüpraş, bu yılın ikinci çeyreğinde 10,6 milyar lira net kâr elde etti. Şirket geçen yıl ikinci çeyrekte 1,3 milyar lira kâr etmişti. Petrokimya şirketi olan Tüpraş, geçen yılın ikinci çeyreğinde 6,5 milyon ton üretim yapmış, 33,7 milyar lira ciroya imza atmıştı. Bu yıl aynı şirketin 7,3 milyon ton satışla 136 milyar liralık ciroya ulaştığını görmek mümkün.

Ülkemizin bayrak taşıyıcısı şirketi olan, pandemide yolcu uçaklarını kargo uçağına çevirip, dünyanın dört bir yanına ilaçtan canlı hayvana, balıktan peynire kadar birçok hassas ürünü taşıyarak ayakta kalan Türk Hava Yolları (THY), bütün dünyanın havayolu şirketleri krizden çıkma savaşı verirken kâr rekorlarına imza attı. Geçen yılın ikinci çeyreğinde 59 milyon lira zarar yazan Türk Hava Yolları, bu yılın aynı döneminde 9,1 milyar lira kâr ettiğini açıkladı. Erdemir geçen yılın ikinci çeyreğindeki 5,8 milyar lira olan kârını ise 6,6 milyar liraya yükseltmiş durumda. Ülkemizin iki dev holdindinden Koç Holding, geçen yılın ikin-

ci çeyreğinde 3,2 milyar lira olan 2. çeyrek kârını bu yılın ilk çeyreğinde 5,3 milyar lira olarak açıklarken (ikinci çeyrek rakamı henüz açıklanmadı) Sabancı Holding’in geçen yılın ikinci çeyreğindeki 1,7 milyar liralık kârı bu yıl 16,3 milyar lira oldu.

BANKALAR DA 10’A KATLADI

Türkiye gazetesinden Ömer Temür’ün haberine göre, her biri ülke ekonomisine yüz milyarlarca kredi sağlayan bankaların faiz gelirleri de kârları da katlandı. Yapı Kredi, 2021’in ikinci çeyreğinde 2 milyar 23 milyon TL kâr etmişti. Bu yıl 11,9 milyar TL kâr rakamına imza attı. Garanti Bankası geçen yılın ikinci çeyreğindeki 2,92 milyar TL olan kâr rakamını 12 milyar 918 milyon liraya çıkarmış durumda. Akbank 2021 yılı 2. çeyrekte 2,1 milyar lira olan net kârını bu yıl 13,1 milyar lira olarak açıkladı. İş Bankası da 2,2 milyar liradan 14,5 milyar liraya yükselen ikinci çeyrek net kârı ile dikkat çekti. Akbank ekonomiye 639 milyar lira, İş Bankası 850 milyar lira, Yapı Kredi 700 milyar lira, Garanti ise 799 milyar lira kredi sağladı.

İŞTE KATLANAN KÂRLAR

> Reysaş GYO kâr artış oranıyla en dikkat çeken şirket oldu. Şirketin kârı yüzde 1191 arttı.

> Ford Otosan, bu yılın ikinci çeyreğinde piyasa beklentisi olan 3,21 milyar TL’nin üzerinde 3,7 milyar TL net dönem kârı elde etti. Şirketin net kârı yıllık bazda yüzde 271, çeyrekse bazda ise yüzde 32 oranında arttı.

> Anadolu Isuzu’nun Ocak-Haziran 2022 döneminde, net satışları

geçen senenin aynı dönemine göre yüzde 158 artışla 2 milyar 255 milyon TL olarak gerçekleşti. Aynı dönemde yurt içi satışlar yüzde 139 artarken, ihracat satışları yüzde 210 artış gösterdi.

> Petkim, yılın ilk yarısını, geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 93 artışla 4,3 milyar lira net kârla tamamladı.

> Taşımalı doğal gaz pazarının lideri Naturelgaz’ın brüt kârı, önceki yılın aynı dönemine göre yüzde 422 artışla 303,3 milyon TL’ye yükseldi. FAVÖK’ü ise yüzde 638 artışla 258,9 milyon TL oldu.” (https://www.odatv4.com/ekonomi/vatandas-kaybetti-sirketler-kazandi-krlarini-10-a-katladi-lar-247729)

İşte bu rakamlarla gerçeğin aşağı yukarı bütün yanlarını görmüş olduk!

Bir yanda Tayyip ve avanesinin yalanları, bir yanda İşçi Sınıfı ve Emekçi Halkımızın durumlarıyla Antika-Modern Parababalarının durumları somut ekonomik gerçekliğimizi ve bu düzeni olduğu gibi gösteriyor. Ayna tutuyor görmek isteyen gözlere, duymak isteyen kulaklara, bilmek isteyen insanlara...

Bir yanda Tayyip ve avanesi “sabr” tavsiye ediyor, Allah’ın insanları sınadığını söylüyor.

Peki ya yukarıdaki Parababalarını niye sinamıyor Allah?

Ya sizi niye sinamıyor Allah?

Niye habire size veriyor 1.165 odalı Kaçak Sarayları? Yazlık Sarayları?..

Çünkü sizin Allah’ınız, Para Tanrısı!

Siz ona tapıyorsunuz ve onun isteklerini yerine getiriyorsunuz. O Tanrı da size daha fazla vurgun, daha fazla talan yapmanızı emrediyor. Çünkü o Tanrı, Para Tanrısı!

Sanmayın bu zalim düzeniniz, devranınız hep böyle sürer gider...

Sanmayın ki mazlumlar hep böyle boynu bükük kalır?

Gün gelir; ayaklanırlar kitleler! Ayaklanırlar açlar!

Ve Partilerinin önderliğinde, Halkın Kurtuluş Partisi önderliğinde yıklarlar sizin saltanatlarınızı, ağababalarınız Batılı Emperyalistlerle birlikte ve kurarlar o insanın insanı ezmediği, soymadığı, zulmetmediği düzeni. Kurarlar Sosyalist bir Aile Düzenini. İnanın kurarlar!

Kuracağız o düzeni.

Ant olsun!☐

Av. Tacettin Çolak

Hastalıklı hali bile insanlığın si- hortası olan Sovyetler Birliği ve Sosyalist Kamp’ın çöküşünün mimarı, hain, emperyalist uşağı Gorbaçov, ihanetinin hesabını veremeden terk-i dünya etti.

Perestrojka-Glastnost diyerek partideki bürokratizme sözde savaş açıyormuş, halk ile parti arasındaki bağları kuruyormuş gibi yaptı, kısa süre içinde 70 yıllık Sosyalist Devrin yıkılışına zemin hazırladı.

Sosyalist Kamp’ın çöküşünden sonra ise emperyalistler; dünyayı kurt dalamış sürüye çevirdiler.

On milyonlarca insan katledildi. Yeraltı-yerüstü kaynaklarına el koydular. Hâlâ acımasız katliamlarına devam ediyorlar.

Gorbaçov haininden ise tek bir özeleştirici duymadık...

Gerçi ihanetleri özeleştirici ile geçiş-tirilecek türden değildi.

Bunları elbette sonuçtan bakarak yazıyoruz.

Hak yememek için Gorbaçov’un göreve geldiği sürece kısaca değinmek gerekir.

Gorbaçov SBKP’nin Genel Sekreterliğine gelmezden önceki liderlerin (Stalin hariç) tamamı; düşünen, çalışan, kitleler içinde halkın nabzını tutan, onların yaratıcı gücünü harekete geçiren liderler değildi.

Hitler faşizmini dize getiren ve dünya coğrafyasının üçte birini sosyalist yönetimlere teslim eden Stalin, tüm sosyalist inancına rağmen parti ve halk arasında korkulan bir liderdi.

Brejnev sonrasında göreve gelen **Andropov** ve **Çernenko** bedence tükenişe uğramış, bir ayağı çukurda insanlardı. Zaten görev süreleri de çok kısa sürdü. Bunların kitlelerle bağ kurması zaten mümkün değildi.

Göğsü madalyalarla dolu olarak bilinen Brejnev ise araç koleksiyonu yapan, kızı ve damadının yolsuzluklarına bile kayıtsız kalan birisiydi. Parti ve devlet kadroları üzerinde liderlik yapacak kalitede değildi.

İşte böylesine halkına yabancılaşmış, kalitesiz yöneticilerden bıkmış olan Sovyet insanı; göreve gelir gelmez kitlelerle kolayca bağ kuran,

“Büyük Geri Sıçrama”nın Tek Sorumlusu Gorbaçov mu?

sık sık halk içinde görülen, sıcak ve insancıl tavırlar alan Gorbaçov’u kısa sürede benimsedi. Ona parti ve devlet işleyişindeki ruhsuzluğu, otomatlığı, üretimdeki hataları anlatan mektuplar yazmaya başladılar.

Örneğin bir Sovyet vatandaşı yazdığı mektupta; **“Kalbim öylesine heyecanla dolu ki, sadece bunu biriyle paylaşmak istedim. Yıllardan beri ilk kez parti ve hükümette taş suratl**

sfenksler yerine insan yüzü liderler görüyoruz. Bu bile büyük başarıdır.” diyordu. (V.A. Brikovskis)

Sovyet vatandaşı ne de güzel tanım-lamış yukarıdaki liderleri, değil mi?

Ancak **Gorbaçov, kitlelerle kolay ilişki kuran alçakgönüllü bir lider**

Mihail Gorbaçov

olmasına karşın, geçmişte parti ve devlet yöneticilerinin hatalarının telafi edilmesini, “kitlelerin sosyal oluşumlara aktif biçimde katılmalarının sağlanmasında” görüyordu.

Marksist-Leninist ideolojinin emrettiği kurallar çerçevesinde bir dönüşüm öngörmüyordu.

Halk sosyalist ideolojide gerilemişti. Sosyalizme kayıtsız kalan, Sosyalist iktidara küsen kitleler Gorbaçov’un dikkatini çekmiyordu. Halkın Marksist-Leninist ideoloji ile donatılması hiç gündeminde yoktu.

Esasen kendisi de Marksist-Leninist ideolojiyi benimsememişti. Lenin’in Emperyalizm tezini kabul etmiyordu. Sınıflar savaşını inkâr ediyordu. Siyasetin sınıflar dışında da yapılabileceğini savunuyordu. Kendi uydurduğu **“yeni tarihi düşünce”** tezini savunuyordu. Bu nedenle de Doğu Avrupa Sosyalist ülkelerindeki karşıdevrimleri **“olması gereken reformlar”** olarak niteliyordu. Olumluyordu, destekliyordu.

İçeride ise partinin öncü rolünü

ortadan kaldıran yasalar çıkartıyordu. Bu yasa ile de Sovyetler’de faşist partilerin kurulmasının önü açılıyordu. Böylece de Yeltsin gibi ipten kazıktan kopmuş manyak-ayyaşların devleti yönetmesinin önünü açtı. Özel kişilere toprak kiralınmasının önünü açarak tarımsal alanda kişicil çıkar için çalışmayı teşvik etti.

Peki, **“Büyük Geri Sıçrama”nın tek sorumlusu Gorbaçov mu?**

Elbette değil...

Sovyetler Birliği’nin çöküşü elbette tek bir Gorbaçov haininin ihaneti ile olmadı.

Stalin sonrasında parti zaten hastalıklı idi. Bürokratizmle innmeli idi.

Bu hastalığı Lenin sonrasında başlatabiliriz.

Çünkü, Lenin’i en iyi anlayan **Stalin, Partinin canlı bir organizma olarak işleminin en önemli aracı olan ELEŞTİRİ-ÖZELEŞTİRİ MEKANİZMASINI ORTADAN KALDIRDI. Partideki kolektif liderliği kaldırıp kişi hegemonyası getirdi.**

Lenin daha sağlığında bu tehlikeyi görmüş ve Partiyi söyle uyarmıştı.

“Stalin yoldaş genel sekreter olur olmaz, elleri arasına sınırsız bir iktidar yoğunlaştırdı ve ben onun bu iktidarı her zaman yerleri bir itina ve ihtiyatla (önünü ardını düşünerek) kullanabileceğinden emin değilim.” (24 Kasım 1922 notları, Aktaran H. Kıvılcımlı, Oportünizm Nedir?)

“Stalin çok hoyrattır ve bu kusur bizim ortamımızda ve biz Bilimcil Sosyalistler arasında pekâlâ tahammül edilebilir olan bu kusur, genel sekreterlik görevleri içinde artık dayanılır olmaktan çıkmıştır. (25 Kasım 1922)

Hikmet Kıvılcımlı Usta, **“Oportünizm Nedir?”** adlı eserinden bu konuyu detaylıca incelemiştir. Okunmasını öneririz.

Stalin’den sonra gelenler ise yukarıda çok kısaca belirtildiği gibi, kitlelerin yaratıcı gücüne güvenmek yerine **“BÜROKRATİK BİR ZİHİN TEMBELLİĞİNİN OTOMATİZMİ”**^[1] içinde gün geçiriyorlardı, Uluslararası Proletarya Hareketine sırtlarını dönmüşlerdi.

Partideki hastalığı Genel Baş-

kan’ımız Sayın Nurullah Ankut, Ekim 1989’da kaleme aldığı yazıda şöyle tespit ediyordu:

“Hatalar elbette yalnızca liderlerde yani birinci kişilerde değildi. Partinin ve devletin yönetim kadrolarını tutmuş olan kişilerin çoğu bürokratizm illetine tutulmuş idi. Bu hastalığın birinci sorumlusu da Stalin’dir. Onun döneminde bu kadroların inisiyatifleri kırılmış ve bu kadrolar günlük rutin işleri geliş güzel yapmaktan başka bir şey düşünemeyecek ve üretemeyecek bir duruma getirilmişlerdir. Yani her türlü yaratıcılıktan uzak otomatlar haline gelmişlerdir. Bir anlamda iş-diş edilmişlerdir. Böyle liderlerden ve böyle kadrolardan oluşan parti ve devlet elbette ki toplumu sağlıklı yönetemeyecekti. Parti ve devlet hasta olunca da Sovyetler Birliği, Sosyalizmin Kalesi, bugünkü duruma düşecekti. Bu sonuç kaçınılmazdı.” (Gorbaçov Üzerine, Devrimci Mücadele Dergisi, 1989, Sayı: 1)

Bu savruluş, ömrünün 50 yılını Türkiye Sosyalizm Mücadelesine vakfetmiş Hikmet Kıvılcımlı’nın, tedavi amacıyla kapısını çaldığı Sosyalist anavatan tarafından 12 Mart Faşizminin kollarına atılmasına neden olmuştur.

Yani 70’li yılların başında bile Sosyalist İktidarda; dalkavukluk, lidere yaranma geçer akçe olmuştur.

Gorbaçov, ihanete son noktayı koydu.

Karşıdevrim Süreci için küçük bir anekdot (mealen);

Yeltsin’in adamları Komünist Parti Merkez Komitesi’ne gelir ve binada bulunanlara binayı boşaltmak için on dakika süre verirler.

Kişisel eşyalarından başka bir şey çıkarmayı yasaklarlar. Büroda bulunan 2000 kişiden tek bir karşı çıkış olmadan hepsi binayı 10 dakika içinde boşaltır.

Görevlilerden birisi eve gelir ve durumu eşine anlatır.

Eşi çok şaşırır öfkelenir ve ilk tepkisi şu olur;

“Nasıl yani! Siz iki bin komünist oradaydınız ve dövüşmediniz, öyle mi?”^[2]

Evet, Partinin profesyonel görevlilerinden bir teki bile karşı devrimcilere direnç göstermiyor. Hepsisi tatlı canını düşünüyor.

Partinin merkez komite çalışanları işte böylesine ihanet batağında yüzüyor.

Ve hatta Gorbaçov’dan emir bekliyorlar.

Oysa Gorbaçov; emperyalist uşağı sarhoş Yeltsin manyağı ile çoktan anlaşımıştır.

Böylece Karşı Devrimciler de kitlelerden herhangi bir tepki görmeden, elini kolunu sallaya sallaya iktidara geliyor.

Halkın bu edilgenliğini ve karşı devrim karşısında sessiz kalışını yine Genel Başkan’ımız Sayın Nurullah Ankut veciz bir şekilde şöyle anlatır:

“Parti ve devleti yöneten önderler halka güvenmezlerse, halkı sevmezse, halka değer vermezse, halkın düşünce ve önerilerini ciddiye almazsa, hatta halkı korkutup susturursa elbette olacak olan budur. İnsanlar da o zaman devlete ve topluma küser. Herkes “maçı idare etmeye” bakar. O zaman da adam sendecilik, toplumun tüm kesimlerine egemen olur. Herkes, çalışsam ne olacak? Bilen, takdir eden mi var? İyisi mi ben de boşu boşuna kendimi yormayayım. Mesai saatini doldurmaya bakayım o kadar, diye düşünmeye başlar. Herkes böyle düşünüp davranmaya başlayınca da üretim de düşer, üretilen ürünler de bir işe yaramaz, teknik bir gelişme de olmaz, israfın da önü alnamaz.

“Fakat önderlik doğru olursa, önderler kendilerini gerçekten topluma adadıklarını kanıtlarlarsa ve kitlelere güvenir ve inanırlarsa o zaman da kitleler dağları devirirler. Her engeli aşarlar. Harikalar yaratırlar. Önemli olan kitlelere devrimci bir ruh verebilmek. Daha doğrusu kitlelerde zaten var olan o ruhu bilinçlice harekete geçirebilmek.” (Gorbaçov Üzerine, agy)

Sözün özü; “Büyük Geri Sıçrama”nın faili Gorbaçov ile birlikte Parti ve profesyonel kadrolardır da...**☐**

“Masayı Devirecek Soru”yu sormaya devam ediyoruz: Diploma Nerede?

RTE’nin öğrenim gördüğünü iddia ettiği Marmara Üniversitesine 3’üncü kez başvurduk

Hep söylediğimiz gibi bugün Türkiye’de “Masayı Devirecek Soru”, “Diploma Nerede?” sorusudur. Halkın Kurtuluş Partisi olarak diplomasız olduğu halde 20 yıldır Türkiye siyasetine birinci derecede etki eden Recep Tayyip Erdoğan’ın bu hukuksuzluğunun, kanunsuzluğunun, evrakta sahteciliğinin peşini bırakmadık, bırakmayacağız.

23 Ağustos’ta Tele 1’de yayınlanan bir programda CHP Eski Milletvekili Aydın Ayaydın’ın açıklamaları üzerine harekete geçen Partili Avukatlarımız, Tayyip Erdoğan’ın diplomasızlığıyla ilgili daha önce iki kez başvurduğumuz Marmara Üniversitesine 2 Eylül Cuma günü bir başvuru daha yaptılar. Başvuru Sonrası Marmara Üniversitesi Göztepe Yerleşkesi önünde Partimiz adına bir açıklama yapan **Av. Doğan Çıngı** şunları dile getirdi:

Bilindiği gibi Tayyip Erdoğan’ın, Cumhurbaşkanı olma sıfatıyla ilgili üniversite ve lise diplomasının olup olmadığı her zaman bir şaibeydi.

Halkın Kurtuluş Partisi olarak biz de bu şaibeyi ortadan kaldırmak için sürekli Tayyip Erdoğan’ın mezun olduğu iddia edilen liselere, üniversitelere başvurularda bulunduk.

Bu vakte kadar Türkiye’de hiçbir cumhurbaşkanı hatta başbakan ve bakan hakkında dahi bile, bir diploması var mı yok mu sorusu çok fazla gündem olmamıştı. Ancak Tayyip Erdoğan bu konuda bir istisnadır.

Tayyip Erdoğan, hakkında diplomasızlığından dolayı kitap yazılan bir kişidir. Son olarak da bizim şu anda Marmara Üniversitesine başvurma gerekçemiz, Recep Tayyip Erdoğan’ın diplomasının bir televizyon kanalında yeniden tartışmaya açılıyor olması.

İstanbul İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi mezunu olan, 1977 yılında Anadoluhisarı Gençlik ve Spor Akademisinde iktisat asistanı, 1978 İTİA İşletme Yüksek Okulu ve daha sonra İTİA Ekonomi Fakültesinde asistan olarak görev yapan Eski Milletvekili Aydın Ayaydın; sınavdan sınava okula geldiğini,(yani Tayyip Erdoğan hakkında söylüyor bunları), gece öğrencisi olduğunu ve Tayyip Erdoğan’ın 4 yıl boyunca Marmara Üniversitesinde derslerine girdiğini iddia ediyor.

Ancak burada şöyle bir durum söz konusu; Recep Tayyip Erdoğan’ın Cumhurbaşkanlığı sitesindeki biyografisinde “1973 yılında İstanbul İmam Hatip Lisesinden mezun olduğu” yazıyor. Fark derslerini vererek de Eyüp Lisesinden mezun olduğu belirtiliyor. Ancak Recep Tayyip Erdoğan’ın 1981 yılında Marmara Üniversitesinden mezun olduğu yine aynı sitede yazıyor. Burada bizim aklımıza şöyle bir

soru geliyor:

1973 yılında liseden mezun olduğunu söyleyen, daha sonra Eyüp Lisesinde fark derslerini vererek diplomayı aldığını söyleyen bir kişi niye o kadar uzun yıl boyunca herhangi bir şekilde üniversite sınavına girmede, üniversiteye katılmadı?

Bu bizim sorduğumuz sorulardan bir tanesi.

Yani açıkçası, Recep Tayyip Erdoğan madem 1973 yılında mezun oluyor, niye 1977 yılına kadar üniversite sınavına girip çıkmıyor?

Bu bizim açımızdan bir merak konusu ve bunu da Marmara Üniversitesine soruyoruz. Aradaki süreci üniversite sınavlarına hazırlanarak mı geçirdi?

Bunu merak ediyoruz ve Marmara Üniversitesinden bunun cevabını istiyoruz. İşte bu yüzden bizce bu soruların cevabını verecek ve artık ülkemizde

bir tartışma konusu olan diploma meselesini de ortadan kaldıracak cevapları verecek olan makam, şu an önünde olduğumuz Marmara Üniversitesi Rektörlüğüdür.

Şu an soracağımız sorulara Marmara Üniversitesi gerçekten doğru bir cevap verirse bu sorunun ortadan kalkacağına inanıyoruz. Sorduğumuz sorular şunlardır Marmara Üniversitesi

Rektörlüğüne:

Birinci sorumuz; Prof. Dr. Aydın Ayaydın’ın 1978 İTİA İşletme Yüksek Okulunda Asistanlık yaptığı yani “Recep Tayyip Erdoğan’ın derslerine 4 yıl boyunca girdim” dediği dönemdeki ders programını Marmara Üniversitesinden ilk olarak talep ediyoruz.

İkinci olarak; Madem Recep Tayyip Erdoğan bu üniversitede okudu, Recep Tayyip Erdoğan’ın kendi okuduğu dönemdeki ders programını yine Marmara Üniversitesinden talep et-

mekteyiz.

Üçüncü olarak; Recep Tayyip Erdoğan’a ait ” transkript” adı verilen öğrencilik hayatına dair temel belgeyi üniversiteden talep ediyoruz.

Dördüncü olarak; Recep Tayyip Erdoğan’ın 4yıl boyunca okuduğu iddia ediliyorsa eğer, okuduğu dönemdeki hocalarının isimlerini, tüm derslerinin hocalarının isimlerini talep etmekteyiz.

Yine beşinci sorumuz; Akademide o dönemki derslerle ilgili olarak, derslere girmenin zorunlu olup olmadığına yönelik bir sorumuz var.

Ve son olarak da Recep Tayyip Erdoğan’ın, 1981 yılının yaz ve güz dönemlerinin hangisinde mezun olduğunu soruyoruz.

Bu altı sorunun hepsini şu anda Marmara Üniversitesine elden verdik, dilekçemizi de onaylı bir şekilde aldık. Biz bu soruları 4982 sayılı Bilgi Edinme Kanunu gereğince soruyoruz. Ve Marmara Üniversitesinin, bize yasal süresi içinde cevap verme zorunluluğu bulunuyor.

Marmara Üniversitesinin bu sorduğumuz sorulara içtenlikle cevap vermesini ve Recep Tayyip Erdoğan’ın üniversite diplomasının olup olmadığını tespitini talep ediyoruz. Biz Halkın Kurtuluş Partisi olarak bu diploma meselesini gündemde tutmaya, Tayyip Erdoğan’ın diplomasız bir şekilde, hakka ve hukuka aykırı bir şekilde o koltuğu işgal etmesi meselesini gündemde tutmaya da devam edeceğiz.

2 Eylül 2022

HKP Genel Merkezi

Prof. Dr. Özler Çakır**Saltanatları sallandıkça kadına daha fazla saldırıyorlar!**

yorsun lan? Kızın, karın öyle sokağa çıkarken, video paylaşırken hiç mi vicdanın sızlamıyor? Benim aklım bu işi almıyor. Allah sonumuzu hayretsin” diyerek kadını yatak odası ile mutfak arasına hapsolması, üretimden ve sosyal yaşamdan uzak kalması gereken bir ev kölesi olarak gördüğünü açıkça dile getiriyor. Öte yandan da beyninin tüm hücrelerinde, “kadın” olan varlığı şehvet uyandıran cinsel bir nesne olarak kodlayan bu din bezirgânı şerefsiz, ahlaksız düşüncesini cami minberlerinden höykürerek satıyor.

Bu olayın hemen ardından, Şanlıurfa’nın Haliliye ilçesine bağlı Mevlana Halid Camii İmamı Mehmet Şükrü Dörtbudak’ın kadınları ve kız çocuklarını hedef alan ve normal bir hukuk devletinde suç oluşturmaya gereken söylemleri basına yansıyor:

“Geçenlerde hanımla beraber dedik ‘Çarşıda biraz alışveriş’ yapalım. Ama yola çıktık ne çıkalım, yani çıktığına bin pişman oluyorsun. Gözünü yerden kaldırmayacak-sın ancak kafana ne çarparsa önüne duvar mı geliyor? Kadın mı geliyor? Kim geliyor çarpacak-sın yani. Kız çocuğunu görüyorum, zavallı eğitilmemiş, ana-baba öğretmemiş. Bacağında bir tayt, ince, ten rengi, başında da başörtüsü. ‘Kızım yazık günah değil mi? Niye ayağına bir pijama, bir etek giymedin?’ dedim. ‘İşte pijamam var’ dedi. Onu pijama zannediyor, onu örtü zannediyor. Bütün vücudunun hatları, avret yerinin her tarafı ortada belli-yken, daracık ve sımsıkı olan, ten renginde olan, vücudunun her şeyini belli eden bir şeyi Allah aşkına söyleyin giysi olabilir mi, örtünme olabilir mi?”

“Aile olarak, ana-baba olarak,

reis olarak, çocuklarımızı iyi eğitmek, İslama göre giyim kuşamlarını, namazlarını, ibadetlerini, Kuranlarını... Bayram vesilesiyle görüyoruz sokaklarda, kız çocuklarına giydirdikleri elbiseler. Aman yarabbi. ‘E çocuktur.’ Çocuktur var mı? Çocuk kendinden alıştıracağsın. Çocuğun kolu, göğsü, her tarafı açık, atlet gibi elbiseler, mini etek bacak açık ondan sonra pedofili suçtur. Pedofili akımı sen körüklüyorsun. Sen insanların gözüne tahrir edici şeyler ortaya koyarsan, batının getirdiğinden giysiyi, edebi, ahlaki aileye koyarsan, çoluk çocuğuna yaşatırsan tabii ki toplum bozulur, tabii ki pedofilik suçlar da artar. Tavşana kaç diyoruz, tazıya tut diyoruz. Önce suçu, eylemi oluşturacak ortamları yok etmek lazım.”

Bakar mısınız şu Muaviye-Yezid, CIA-Pentagon Dincisi şerefsiz yarattığın söylediklerine? Çocuk diyoruz yahu çocuk! İnsan olanın aklı havsala-sı almıyor bunları, tüylerimiz diken diken oluyor, onlarla aynı havayı soluyor olmak midemizi bulandırıyor, tiksiniyoruz. Küçük kız çocuklarının kolu, bacağı bile tahrir ediyor bu ahlaksızları, açıkça pedofiliyi destekliyor, pedofil olduklarını itiraf ediyorlar.

Bu söylemlerin sahipleri, Siyasal İslamcıdır. Bunlar, Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının ideolojisi ile inmelenmiş oldukları için başka türlü düşünemez ve davranamazlar kesinlikle. Benim çocukluğum ve gençliğim üniversiteye gidinceye kadar Konya’da geçti. Konya, Tefeci-Bezirgân Sermayenin en köklü olduğu şehirlerden biridir, bildiğimiz gibi. Hiç unutmadığım, çocuk beynime kazınmış yaşanmışlıklar, gözümün önünden gitmeyen sahneler var bu sınıfın ideolojisinin tüm insa-

ni erdemlerden, değerlerden uzaklaştırdığı Ortaçağcı gericilerle ilgili olarak.

68-70 yılları arası, yani 8-10 yaşlarında çocuğum. Konya, camilerin neredeyse adım başı yer aldığı bir kent. Okuduğumuz okul, ya da gidip geldiğimiz yerler yürüme mesafesinde, Şeyh Sadrettin Mahallesi, Şato Form civarı, Anıt Meydanı, Zafer arası. Mevsim bahar ya da yaz ise, üzerimizde kısa kol, kısa etek giysiler o yaşlarda. Güzergâh cami önünden doğru olur da namaz vaktine denk gelirse, cami önlerinde yaşlı, şalvarlı, uzun beyaz sakallı abdest alan veya aldıktan sonra oturaklarda namaz vakti için tespih çekerek bekleyen erkekler görürsünüz. Bu erkeklerin tam önlerinden geçerken ağızlarının içinden kötü olan bir şeyler mırıldandıklarını duyarsınız. Ne dediklerini anlamasanız da sakallarını sıvazlayarak başlarını iki yana sallamalarından, o yaştaki bir çocuğun hiç anlamlandıramayacağı, eteklerinizden doğru bacaklarınıza diktikleri kötü bakışlardan ve net duyulan “tövbe, tövbe” nidalarından, çirkin bir şeyler düşünüp söylediklerine kanaat getirirsiniz. Bu bakışlardan küçük bir çocuk olarak korkunç rahatsızlık, ürperti, ürküntü duyarsınız. Bir daha denk gelmemek için yolunuzu değiştirirsiniz.

O sakallı adamlar güruhunun, bir Temmuz akşamı anne babanız ile ailecek oturmaya gittiğiniz Karayolları Çay Bahçesi’ni ellerinde sopalarla basarak masalara saldırışlarını, ailenizin sizi korumak için soktuğu masa altında korkudan titreyerek izlersiniz. Çay bahçesini basan aynı sakallı korkunç adamların bir kısmının aynı gece, her ders yılı başında heyecanla kırtasiye malzemelerini almaya gittiğiniz Kırımızı Kitabevi’ne de saldırdıklarını, camılarını kırıp, kitapları parçaladıklarını duyarsınız ertesi gün.

Yine o yıllarda, komşularınızın genç kızlarının naylon çoraplı bacaklarına kezzap atılmış olarak geldiklerine tanıklık edersiniz.

Sonuç olarak, Tarihin en eski sermaye sınıfı Tefeci-Bezirgân Sermayenin ideolojisi olan Siyasal İslam’ın böyle vicdansız, böyle ikiyüzlü, böyle

sahtekâr, böyle namussuz, böyle ahlaksız kıscacası hiçbir insani erdem-değer taşımayan korkunç yaratıklar ortaya çıkarmakta olduğunu çocuk yaşımda deneyimlemiş olursunuz.

Genel Başkan’ımız **Nurullah Ankut Efe**, bu yaratıkların düşünce ve davranışlarının sınıfsal temelini “**Siyasal İslamcılar neden ahlâka sahip olmazlar?**” başlıklı yazısında, Marksist bakış açısıyla, etkileyici anlatımı ve çarpıcı örnekleriyle analiz etmektedir: (<https://bit.ly/3QikPns>)

Ve biz HKP’li Kadınlar, ABD-AB Emperyalistlerine ve onların Yeni Sevr Projesinin uşağı olan, 2022 Türkiye’inde Faşist Din Devleti özlemi ile yanıp tutuşan, Laik Cumhuriyet düşmanı, Tefeci-Bezirgân Sermayenin iktidardaki temsilcisi AKP’giller’e karşı tüm kararlılığımız ve devrimci inancımla mücadele ediyoruz.

Kadınlarımızın çektiği acıların, yaşadıkları maddi-manevi zulümlerin, uğradıkları çifte sömürünün kaynağının sınıfsal olduğunu;

Toplumdaki ezen-ezilen, sömüren-sömürülen ilişkisi ortadan kalkmadığı, halkımıza onca acılar çektiren biri Modern diğeri Antika iki gerici sermaye sınıfının egemenliğine son verilmediği süreç ne kadınlarımızın alacağı nefes olan gerçek laikliğin kurulmasının ne de gerçek anlamda kadın-erkek eşitliğinin sağlanmasının mümkün olmayacağını biliyoruz.

Kadınlarımızı sömürünün boyunduruğundan kurtarmak şöyle dursun, ancak ve ancak sürmesine hizmet etmesi nedeniyle “Susmuyoruz, Korkmuyoruz, İtaat Etmiyoruz”, “Benim Bedenim, Benim Kararım” benzeri sloganlarda cisimleşen, sınıf mücadelesi ile en ufak bir bağı olmayan Feminizm ile mücadeleyi devrimci görevimiz belliyoruz.

Bu nedenlerle, “**Kadının Kurtuluşu İşçi Sınıfının Kurtuluşundan Bağımsız Değildir**” şiarı ile erkek yoldaşlarımızla omuz omuza, İkinci Kurtuluş Savaşı’mızın bayrağını Demokratik Halk İktidarını kurmak azmi ile taşıyoruz.◻

HKP’den:

102 yıl önce Sevr’e geçit vermedik, Yeni Sevr’e de geçit vermeyeceğiz!

102 yıl önce bugün imzalanan Sevr paçavrasını yırtıp Batılı Emperyalist Haydutların suratına fırlatan bağımsızlık ruhu, ABD Emperyalistlerinin ve yerli işbirlikçileri AKP’giller’in Yeni Sevr oyununu da bozacaktır!

Bilindiği gibi özünde Osmanlı’nın parçalanıp Batılı Emperyalistlerce güç dengesi çerçevesinde paylaşılmasını amaçlayan Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonunda Çökkün Osmanlı’nın da içinde yer aldığı İttifak Devletleri mağlup oldu. Savaşta galip gelen,İtilafDevletleriadlı,başınıİngiliz Emperyalizminin çektiği emperyalist haydut devletler ve onların irili ufaklı yardakçıları oldu. Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı’nın askercil kısmı sona erdikten sonra sıra yenilgiye uğrayan devletlerin paylaşılmasına gelmişti. Bu amaçla toplanan sözde “Paris Barış Konferansı”nın ardından yenilen devletlere çok ağır koşullar içeren antlaşmalar dayatıldı. Örneğin Almanya ile Versay, Avusturya ile Sen German, Macaristan ile Triyanon ve Bulgaristan ile Nöyyi Antlaşmalarını imzaladı Emperyalist Haydutlar.

Dayatılan bu antlaşmaların en ağırını ise Çökkün Osmanlı’nın önüne konulan **Sevr Antlaşması** oldu. Osmanlı’yı bir bütün halinde yutmak isteyen Batılı Emperyalistler, sadece ağır koşullar dayatmakla yetinmediler; görüşmelerin her aşamasında Osmanlı’nın zaten ihanet içindeki yöneticilerini daha da aşağılamayı, Türk ve Kürt Halklarının ulusal gururlarını kırmaya yönelik davranışlarda bulunmayı da ihmal etmediler. Bu amaçla antlaşma, Fransa’nın Sevr banliyölerinden birinde, bir porselen fabrikasında imzalandı.

Başını Damat Ferit’in çektiği ihanet heyeti Batılı Emperyalistler tarafından dayatılan Sevr paçavrasını imzalamakta bir an olsun tereddüt etmedi. Şimdi Anadolu’daki Türk varlığını bütünüyle sonlandırmayı hedefleyen bu ihanet antlaşmasının bazı maddelerine bakalım:

- İstanbul Osmanlı Devleti’nin başkenti olarak kalmaya devam edecek. Osmanlı Devleti’nin hüküm sürdüğü yerler İstanbul ve çevresinden oluşan küçük bir toprak parçası olacak; eğer Osmanlı Devleti, İtilaf güçlerinin belirlediği şartlara uymazsa İstanbul da ellerinden alınacak,
- Batı Anadolu ve Doğu Trakya Yunanlara verilecek,
- Ege Adaları Yunanistan’a bırakılacak, Rodos ve 12 Ada İtalya’ya verilecek,
- Doğu Anadolu’da bir Ermeni Devleti ve güneyinde Kürdistan Devleti kurulacak,
- Irak, Musul ve Arabistan İngiltere’ye verilecek,
- Boğazlar, bütün ülkelerin gemilerine savaş zamanında dahi açık bulundurulacak, ayrıca Boğazlar on ülkeden oluşan bir Avrupa Komisyonu tarafından yönetilecek ve bu komisyonda Türk üye bulunmayacak,
- Kapitülasyonlar; İngiliz, Japon, Fransız ve İtalyanlardan oluşan bir komisyonun düzenlemesiyle genişletilerek yeniden gündeme gelecek ve bütün azınlıklar bu ayrıcalıklardan yararlanabilecek. Ayrıca azınlıklara geniş haklar verilecek ve askerlik yapmayacaklar,
- Azınlıklar Osmanlı sınırları içinde okul ve dini kurumlar açabilecekler.

Osmanlı’nın bu konuda yaptığı uygulamalar denetlenebilecek,

- Osmanlı Devleti’nin mali durumu ve bütçesi İngiliz, Fransız ve İtalyanlardan oluşan komisyon ile Düyun-u Umumiye İdaresi tarafından yönetilecek. Bu komisyonda Osmanlı üyeleri sadece danışman olarak yer alacak,
- Osmanlı, mali bakımdan zor durumda olduğu için savaş tazminatı vermeyecek ve borçları silinecek,
- Osmanlı Devleti’nde zorunlu askerlik kaldırılacak ve asker sayısı 50.700’ü geçmeyecek. Ayrıca orduda ağır silahlar ve uçaklar kesinlikle bulunmayacak ve Osmanlı donanması İtilaf Devletleri’nin kontrolü altında olacak,
- Deniz Kuvvetlerinde 13’ten fazla savaş gemisi bulunmayacak,
- Kürtler, Doğu Anadolu’da “bağımsız” bir devlet kurmak isterlerse (tabii bunu Batılı Emperyalistlere göbekten bağımlı bir devlet olarak okumak gerekir) ve bu istek Cemiyet-i Akvam tarafından kabul edilirse, Osmanlılar bu durumu kabul edecek,
- Osmanlılar, Mısır üzerindeki bütün haklarından vazgeçecek, Filistin, Irak ve Suriye için alınan kararlara uyacak.
- Hicaz bağımsız bir devlet olacak,
- Osmanlı Devleti İzmir’deki egemenlik haklarını Yunanistan’a bırakacak ve kalelerden sadece birinde Türk bayrağı dalgalanacak,
- Şam ve çevresi, Mardin, Antep ve Urfa Fransa’ya verilecek ve Sivas’ın kuzeyine kadar olan bölgede Fransız nüfusu yer alacak,
- İzmir bölgesi dışındaki Batı Anadolu, İtalya’ya ait nüfus bölgesi olacak.

Gördüğümüz gibi bu maddelerin her biri Osmanlı’yı ve Türk varlığını

fiilen ortadan kaldırmayı amaçlayan maddelerdir. Ve bu ihanet antlaşması, yukarıda da belirttiğimiz gibi Çökkün Osmanlı’nın sadece kendi çıkarlarını ve pis canlarını düşünen, Batılı Emperyalistlere kul köle olmakta bir beis görmeyen yöneticileri tarafından tereddütsüz bir şekilde imzalanmıştır.

Fakat bir de “**Bağımsızlık Benim Karakterimdir**” şiarını ilke edinmiş, ulusal onurları uğruna ölmeyi, öldürmeyi göze alarak diş diş, kana kan bir mücadele başlatmış Mustafa Kemal, İsmet İnönü ve Birinci Kuvayimilliyeciler vardır...

Mustafa Kemal’in Samsun’a çıkmasıyla yakılan Ulusal Kurtuluş Meşalesi devasa bir ateşe dönüşmüş, milyonlarca vatan evladının kanına canına mal olan **Antiemperyalist Birinci Ulusal Kurtuluş Savaşı**’mızın zaferiyle “Sevr Antlaşması” adlı utanç vesikası Tarihin çöplüğüne gönderilmiş, asla uygulanmamış ve Tarihte bir paçavra olarak yerini almıştır.Bilindiğigibi destansı Kurtuluş Savaşı’mızın zaferinin ardından Batılı Emperyalistlerle verili koşullar göz önünde bulundurulduğunda Sevr ihanetiyle kıyaslanmayacak denli lehimize maddelerin yer aldığı **Lozan Barış Antlaşması** imzalanmıştır.

Her zaman ifade ettiğimiz gibi Batılı Emperyalistler, günümüzün ABD-AB Emperyalistleri, Sevr paçavrasının yırtılıp suratlarına atılmasının acısını asla unutmamışlardır. Bu sebeple aradan 100 yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen “**Büyük Ortadoğu Projesi**” adı altında “**Yeni Sevr**”i dayatmaktadırlar ülkemize. Ve tıpkı 1920’lerde Damat Ferit, Rıza Tevfik, Hadi Paşa ve Reşid Hâlis gibi hainleri bulmakta zorlanmadıkları gibi günümüzde Yeni Sevr’in hayata geçirilmesi için canhıraş bir çaba içine girecek hainleri bulmakta da zorlanmamaktadır ABD-AB Emperyalistleri.

“**Biz Geniş Ortadoğu ve Kuzey Afrika Projesinin Eşbaşkanlarından bir tanesiyiz. Ve bu görevi yapıyoruz biz**”, diyerek asli görevini gizleme ihtiyacı bile duymayan Kaçak Saraylı Reis liderliğindeki AKP’giller, Yeni Sevr’in hayata geçirilmesi görevi için biçilmiş kaftandır. Çünkü bağımsızlık, vatan ve halk sevgisi gibi değerler onlara tamamen yabancıdır. Onlar “**Keşke Yunan galip gelseydi**” diyen aşağılık bir zihniyetin temsilcileri, Sevr paçavrasını kabul etme ihanetine imza atan Damat Ferit’lerin ve Çökkün Osmanlı’nın hain, uşaklaşmış yöneticilerinin devamcılarıdır.

Fakat bizler de “**Söz konusu vatansa gerisi teferruatır**”, diyen Mustafa Kemal ve silah arkadaşlarının devamcılarıyız. Biz var olduğumuz sürece ABD-AB Emperyalistlerinin ülkemize, halkımıza dayattığı, yerli hain işbirlikçileri eliyle uygulamaya koymaya çalıştıkları Yeni Sevr asla hayata geçirilemeyecektir.

Birinci Kurtuluş Savaşçıları nasıl ki zulme başkaldırmış, zalime karşı direnmiş ve kazanmıştır; İkinci Kurtuluş Savaşçıları da bugün ülkemizi en az üç parçaya bölmeyi hedefleyen ABD-AB Emperyalistlerine ve onların emir eri konumundaki çıkar amaçlı suç örgütü AKP’giller’e karşı mutlaka zafer kazanacaktır. Ve aynı İkinci Kurtuluş Savaşçıları, Ulusal Kurtuluşu Sosyal Kurtuluşla taçlandıracaktır!

Yeni Sevr’e karşı yaşasın İkinci Kurtuluş Savaşı’mız!
Emperyalistler, işbirlikçiler, geldikleri gibi gidecekler!
Kahrolsun ABD-AB Emperyalizmi!

10 Ağustos 2022

HKP Genel Merkezi

Başyazı

Nurullah Ankut

Baştarafı sayfa 1’de

“1 SAATLİK ZİYARET İÇİN 3 MİLYON LİRAYA YAKIN MAS-RAF”

“AKP’li Tokat Belediyesi tarafından düzenlenen Tokat Gastronomi Festivali kapsamında Küçükbağlar köyünde Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan’ın eşi Emine Erdoğan’ın katılımıyla düzenlenen “Bereket Hasadı” Programı için AKP’li ilçe Başkanının akrabasının tarlası kiralananarak özel çiftlik konsepti hazırlandı.

“1 saatlik Emine Erdoğan ziyareti için özel olarak hazırlanan konsept yaklaşık 15 günde hazırlandı. Özel bir organizasyon firması tarafından yapılan konsept için tanesi 20 liradan on binlerce tuğlalar zemin taşları ile kaplanırken Emine Erdoğan’ın gezeceği yerlere özel İtalyan Ponza taşı döşendi.

“Tarla için özel yollar açıldı elektrik hattı çekildi, özel projektörler yerleştirildi. Yaklaşık maliyeti 3 milyon liraya mal olan konsept program sonrası sökülecek.” (https://www.yenicaggazetesi.com.tr/muhalif-ve-yerel-basin-programa-alinmadi-emine-erdoganin-1-saatlik-ziyareti-icin-3-milyon-liralik-konsept-hazirlandi-573668h.htm)

Yahu bunların adım attığı her yer zarar, ziyan, yolsuzluk, düzenbazlık, kanunsuzluk, vicdansızlık...

Şuraya bakın; üç milyon lira uçup gidiyor Emine Erdoğan’ın 1 saatlik ziyaretinde şov yapmış olmak için. Her zaman ifade ettiğimiz gibi bunlar hırsızlık ve yolsuzlukta, hani halkımız der ya, Şeytan’a bile pabucu ters giydiriler. Halk Bankası’ndan ve Tokat Belediyesinden aşırıdıkları paraları da boşa vermiyorlar ha... “AKP’li ilçe başkanının akrabası”na aktarıyorlar. Yani her zaman yaptıkları gibi; “Bul karayı al parayı”, oyunu...

Hatırlayacaksınızdır; önsözünü Emine Erdoğan’ın yazdığı iddia edilen, **“Asırlık Tariflerle Türk Mutfağı”** kitabının basımı ve tanıtımı için de Kültür ve Turizm Bakanlığı 2 milyon 148 bin TL para harcamıştı. Yani bu para da asgari ücretlinin, aşağı yukarı o düzeyde maaş alan memurlarımızın ve bunlardan çok daha aşağı maaş alan emeklimizin, esnafımızın, yoksul köylümüzün alınterinden gasp edilen paralarından oluşmuştu.

Bunlar, Yoldaşlar, tahıl ambarına dadanan ambar fareleri gibi durup dinlenmeden halkımızın alınterini, binbir çileyle yarattığı maddi değerleri işte böyle doymak bilmez bir iştihâ ile yerler. Sadece yemekle de kalmazlar; har vurup harman savururlar.

İşte bu vurgunun, soygunun bir gün öncesinde yayımlanan bir kallavi soygun, vurgun ve kamu malı hırsızlığı haberi daha:

Dünyayı gezip devletten maaş alan çift... En yüksek devlet memuru baba

Fransız şair, yazar, ahlakçı Jean de La Bruyere şöyle diyordu:

“Bir insanı tanımak istiyorsanız onu büyük mevkiye geçiriniz”

Biz de bugün **“En yüksek devlet memuru”** statüsündeki Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanı Metin Kıratlı’nın hikayesinden bahsedeceğiz.

Twitter’daki biosunda tüm anlı şanlı unvanlarından vazgeçmişti.

Kendini tek bir kelime ile ifade ediyor: **“İnsan”**

Ne kadar da güzel...

“En yüksek devlet memuru” Metin Kıratlı, kendisini sadece ve sadece **“insan”** olarak tanımlıyordu.

İnsan olmanın sorumluluğu elbette

Ahlâka, vicdana, namusa, hukuka uygun tek bir icraatlarını aramayın, bulamazsınız...

çok büyük...

Hele ki, Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanlığı [gibi] bir görevi yürüten, **“en yüksek devlet memuru”** statüsünde bir insan olmanın sorumluluğu kim bilir nice...

“Bir insanı tanımak istiyorsanız onu büyük mevkiye geçiriniz”

Metin Kıratlı, hem insan hem de babaydı. Her baba gibi çocuklarının geleceğini düşünen, onların istikbali ile yakından ilgilenen babaydı.

Oğlu Hasan Celal, gönlünü yeni mezun bir avukat Gül Süslü’ye kaptırmıştı.

İki genç birlikte bir hayat kuracaktı. Bir baba olarak Metin Kıratlı evladını ve müstakbel eşinin geleceğini düşünmek zorundaydı.

O bir insan ve babaydı...

İlk iş henüz hukuk fakültesinden yeni mezun **müstakbel gelinini Cumhurbaşkanlığı Hukuk departmanına sözleşmeli avukat olarak yerleştirmek oldu.**

Açıl susam açıl...

Güzel bir gelecek için Gül Süslü’ye kapılar açılıyordu.

Cumhurbaşkanlığında sözleşmeli avukatlık elbette iyiydi güzeldi ama devir değişir değiştiğinde sözleşme iptal edilirdi. Müstakbel gelin için, garantili bir iş gerekliydi.

Tam da bu sırada Gül Süslü, Londra’da yüksek lisans yapmak için üniversiteden kabul aldı.

Yüksek lisansa gidecekti ama ücretsiz izne ayrılması gerekiyordu.

Kayınpederi Metin Kıratlı bu duruma kayıtsız kalamazdı.

Genç çift bu şekilde nasıl geçinecekti.

Gelinini istisnai memur kadrosu ile bir anda devlet memuru yaptı.

Açıl susam açıl...

Kapılar bu kez Gül Süslü için İletişim Daire Başkanlığı için açılmıştı.

Neden İletişim Başkanlığı diye soracak olursanız, orada çalıştığınızda dünyanın her yerinde görevlendirilmesi yapılabilirdi.

Hem Londra’da okur, hem gezer, bir yandan da maaşını alabilirdi.

Zaten artık Hasan Celal Kıratlı ile Gül Süslü dünya evine girmişlerdi de...

Hasan Celal Kıratlı’da bu arada Yunus Emre Enstitüsünde işe yerleşmişti.

Baba Metin Kıratlı, oğlu ve gelini için her şeyi yapmıştı.

Genç çift mutlu ve mesuttu.

Metin Kıratlı’nın da baba olarak içi rahattı.

Gelini Gül Süslü Kıratlı, İletişim Başkanlığındaki görevi devam ettiği halde Londra’ya okumaya gitti. Hem eğitimini sürdürüyor hem de maaşını alıyordu.

Ancak bu kez de başka bir sorun oluşmuştu. Yeni evli çiftler birbirlerinden ayrı kalmıştı.

Metin Kıratlı, insan, baba, aynı zamanda da **“en yüksek devlet memuru”**

Çocuklarının geleceğini düşünmeliydi. Sevenler ayrı kalmamalıydı.

Gereğini yaptı.

Gelini Gül Süslü Kıratlı, İletişim Başkanlığından yapılan görevlendirme ile Londra’da hem eğitimini sürdürüp hem de “çalışırken” bu kez de Hasan Celal Kıratlı, Yunus Emre Enstitüsünden yapılan görevlendirme ile Londra’ya atandı.

Sevenler buluşmuştu.

Ancak bu kez de başka bir sorun oluştu.

Hasan Celal Kıratlı’nın, New York’ta yaşaması gerekiyordu.

Her ne kadar o şirketin Hasan Celal Kıratlı’ya ait olduğu ve kuruluş sermayesi olan milyon dolarların Almanya üzerinden aktarıldığı iddiası varsa da...

Elbette biz bunların hiçbirine inan-

mıyoruz.

Hasan Celal Kıratlı bir Türk genci olarak gurbet ellere New York’a çalışmaya gidecekti.

Gitti.

Yine sevenler ayrı kalmıştı.

Metin Kıratlı, insan, baba, aynı zamanda da “en yüksek devlet memuru”

Bu durumu çözmeliydi.

Çözdü.

Gelini Gül Süslü Kıratlı’ya New York’ta bir üniversite bulundu ve o da ABD’ye uçtu.

İletişim Başkanlığı’ndaki kadrosu mu?

Evet o halen devam ediyor.

Peri masalının sonuna gelirken.

Bu yazıyı atama için bekleyen öğretmenlere, iş bulmak için didinen üniversitelilere, evlatlarının geleceği için çabalayan emekçi babalara ithaf ediyoruz.

Son sözümüzü ise yine eskilerden gelsin...

“İnsan ile insan arasında fark vardır. Bir demirden hem nal hem de kılıç yaparlar”

Toygun Atilla

Odatv.com (https://www.odatv4.com/makale/dunyayi-gezip-devletten-maas-alan-cift-en-yuksek-devlet-memuru-baba-248688)

Şimdi Kaçak Saray’ın Despotu’nun en yüksek kademedeki bürokrati olan bu Hafız sadece oğlu ve gelini için mi yolsuzluk yapıyor dersiniz?

Hayır...

Belki anımsayacaksınız; kendisiyle ilgili de aynı şekilde içler acısı utanmazlık arlanmazlık dolu bir haber çıkmıştı 17 ay önce, Nisan 2021’de. Bir de onu görelim, arkadaşlar:

“CHP Zonguldak Milletvekili Deniz Yavuzylmaz, Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi ile birlikte kamuda en yüksek devlet memuru haline gelen Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanı Metin Kıratlı’nın üç ayrı kurumdan aylık toplam 84 bin 702 lira maaş aldığını öne sürdü.

“Deniz Yavuzylmaz, sosyal medya hesabı üzerinden yaptığı paylaşımlarla Metin Kıratlı’nın maaşını açıkladı. Yavuzylmaz’ın mesajı şöyle:

“Kanunen ‘en yüksek Devlet memuru’ olan (AK Partili) Cumhurbaşkanlığı İdari İşler Başkanının aldığı aylık maaşları ortaya çıkardık. “CB İdari İşler Başkanlığı’ndan: 22.906TL

“Borsa İstanbul YK Üyeliğinden: 24.000TL

“YÖK Üyeliğinden: 37.796TL

“Aylık net maaş toplamı: 84.702 TL” (https://www.gazeteduvar.com.tr/chpli-yavuzylmaz-metin-kratli-uc-ayri-kurumdan-84-bin-tl-aliyor-haber-1518576)

Bir de şu günlerde medyada bolca tartışılan Erzurumlu Taşkesenioğlu Kardeşler var, Tayyipgiller’den, boylu boyunca yolsuzluğa, vurguna bulanmış tipler olarak, değil mi arkadaşlar?

Zehra ve Ali Fuat Taşkesenioğlu Kardeşler...

Bunlar da dikkat ederseniz arka-

daşlar; biri tamamı kamu malından oluşmak üzere 180 milyon dolar aşırıyor, öbürü on milyonlarca TL aşırıyor... Hani erkek egemen toplumdayız ya; erkek olanı vurgunda da başat rolde. Kız kardeşine on milyonlarca TL kalyor sadece, aşırılmak üzere.

Bunların biricik Tanrısı vardır, o da Para Tanrısıdır, diye biz boşuna demiyoruz, arkadaşlar. Başka hiçbir Tanrıya inanmaz ve tapmaz bunlar...

Şu işsizler ülkesinde, üniversite mezunu her üç gencimizden birinin işsiz olduğu ülkede, asgari ücretin sıradan bir evin kirasına bile yetmediği ülkede, emeklilerin semt pazarları akşamı atılmış ezik, çürük meyve sebzeler topladığı ülkede, çöp konteynırlarının başında yaşlı bir iki insanın gıda maddeleri bulabilmek için çöp karıştırdığı bir ülkede bu insanlar hiç utanıp sıkılmadan 15-20 asgari ücretli işçimizin aldığı toplam maaşı bir başlarına alabiliyorlar ve bunda da hakka, hukuka, dine, imana aykırı hiçbir yön görmüyorlar.

Nasıl boğazınızdan geçiyor o haram kamu parası, diye sormak aklımızdan geçiyor ama bu gereksiz bir soru olur, diyoruz. Çünkü bunlarda empati yapma yeteneği yok. Bunlarda vicdan, merhamet diye bir şey hiç oluşmamış.

Bunlar camiye gidip Cuma Namazı kıldılar mıydı ve eşlerinin başını da boğçalattılar mıydı, “Biz mükemmel Müslüman olduk” diye meydanlarda dolaşıyorlar, kendilerini Müslüman diye satıyorlar. Üstelik de sıradan insanlarımıza dini fetvalar vermeye yelteniyorlar...

Bakın, arkadaşlar; ben de bir SSK emeklisiyim. En son aldığım emekli maaşı 4 bin 690 TL. Eşim de emekli öğretmen. İşte bununla geçiniyoruz ve yıgınlı da sokak hayvanına bakıyoruz. Ama bacağımızdaki pantolon Üsküdar Çarşısından 4 yıl önce 30 liraya aldığım ve o günden bugüne yaz kış giydiğim pantolondur. Şu an üzerimdeki gömlek de 2 yıl önce Vezneciler’de, 4 yıl okuduğum Edebiyat Fakültesinin arka tarafındaki esnaflardan 20 liraya aldığım gömlektir.

Fakat mutluyuz. Çünkü bir Halk Önderi olarak hem inançlarımız doğrultusunda yani ömrümüzü verdiğimiz İnsanlığın Kurtuluş Davası yolunda mücadelemizi sürdürüyoruz hem de Halkımızın en yoksul kesimlerinden insanlar gibi yaşıyoruz.

Hız. Muhammed de böyle yaşamıştı. En sevdiği eşi Hz. Ayşe dahil eşleri, doyuncaya kadar hurmayı ancak Hayber Seferi sonrası Yahudilerden ele geçirilen hurmalıklar sayesinde yiye-bilmişlerdi. Onun da kişicil hiçbir malı mülkü yoktu. Kendisini en iyi anlayan Yoldaşları Hz. Ebubekir, Hz. Ömer ve Hz. Ali de onun düzeyinde bir geçim sürdürmüşlerdi.

Geçen ay benim ikinci büyük oğlum da evlendi. Gelinim iki ciddi devlet üniversitesini bitirdi. Hem Biyoloji hem de Matematik öğretmeni oldu. Fakat ataması yapılmadığı için şu an bir “Etüt Merkezi”nde çalışmak mecburiyetinde kalmıştır. İşte bu da onların hem nikâh hem de düğün resimleridir.

Resimler girecek!!!

Diyor ya Toygun Atilla da yukarıdaki vurgun ve soygun haberinde **“Bu yazıyı atama için bekleyen öğretmenlere, iş bulmak için didinen üniversitelilere, evlatlarının geleceği için çabalayan emekçi babalara ithaf ediyoruz.”**

Yine Marmara Üniversitesi Tarih Öğretmenliğinden iyi dereceyle mezun en küçük oğlum, ataması yapılmadığı için bugün bir lojistik firmasında işe başlamış oldu...

Halkımız bu durumda ama bunlar başka bir dünyada yaşıyorlar, görüldüğü gibi arkadaşlar.

İşte bunların çocuklarının nikâhları, düğünleri...

Resimler girecek!!!

Ve bunların Büyük Şefi, AKP’giller adlı mafyatik, çıkar amaçlı suç örgütünün bir numaralı mücrimi Tayyip ne yapıyor?

1165 odalı Kaçak Saray’ında yaşı-

yor. Ve bunların bir bölümünü de orada istihdam ediyor. Yani Tayyipgiller adlı suç örgütünün merkez üssü Kaçak Saray’dır, arkadaşlar...

Şimdi soralım Halkımıza:

Biz mi Hz. Muhammed’e ve onun yaşayışıyla örneklik ettiği İslâm’a uygun yaşıyoruz; yoksa siyasi hayatlarına girişlerinden bu yana kursaklarına helal lokma düşmemiş olan bu Tayyipgiller avanesi mi?

O Kaçak Saray’ın mutfağında 35 usta aşçı ve 110 garson çalıştırılmaktadır. Kaçak Saray’ın yıllık masrafı 2 milyar 700 milyon TL’dir...

Bunlar çıldırmış, arkadaşlar. Sapıtmış bunlar. Bunlar zıvanadan çıkmış...

Hadi diyelim ki Tayyip Narsistik Kişilik Bozukluğu hastasıdır. Bu hastaların bütün görkemli görülme çabalarına rağmen ruhlarında korkunç bir delik vardır ve o delik asla kapanmaz.

Neye benzer bunlar?

Altında çatlaklar olan barajlara. Altında büyük bir delik olan havuzlara. Ne kadar su akıtırsanız akıtın buralara, dolduramazsınız bunları. İşte o yüzden AKP Kurucularından Ekonomi Profesörü Abdüllatif Şener’in tespitine göre sırf Tayyip ve ailesi-yakın çevresi, 300 milyar doları aşkın kamu malı aşırımlardır ve bu paraları dünyanın değişik bölgelerindeki zulalarında istiflemişlerdir. 13 lüks uçağı vardır Tayyip’in. Ve Kaçak Saray’ın 268 lüks aracı vardır. Bunların 30 bin dolarlık saatleri, eşlerinin 50 bin dolarlık Hermes marka çantaları olur. Ama yine de doymaz gözleri bir türlü. Çünkü ruhlarında, dedik ya, büyük bir delik vardır ve ne kadar çalarlarsa soyarlarsa soysunlar bir türlü dolduramazlar ruhlarını ve mutlu olamazlar.

Bunların alayı Siyasal İslamcı, değil mi arkadaşlar?

Yani siyasette dini bir araç-sermaye olarak kullanır bunlar. Din alıp satarak insanları “Allah’la Aldatırlar” ve onları peşlerine takarlar, onların oylarını alırlar. Bunlarda vatan millet sevgisi bulamazsınız. Ulusa ve vatana değgin hiçbir değer taşımaz bunlar. Çünkü Ortaçağ’ın Ümmetçilik Konağının özlemi içindedirler hep. O yüzden de önlerini açması ve kendilerini iktidara taşınması için Uluslararası Emperyalizme kul köle olmaktan, onun emrine girmekten asla çekinmezler. Ve bu ihanetlerinden, bu satılmışlıklarından dolayı da herhangi bir rahatsızlık duymazlar. Kendilerince bu ihanetlerini “taktik kıvraklık” olarak yorumlarlar ve övünürler bununla.

Hani bir zamanlar Feto da açıkça ifade etmişti ya bunların bu konudaki ana düşüncelerini. Demişti ki: “Bugün dünya gemisinin kaptan köşkünde Amerika vardır. Onunla işbirliği yapmadan dünyanın hiçbir yerinde herhangi bir başarı elde edemezsiniz.”

Hepsi aynı düşüncededir bunların.

Ve bunlar, arkadaşlar; hırsızlığı, yolsuzluğu, kandırmacayı, yalanı, dümeni, hileyi, hep kazanmak için, sonuca ulaşmak için gerektiğinde başvurulması mecburi yöntemler olarak görürler. Yani arkadaşlar, daha önce de dediğimiz gibi, Siyasal İslamcılarda ahlâk aramayacaksınız, çünkü bulamazsınız...

Daha önce de belirtmiştik ya arkadaşlar; Din üzerine ahlâk inşa edilemez, diye. Özellikle Ortadoğu Kitaplı Dinleri üzerine yani Semit Dinleri üzerine ahlâk hiç inşa edilemez. Çünkü bu dinlerin Tanrıları kan, ateş ve cehennem Tanrılarıdır. Bu dinlerin önerdiği ahlâk, o Tanrıların emir ve yasaklarından oluşur. Onlara uyarsanız size altından ırmaklar akan hurilerle dolu bir cennet vaat eder. Ama uymazsanız da yanan korkunç ateşlerin yakıcı alevi içinde yanıp kavrulacağınız ve orada ceza çekmeye mahkûm olacağınız Cehennem’le tehdit eder sizi. Yani bu dinlerin ahlâkı, ödüle ve cezaya endekslidir.

Bu sebeple sizin dışınızda oluşturulan bir ahlâktır bu. Sizin varoluşunuzun bilincinde olarak özgürce yaratığınız, oluşturduğunuz ve benimsediğiniz kendinize ait değerler-erdemler sisteminden oluşmaz bu ahlâk. Yani varoluşunuzun bilinç ve sorumluluğunu taşıyan, bütün ve söz ve eylemlerini o sorumluluk kapsamı içinde gerçekleştiren bir insan değilsiniz siz. Başka türlü söylersek; varoluşunuzun sorumluluğunu taşıyan bir insan olarak yoksunuz siz. Sadece sizi yaratan sonsuz güç sahibi Tanrıya kulluk etmek, onun emirlerini yerine getirmek, yasaklarından kaçınmak için yaşayan bir canlısınız. Dolayısıyla da kendinize ait bir varlığınız yok sizin. Kendi varoluşunuza yabancısınız. Sadece bir kuldan ibaretsiniz. Ve yaşamınız sizi var eden Tanrının sizi sınavdan geçirme sürecinden ibarettir. Yani her şey sizin dışınızdır, size ait değildir, size yabancındır.

O bakımdan size ait olmayan o ahlâkı hiçbir zaman benimseyip içselleştiremezsiniz. Çünkü o hep sizin dışınızdır. Onun varlık alanı sizin varlık alanınızın dışındadır.

Dinsel Ahlâk tıpkı hukuk normları gibi sizin dışınızda oluşturulmuş, sizin

dışınızda toplumda egemen güç olan sosyal sınıf tarafından oluşturulmuş hukuk kurallarının bir benzeridir. Nasıl ki o hukuk kuralları o egemen gücün, o egemen güç olan sosyal sömürücü sınıfın çıkarlarına hizmet ediyorsa ve size ait olmayan bir sistemi oluşturuyorsa, Dinsel Ahlâkı oluşturan kurallar da aynen bunun gibidir. Her şeye gücü yeten Tanrı adına oluşturulmuş, sizin dışınızda, size ait olmayan, emir ve yasaklardan mürekkep bir sistemdir. Ve o Tanrı da bütün Semit Dinlerinde ilk egemen sömürücü sosyal sınıf olan Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının kültürünü, gelenek ve göreneklerini, örfünü, mitolojilerini kurallaştırır, emirleştirir, sistemleştirir, size sunar.

Tabii İlkel Komünal Toplumdan bu yana İnsanlığın gözünde ve gönlünde hep en yüce değerler olarak varlığını sürdüren dürüstlük, mertlik, fedakarlık, cesaret, sevgi, saygı, eşitlikçilik gibi değerleri de koymak isterler Peygamberler, yarattıkları dinin kapsamı içine. Fakat buna güçleri yetmez. İçinde doğdukları Antika tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının egemenliğindeki Antika Toplum buna izin vermez. Bu sebeple de sadece azıcık ılımlandırabilirler, egemen sınıfın sömürü ve zul-

münden kaynaklanan baskıyı, şiddeti ve acıları. O da bir süreliğine. Mesela daha önce de söylediğimiz gibi Köleliği hiçbir Ortadoğu Kitaplı Dini yasaklayamamıştır.

Dinsel Ahlâka geri dönersek; insanlar maddi çıkarları gerektirdiğinde nasıl hukuk kurallarını açıktan ya da dolaylı, önünden ya da arkasından dolayarak ihlal etmekte bir sakınca görmüyorlarsa Dinsel Ahlâkın kurallarını da aynı bu şekilde, çıkarları öyle icap ettiği anda çiğnemekte bir sakınca görmezler. Çünkü o ahlâksızlığı yaptıkları durumda kendilerini yargılayacak bir özsaygıları, bir kendilik değerleri hiç olmamıştır bu insanların.

Daha önce de belirttiğimiz gibi bu insanlar, üç yaşlarından itibaren hep bir kul olarak yetiştirilmek üzere cemaatlerde, tarikatlarda, Kur'an Kurslarında, sıbyan metkeplerinde eğitime alınmışlardır ve öyle yetiştirilmişlerdir. Hayatları hep öyle geçmiştir. Kendilerinde bir değer görmezler bunlar, baktıkları zaman aynaya. Çünkü hiçbir zaman varoluşlarına sahip çıkan, onun bilincinde olan özgür insanlar, sorumluluk sahibi insanlar olmamışlardır, olamamışlardır.

Yani bu insanlar, günlük yaşayış-

larında, ekonomik, sosyal, siyasi davranışlarında kendi özgün kişiliklerini savunmazlar. Çünkü yoktur böyle bir varlıkları. Sadece menfaatlerini, çıkarlarını savunurlar. Daha iyi yaşamaya, daha konforlu yaşamaya odaklanmışlardır hep. Bedeli ne olursa olsun, yeter ki daha müreffeh bir hayat sürebilsinler. Sayısız taşınır-taşınmaz mülkleri olsun, paraları olsun sayılamayacak miktarda, makamları, koltukları olsun... Hep bu tür maddi varlıkların peşindedir bunlar.

İşte o yüzden de güvenilir insan olmak bunların hiç umurunda olmaz. Bunlar zenginlik ve güç peşindedirler sadece. Değeri orada ararlar.

İşte bu sebepten arkadaşlar, dikkat edersek bunların alayı her türlü ahlâksızlığı çekinmeden yaparlar. Ve işte bu sebepten arkadaşlar, böyle kamu malı aşırırcılar, pudra şekerciler, para spekülâtörleri, tacizciler, tecavüzcüler, yüzde 90 oranında hep bu Siyasal Dincilerden çıkar...

Tarikatlarda, cemaatlerde, yatılı kurslarda neden bunların şeyhleri, hocaları körpecik çocuklarımıza tacizde, tecavüzde bulunurlar?

İşte gerçek anlamda bir vicdana ve ahlâki değerler sistemine sahip olma-

hiç sarsılmadan yine mahşere kadar sürüp gitmesini ister. Bu bakımdan, kendi sosyal düzeni içinde doğmuş olan Yahudiliği, Hristiyanlığı ve İslamiyet'i siyasi ideolojisi olarak benimser ve savunur.

Hz. Muhammed her ne kadar Mekke Döneminde ortaya koyduğu ayetlerde eşitlikçi-rızıkta herkesin eşit olmasını isteyen bir ekonomik sistem önermişse de bunu asla hayata geçirememiştir. Bazı Kur'an ayetlerinde geçen bir özlem olarak kalmıştır, Hz. Muhammed'in gönlünde yatan bu komünist toplum düzeni.

Kaldı ki Hz. Muhammed, Medine Döneminde cihatlarla bol ganimete kavuşulunca, gönlünde yatan bu ekonomik sistemi de pek kararlı savunamaz hale gelmiştir. Medine'de artık önde gelen bütün sahabelerin köleleri, cariyeleleri ve malları mülkleri vardır. Bu nedenle İslam Toplamlarının tamamında Kölelik neredeyse ortalama 20'nci Yüzyıla kadar sürmüştür. Osmanlı'da da Tanzimat'la birlikte Köleliğin kaldırılmasına yönelik girişimlerde bulunmuş fakat kesince yasaklanması ancak İkinci Meşrutiyet'le gerçekleşmiştir (23 Temmuz 1908). İslam'ın hemen bütün fıkıh kitaplarında Kölelik meşru bir kurum olarak yer alır.

Demek ki arkadaşlar; İslam da içinde doğmuş bulunduğu Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının egemen olduğu Kölecî Toplumun kültürünü, geleneklerini, örflerini içinde barındırır. Kadın Sorunu'na bakarsak; bunu daha da net görürüz. Mesela bugün bile İslam'a göre bir erkeğin dört kadınla aynı anda evli olması meşru bir durumdur. Bu anlayış da İslam'ın ilk doğduğu yıllardaki Antika sömürge sınıfın kültüründen kaynaklanmaktadır.

Yine şahitlik ve miras konusunda kadının erkeğin yarı değerini oluşturması yani ancak iki kadının şahitliğinin bir erkeğin şahitliğine eş tutulması, hep bu anlayışın bir sonucudur. Yani kadın cariye değil de hür bile olsa ancak erkeğin yarısı kadar bir değere sahip sayılır. Tabii kadın, ekonomik üretim sistemi içinde yer almaz İslam'ın anlayışında. Onun sadece evinde oturup çocuk doğurması ve çocuklarıyla eşine hizmette bulunması istenir. İslam kültürüne göre yine, 9 yaşından itibaren kızlarla evlenilebilir. Düşman sayılan bir ülkenin ya da kişinin malına, karısına, kızına, çocuğuna el konulabilir. Zor durumda kaldığı hallerde yalan söylenilebilir, hatta Müslüman olmadığın bile iddia edilebilir.

Bütün bu anlayış, Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının sömürü, vurgun ve soygun düzeninin sürüp gitmesi açısından çok uygun bir ahlâk oluşturur.

Yani arkadaşlar; buradaki ahlâk anlayış kişisel çıkara uyumludur. Kişisel çıkarın nasıl gerektiriyorsa öyle konu-

dıkları için...

Bilmezler mi yaptıkları işin ahlâksızlık, yolsuzluk olduğunu?

Bilirler...

Ama; “Tövbe ederiz, zikir çekeriz, namaz kılar hacca gideriz, Kadir Gecesi gibi gecelerde uykusuz kalır ibadet ederiz; böylece de işlemiş olduğumuz her türden bütün günahlarımız silinir gider”, derler. Bu yol da vardır ya bu Semit Dinlerinde. Bu da büyük ölçüde her türden ahlâksızlığın kolayca işlenmesinde önemli bir etken olarak rol oynar...

Saygıdeğer arkadaşlar;

Bunların yolsuzlukları, hırsızlıkları, yalanları, hileleri, dümenleri, hep söyleyegeldiğimiz gibi, saymakla bitmez. Bunlarda yok ki ahlâka, namusa, vicdana uygun bir hal ve davranış...

Ve yine hep söyleyegeldiğimiz gibi bunlar asla düzelmeyecek, arkadaşlar, düzelemezler. Böyle geldiler, böyle yaşadılar ve böyle yok olup gidecekler.

Ve bunları ancak toprak ıslah edecek...

Halkız, Haklıyız, Yeneceğiz!

1 Eylül 2022

Nurullah Ankut

Bu Siyasal İslamcılar her türlü Ahlâksızlığa, yolsuzluğa, hırsızlığa, vurguna, ihanete neden potansiyel olarak hep hazır mıdır?

Bunun sebepleri nedir acaba?

Sebepleri iki maddede formüle edebiliriz:

Birincisi; din üzerine sistematik değerlere sahip bir ahlâk inşa edilemez. Çünkü din, varoluşsal benlik değerinin oluşmasına izin vermez. Daha çevrende olup bitenleri algılamaya başladığın andan itibaren yani aşağı yukarı üç yaşından itibaren senin kendi başına hiçbir değer ifade etmediğini, senin yalnızca seni yaratmış olan yüce varlığa ibadet etmek ve onun emir ve yasaklarını uygulamakla yükümlü olduğunu sana yüklemeye başlar.

Böylece, artık varoluşunun sorumluluğunu taşıyan bir canlı ya da birey olmaktan çıkarsın. Senin varoluşuna karar veren ve sana ne yapıp ne yapmayacağını söyleyen-emreden bir ulu yaratanın aciz bir kulusun artık...

Yani ahlâk sistemin özgün değerlerden oluşmaz. Tanrının emir ve yasaklarından oluşur. Yaşamının anlamı, ona durup dinlenmeden yakarmandan, ibadet etmeden ve onun buyruklarını yerine getirmekten, yasaklarına uymaktan ibaret olur. Yani neyin erdemli, neyin erdemsiz olduğuna dair senin kendine has hiçbir düşüncen, kanaatin oluşmaz. Eğer iyi bir kul olur ve onun tüm buyruklarına uyarsan; öbür dünyada Cennet'e gidersin ve sonsuz bir mutluluk içinde geçen bir yaşama kavuşursun. Ama uymazsan; Tanrının Cehennem'ine gidersin, orada akla hayale gelmeyecek işkencelerden geçirilirsin. Ve bazen de bu sonsuza kadar sürer...

Böyle bir zihin yapısına sahip insan, artık varoluşunun bilinç ve sorumluluğunu taşıyan özgür bir birey değildir. Kendini, inandığı yüce varlığına adanmış ve sadece öbür dünyaya hazırlanmakla görevli kılmış bir kuldur. Dolayısıyla, gerçek anlamda insan olmak bakımından bir hiçtir.

İşte durum böyle olunca, onun bir ahlâk sisteminin olması da olası değildir asla...

“Dinsel Ahlâk” denen şey, Tanrının emir ve yasaklarından başka hiçbir şey içermez. Siyasal İslamcılar işte bu yapıdaki kişilerdir. Aslında yukarıda da belirttiğimiz gibi, onlar bir ahlâki değerler sistemi taşımazlar, ona sahip değildirler. Çünkü varoluşunun bilinç

Siyasal İslamcılar neden ahlâka sahip olmazlar?

ve sorumluluğunu taşıyan insan değildirler.

İşte böyle insanlar, ellerine imkan-fırsat geçtiği anda her türden ahlâksızlığı yapmaktan geri durmazlar. Marksizmin o ünlü tespiti neydi?

“Yaşamı belirleyen bilinç değildir. Tam tersine; bilinci belirleyen yaşamdır.”

İşte bunlar da hırsızlık, yolsuzluk, taciz, tecavüz yapma imkanlarına sahip oldukları anda; “elime geçmiş böyle bir fırsat niye kullanmayayım ki?”, diyerek duraksamadan bunların hepsini yaparlar.

Ayrıca, dinlerde belirli ay ve günlerde yapılan dini ritüellerin **“Eraser-Silici”** işlevi gördüğü de malumdur. O günlerde ya da aylarda o ibadeti yaptın mıydı, seni yaratmış olan Tanrın işlediğin bütün günahları anında siler. 17-25 Aralık Tapelerinde tanık olduğumuz gibi, Tayyip'in ve Bilal'in de kullanmayı çok sevdiği **“Sıfırlama”** işini yapar. Yani tüm günahlarından arınıp sıfırlanmış, tertemiz olmuş hale gelirsın.

Hal böyle olunca, bolca tanık olduğumuz gibi, bunlar dini; türbana, fercceye, çarşafa, sarığa, takkeye, cübbeye ve belli ritüellere indirmiş olurlar. Gerisi yoktur...

Yani bu insanlar, herhangi bir ahlâksızlık yaptıklarında vicdanları tarafından sorgulanmazlar. Çünkü bunlarda gerçek bir insan vicdanı teşekkül etmemiştir. Ahlâksızlık yaptıklarında; “Evet ya, Şeytana uyduk yaptık işte. Tövbe ederiz Allah affeder”, deyip geçerler. Ya da; “Bir ben mi yapıyorum ki bunu? Herkes yapıyor. Aynı fırsat başkalarının eline geçse onlar da yapar. Bugün biz bu fırsatı bulmuşuz, biz niye yapmayalım?”, diyerek kendilerini rahatlatırlar. Hiçbir suçluluk duymazlar yaptıkları ahlâksızlıktan dolayı.

Oysa insan olarak var olmuş olmanın sorumluluğuna ve bilincine varan, onları taşıyan bir Gerçek İnsan, geniş bir erdemler sisteminden oluşan ahlâka sahip olduğu için, bir yanlış yaptığı ya da bir suç işlediği zaman her şeyden önce vicdanı tarafından sorgulanır.

Diyelim yalan söyledi ve öyle oluruna da geldi ki söylediği kişi ya da kişiler bütünüyle ona inandı. Ama kimi inandıramaz yalanına bu insan?

Kendini...

Aynaya baktığı zaman der ki ona vicdanı ya da sahip olduğu ahlâki erdemleri; “Sen bir yalancısın. Sen kaliteli bir insan olmaktan vazgeçtin. Sen kendine saygı duyan, kendinle gurur duyan bir insan olmaktan vazgeçtin. Sen insanlığını terk ettin. Bunu neden ve nasıl yaptın?”

İşte bu türden bir sorguya çekileceğini bilen insan yalan da söyleyemez,

hırsızlık da yapamaz, yolsuzluk da yapamaz, taciz ve tecavüzde de bulunamaz, kimseye karşı haksızlık da yapamaz ve kimseyi rahatsız edecek bir davranışta da bulunamaz...

Varoluşunun sorumluluğunu taşıyan insanın en büyük yargıcı kendi vicdanıdır. Ve o yargıcı asla kandıramaz, onun yargısından asla kurtulamaz böyle insanlar. Bu bilince sahip olduğu için de her davranışını ona göre yapar. Ve sahip olduğu değerler sistemine göre yaşar.

İşte böyle insanlar aynaya baktıkları zaman kendileriyle gurur duyarlar. “Ben insan olarak varoluşumun sorumluluğunu taşıyan ve onun gereğini her an yerine getiren bir insanım. Dolayısıyla da ben Gerçek İnsanım”, diye kendileriyle övünürler, kendilerine yönelik büyük bir saygı beslerler.

Başta söylediklerimize dönersek; Siyasal İslamcıların üzerinde oturttukları ahlâk, sadece korkuya ve ödüle dayanır. Bunların olduğu yerde de tabii ki özgür bir insanın ahlâkından söz edemezsiniz...

Gelelim Siyasal İslamcılarının herhangi bir ahlâki değerler sistemine sahip olmayışlarının ikinci sebebi-ne...

Dinler Tarihi Uzmanı **Jules Soury**'nin de çok yerinde bir tespitte bulunduğu gibi, Semit Dinleri Kan, Ateş ve Cehennem Tanrısına sahiptir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bu dinlere dayalı ahlâkların tamamı korkuya ve ödüle endekslidir. Sabit, değişmez bir Evren, Dünya ve Toplum anlayışını ortaya koyarlar. Her şey olmuş, bitmiş, nihai sonucuna varmıştır. Tanrı tarafından konan emir ve yasaklar kesin ve tartışmasızdır. Kıyamete kadar onlar hep aynı kalacaktır. Çünkü hepsi ölçül-müş, biçilmiş, sonsuz bir güce sahip Tanrı tarafından belirlenip buyurulmuştur kullarına.

Dinlerdeki bu değişmezlik, bu dinlerin içinde doğduğu, dünyada ilk ortaya çıkan egemen sınıf olan, sömürge, vurguncu, asalak Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfının işine çok gelir. O asalak sınıf da kendi egemenliğinin

şabilir ve davranabilirsin, büyük ölçüde. Bunda dinen bir sakınca olmaz. Zor durumdan kurtulmak için yalan söyleyebilir, dinini inkâr edebilirsin. Kafır saydığın bir kişinin ya da devletin mallarına el koyabilir, değişik yol ve yöntemlerle onu aşırabilir, zimmetine geçirebilirsin. “Niye hırsızlık yaptın, devlet malını çaldın?”, sorusu aklına düşerse de; “Bu devlet kafir bir devlettir. Bu sebeple onun malını aşırarak, gasp etmek helaldir”, diyerek kendini rahatça haklı ve meşru çıkarabilirsin. Kesince yapman gerekense, Allah tarafından buyurulan dini ritüellerdir: Namazdır, oruçtur, hacdır, zekâtır, zikirdir, Kur'an'ın emrettiği şekilde giyinmendir.

Siyasal İslamcılar tümüyle bu din ve ahlâk anlayışına sahiptirler. Bu sebeple de insancıl ahlâk açısından ahlâksızlık sayılan her türden işi yani cürmü duraksamadan yapabilirler. O potansiyel hepsinde vardır. Yani temsilcisi, sözcüsü, çıkarlarının savunucusu oldukları sınıfın karakterlerinden dolayı her türden ahlâksızlığı rahatça yapabilirler bu şahıslar.

Saygıdeğer arkadaşlar;

Bütün üstyapı kurumları gibi, ahlâkın da sınıf karakteri vardır. Yani genel bir ahlâktan söz edemeyiz. Sınıf ahlâkıdır hep toplumlarda geçerli olan.

Biz tabii ki Proletaryanın ahlâkını savunuruz. Proletarya hiç kimseyi sömürmediği, aldatmadığı, kandırmadığı; onlara oyun, hile, dümen yapmadığı için ahlâksızlık yapmasına da gerek yoktur. Yalan söylemesi gerekmez. Hile, düzen yapması gerekmez. Tam tersine; yaptığı işin, savunduğu sistemin ne olduğunu en açık şekilde anlatması onun sınıf çıkarının gereğidir. Herkesin de bunu görüp, anlayıp, kavramasını ister. Böyle bir ekonomik temele sahip olunca da o ahlâk sistemini dürüstlükler, mertlikler, yiğitlikler, adillikler, fedakarlıklar, sevgiler ve saygılar oluşturur. Her insanın birbirine eşit ve aynı değerde olduğunu savunur. Her canlının yaşama hakkına sahip olduğunu savunur. Doğanın özenle savunulmasının hem bugünün hem de yarının insanların çıkarına olduğunu savunur. Özetçe; tüm insanların bir anadan doğmuş kardeşler gibi sevgi ve saygı içinde, eşit haklara sahip, eşit hayat standartlarına sahip bir toplum oluşturmalarını ister ve onun için mücadele eder.

Gizlisi saklısı yoktur bu bakımdan, Proletaryanın. Proletarya iktidarı **“açık diplomasi”** uygular. Yapılanın halkın tamamı tarafından görülüp bilinmesi amaçlanır.

Özetçe arkadaşlar; Proletaryanın ahlâk sistemi, en değerli ahlâk sistemini oluşturur...

Demek ki arkadaşlar; sabit, değişmeyen, genelgeçer bir ahlâk sistemi yoktur. Üretici güçlerin gelişmesiyle, yeni sosyal sınıfların ortaya çıkmasıyla ve sosyal sınıf altüstlükleriyle beraber sürekli değişen ahlâk sistemleri vardır.

Sömürücü sınıfların egemen olduğu toplumlarda ise geçerli olan ahlâk sistemi hep kandırmacaya, hileye hurdaya, yalana, düzene dayanır. Çünkü onlar açıkça; “Biz insanları yük hayvanları olarak, sağmal sürü olarak görüyor ve onlara öyle davranıyoruz. Bu, egemen sınıf olarak hakkımızdır”, diyemezler. Mecburen halkı kandırarak, uyutacak yalan ve hile yollarına başvururlar. Tayyipgiller de durup dinlenmeden insanlarımızı “Allah’la Aldatmaktadırlar”, tanık olduğumuz gibi. Hırsızlıklarını, yolsuzluklarını, vatan satıcılıklarını, ihanetlerini arttırdıkça din alıp satmaya da hız verirler, gözlemlediğimiz gibi. Ağızlarını her açışta Allah’tan, Peygamberden, dinden, imandan söz ederler. Böyle yapmakla demiş oluyorlar ki saf, cahil, yoksul, bilinçsiz halkımıza; “Yahu bakın, en Müslüman biziz. Sizde Müslümanlar olarak başınızda en dindar insanların bulunmasını istemiyor musunuz? İstiyorsunuz. O zaman işte istediğiniz biziz. Bizden hiç ayrılmayın. Hep bizim peşimizde olun. Hırsızlıkmuş, yoksullukmuş, bunların gerçeikle ilgisi yok. Bunlar bizim düşmanlarımızın bize attığı iftiralardır. İnanmayın bunlara. Onlar Müslüman değil ki inanasınız.”

İşte bu vurgun ve ihanet düzeni 20 yıldan bu yana Tayyipgiller eliyle en hayâsızca boyutlarına ulaştırılmıştır. Aslında 1950’den bu yana iktidara gelen tüm Amerikancı sermaye partileri hep insanlarımızı Allah’la Aldatmışlardır. Fakat Tayyipgiller bunu en hayâsızca boyutlara çıkarmıştır, yuka-

rida da belirttiğimiz gibi. Antiemperyalist Birinci Kurtuluş Savaşı’mızın zaferi üzerine kurulmuş olan, kısmen de olsa, Laik Cumhuriyet’i yıkmışlar, Ortaçağcı Faşist bir Din Devleti inşa etme uğraşına girmişlerdir.

Türkiye’de bu yolla “İkili Devlet” yapısı ortaya çıkarılmıştır. Bir yanda ölmekte olan, enkaza dönüştürülmüş Laik Cumhuriyet, diğer tarafta günbegün daha da ihtişamlı hale getirilen, korunmakta olan Ortaçağcı Faşist Din Devleti. Bu devlette artık yolsuzluk yapmak, hırsızlık yapmak suç olmaktan çıkarılmış, bunları ortaya çıkarmak, yazmak, söylemek suç haline getirilmiştir. Yani suçlu olan hırsız değildir; hırsıza “hırsız” diyen suçludur bu yeni Faşist Din Devletinde.

İşte bunların insan olarak kalibrelere bu olduğu için arkadaşlar; hırsızlık ve yolsuzluk yapmayana neredeyse hiç rastlanmamaktadır. Her gün bunların birkaç alandaki bu akçeli vurgunları, soygunları, hırsızlıkları ve akçesiz ahlâksızlıkları ortaya çıkar olmuştur artık. İşte iki gün öncenin haberi:

“CHP Ankara Milletvekili Tekin Bingöl, Kızılay’daki 12 şirket üzerinden 42 yöneticiye aktarılan “huzur hakkı” bilançosunu açıkladı.

“Bağımsız denetçi raporları, faaliyet raporları KAP bildirimlerinden elde edilen verilere göre Kızılay’da kurulan 12 şirkete atanan 42 yöneticiye her ay en az 249 net asgari ücret oranında (Bu ay için 1 milyon 369 bin 500 lira) “huzur hakkı” dağıtıldı.

“Bingöl’ün çalışmasına göre Kızılay’da Kerem Kınık’ın genel başkanlığı döneminde, kurulan 12 şirkette Kınık “yönetim kurulu başkanı” oldu. Şirketlerin çatı kurumu Kızılay Yatırım’ın CEO’su İlyas Ha-

şim Çakmak da 12 şirkette “başkan vekili” sıfatıyla yönetici olarak her ay 36 asgari ücret (Bu ay için 198 bin lira) değerinde “huzur hakkı” elde etti. Kızılay’da genel müdür/CEO koltuğunda oturan ve “profesyonel çalışan” sıfatıyla ücret alan İbrahim Altan, ayrıca beş şirkette yönetici olarak da huzur hakkı elde etti.

“SAADET ZİNCİRİ”

“Kızılay denetim raporlarına göre, şirketler üzerinden “yöneticilere sağlanan fayda” ve “üst yönetime sağlanan menfaatler” adı altında 2020’de 9 milyon 612 bin 108 TL, 2021’de 11 milyon 701 bin 833 TL değerinde “huzur hakkı” dağıtıldığını aktaran Bingöl, “Son üç yılda ‘yöneticilere sağlanan fayda adı’ altında toplam 35 milyon 884 bin 923 TL dağıtıldı. Eş-dost-akraba yönetici atamaları ile ‘huzur hakkı’ diyerek Kızılay’ı tüketiyorlar” ifadelerini kullandı.” (https://www.cumhuriyet.com.tr/turkiye/kizilayda-gorev-alan-42-yoneticiye-uc-yilda-35-milyon-tlnin-uzerinde-para-dagitilmis-1971296)

Gördüğümüz gibi, arkadaşlar; zor günlerde halkımıza yardımda bulunmakla görevli olan Kızılay’ı bile ne hale getirmiş bu Ortaçağcı Hırsızlar İmparatorluğunun yöneticileri...

Baksanız bunların tamamı namazlı, oruçlu, hacı, kadınlarının kafaları bohçalanmış kişilerden oluşmaktadır...

Bunca hırsızlık ve yolsuzluğu yapmaktan hiçbir rahatsızlık duymamışlar, görüldüğü gibi. Yıllardır; “Vur Allah vur”, demişler. Tabii bir de; “Vurmayan mı var ki?”, demişlerdir muhakkak.

Yine aynı günün bir diğer haberi. Bakın arkadaşlar:

“Cumhuriyet, yazarımız Miya-se İlknur’un imzasıyla 6 Ağustos

2019’da “Kavakçı için de çift maaş iddiası” başlıklı haber yayımladı. AKP İstanbul Milletvekili Ravza Kavakçı Kan’ın, milletvekilliği yaptığı dönemde İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) iştiraki Metro AŞ’den de maaş aldığı iddiası kamuoyunun gündemine oturdu. Kan ile ilgili tartışmalar, gazetemizin 10 Ağustos 2019’da “Sözde mühendislik ve vekillik yapan Kavakçı’ya sorular” başlıklı haberiyle devam etti. “TEPKİ ÇEKEN GEREKÇE

“Kan, haberler üzerine kişisel verilerinin ihlal edildiğini ileri sürerek Kişisel Verileri Koruma Kurumu’na (KVKK) başvurdu. Kurum, haberde yer alan bilgilerin, Kişisel Verilerin Korunması Kanunu’nda yer alan “ifade özgürlüğü” kapsamında değerlendirilemeyeceğine karar verdi. Gazetemize 30 bin lira, İBB iştiraki Metro İstanbul AŞ’ye de 40 bin lira para cezası verildi. Kararda, Metro İstanbul tarafından Kan’ın kişisel verilerinin korunması yükümlülüğünün yerine getirilmediği savunuldu.” (https://www.cumhuriyet.com.tr/siyaset/akpli-razva-kavakcinin-sikayetiyle-cumhuriyet-gazetesine-ceza-verildi-1971294)

Açıkça görüldüğü gibi, arkadaşlar; yolsuzluğu, hırsızlığı yapmak suç olmaktan çıkmış bakın. Onu açığa çıkarmak, açık etmek suç haline gelmiş. Tayyipgiller’in hak, adalet, yargı ve hukuk anlayışı bu işte...

Yine bu aynı Ravza Kavakçı Kan, Tayyipgiller’in şu anda da milletvekili olan (bir zamanlar bakanıydı) Fatma Betül Sayan’ın da içinde yer aldığı 34 kişi, İstanbul Büyükşehir Belediyesini AKP’nin elinde olduğu dönemde 62 milyon TL dolandırmışlardı.

Dedik ya arkadaşlar; bunların

içinde yolsuzluğa, hırsızlığa, ihanete bulaşmayan neredeyse yok gibidir. İşte bu sebeple AKP’giller yasalarla işleyen normal bir sermaye partisi değildir. Onlar hak hukuk, adalet, kanun tanımayan, Amerikan yapımı çıkar amaçlı mafyatik bir suç örgütüdür. Oy-natıcıları da ABD Emperyalist Haydudunun siyasilere ve casus örgütleridir.

Davidson Ahmet ne demişti birkaç yıl önce?

“Ben Başbakanı olduğum bir dönemde Erdoğan’a bir şeffaflık yasası hazırlamamız gerektiğini belirttim. Böylece herkesin geliri, gideri açık bir şekilde görülür, izlenebilir hale gelsin, dedim.

“Benim bu teklifim üzerine Erdoğan, eğer böyle bir kanun çıkarırsak partimize ilçe başkanı bile bulamayız, dedi.”

Görüldüğü gibi, arkadaşlar; Tayyip’in kendisi bile açıkça Davidson Ahmet’e parti adı altında oluşturdukları suç şebekesinin bir hırsızlık, yolsuzluk ve akçeli suçlar işleyen mafyatik bir yapıdan ibaret olduğunu söylemiş oluyor.

İşte bunların tamamı hiçbir rahatsızlık duymadan, vicdan azabı nedir bilmeden akla gelebilecek her türden ahlâksızlığı, hukuksuzluğu, kanunsuzluğu duraksamadan yaparlar. Türkiye’nin trajedisi de budur...

Ne diyelim?..

Bunların da artık sonu yakın, diyelim, değil mi arkadaşlar...

Dönüşü olmayan çıkmaz bir yoldadır artık onlar. Kendilerini bekleyense sadece Çelik Bileziktir.

Halkız, Hakhyyz, Yeneceğiz!

20 Ağustos 2022

Nurullah Ankut

Kaçak Saray’lı ABD Devşirmesi Despot’un “Abi” diye hitap ettiği eski Meclis Başkanı, Kanlı Pazar’ın tertipleycilerinden yani elleri üç işçinin kanına bulanmış, “Laiklik Anayasadan çıkarılmalıdır”, diyen “Cumhuriyet’i kuranlar dinsizdi”, diyen, azılı, kaşar Kuvayimillie ve Mustafa Kemal düşmanı İsmail Kahraman; yine yanık kafasının ürünlerinden yeni bir hezeyanda bulundu.

Aynen şöyle höykürüyor, bu Ortaçağcı “Keşke Yunan galip gelseydi”cilerden, önde gelen Hafız:

Videozun Tapesi:

Bu arada öncelikle şunu söyleyeyim: Şehirlerimiz için kuruluş, pardon kurtuluş yıldönümleri kutlanıyor. Kesinlikle karşıyım. 2 Mart’ta Rize kurtulmuş, kim diyor? Yok Erzurum şu Mart’ta. Şehirlerin düşman işgalinden kurtuluşu dolayısıyla kutlama yapılmaz. ‘Ben esirdim, esaretim bitti, ben köleydim’ diye ikrarda bulunulmaz. Bu küçüklük kompleksi verir, bu yanıltır, böyle şey olmaz. Fetihler kutlanır. Tarihi zengin ve engin bir milletiz biz. Biz köklü bir devletiz. Zaferlerle dolu bizim tarihimiz.

Ne oluyunuz?

İstanbul’un kurtuluşu 6 Ekim, kim demiş?

İzmir’in kurtuluşu 9 Eylül, kim demiş?

Ne münasebet. Cihan harbi bitti, müstevliler alacaklarının birkaç kat mislini aldı ve öyle gittiler, çekildiler. Kurşun sıkmadık ki. (https://www.youtube.com/watch?v=kUVdQ-jQN-nU&ab_channel=raporturkiye)

Bunlar Fesli Deli Kadir’leriyle, Tayyipgiller’iyle, Karamolla’larıyla, Davidson Ahmet’leriyle, Samanpazarı bezirgânı Deva’cı Bebecan’larıyla, FETÖ’leriyle, İsmailağacılarıyla, Menzilcileriyle ve daha bilmum takım taklavatlarıyla birlikte, Mustafa Kemal, İnönü ve silah arkadaşlarından

Bu ABD devşirmesi hainlere isimleriyle beraber Kuvayimillie ve Mustafa Kemal düşmanlığını da öğretiyorlar...

oluşan önderlerinin Antiemperyalist Birinci Ulusal Kurtuluş Savaşı’mız üzerine inşa ettikleri Laik Cumhuriyet’in en ağulu, en kaşar, en azgın, en iflah olmaz düşmanlarındandır. Tıpkı Batılı efendileri gibi...

Bilindiği gibi bunların devşiricileri, sahipleri, iktidara getiricileri ve 70 yıldan bu yana iktidarda tutucuları ve de bunları birer kukla gibi oynatıcıları; Amerika, İngiltere, Fransa, İtalya ve Almanya Emperyalist Haydut Devletleri ve Siyonist İsrail’dir.

Dikkat edersek, arkadaşlar; bu emperyalist çakalların da alayı Kuvayimillie, Mustafa Kemal ve Laik Cumhuriyet düşmanıdır.

Ne diyordu CIA’nın Ankara’da masa kurmuş olan Ortadoğu Masası Şefi **Graham Fuller**?

“Kemalizm miadını doldurdu, artık piyasacı-küreselleşmeci İslamın ana belirleyici olduğu Osmanlı benzeri Yeni Türkiye’nin zamanı geldi.” (https://www.odatv4.com/makale/bir-cia-projesi-olarak-aturke-saldirmanin-dayanilmaz-kustahligi-0905171200-115479)

Yine ABD’nin eski Ankara Büyükelçisi ve 12 Eylül Faşist Diktatörlerini “Our boys did it-Bizim oğlanlar yaptı”, diyerek kutlayan **Paul Henze** ne diyordu?

“Yeni dünya düzeni ile birlikte Atatürkçülük ölmüştür. Ulus devletler dönemi bitmiştir. Türkiye, Osmanlı gibi çok kültürlü, çok dinli ve çok ırklı bir yapıyı benimsemelidir.” (agy)

ABD Çakalının CIA’sının Şefleri olan bu karanlık yaratıklar, ABD Haydudunun tüm şefleri gibi Kuvayimillie, Mustafa Kemal ve Laik Cumhuriyet düşmanıdırlar. Hepsinin gönlünde yatan ve sürekli özlemini çektikleri, Sevr’dir. İşte onu da ABD Haydudu “BOP” adı altında, haritasına varınca ya kadar yapıp yayınladı ve NATO Koleji’nde ders olarak o haritayı duvara asıp işliyor.

Diyor ki o ABD Haydudu ve onun

NATO’su, bizim gibi uydu devlet yöneticilerine, “İşte hepimizin görevi bu haritayı hayata geçirmektir.” Zaten tanık olduğumuz gibi 1990’dan bu yana da o haritayı hayata geçirmek için kana ve ateşe boğdu Ortadoğu’yu, Libya’sından Basra Körfezi’ne kadar.

ABD Haydudunun bu alçakça işi yaparken kullandığı yerel uyduları, satılmışları kimlerdir?

Türkiye gibi, Suudiler gibi, Katar gibi, Birleşik Arap Emirlikleri gibi, Kuveyt gibi, Ürdün, Lübnan gibi devletlerin ihanet yüklü yöneticileridir. İşte Tayyipgiller de bu ihanet yükü en kallavi olan iktidarlardan birini oluşturmaktadır. 20 yıldan bu yana Laik Cumhuriyet’i bütün kurumlarıyla yerle bir ederek enkaz yığımına çevirdi, ABD Haydudunla el ele vererek. Onun yerine sıfır numara Amerikan kuklası, Ortaçağcı Faşist Din Devleti inşa ediyor, bütün kural ve kurumlarıyla.

İşte bu sebepten, İsmail Kahraman nam hainin yukarıdaki akıl, mantık ve gerçek dışı zırvalamaları, ABD ve AB Emperyalist Haydutlarının çıkarlarıyla bire bir örtüşmektedir...

Bunları aslında 100 yıl öncesinden suçüstü yakalayıp kulaklarından tutarak en net şekilde teşhir eden, Kuvayimillie Kahramanı **Sütcü İmam**’dır.

Ne demişti bu kahramanımız?

“Her kim ki Mustafa Kemal Paşa ve Kuvayimillie aleyhine fetva verip düşmanlık yapar, bilin ki onların damarlarında kafir kanı akar!”

İşte aynen budur, arkadaşlar bu Tayyipgiller avanesinin tamamı...

Bre hain kere hain!

Tek kurşun atmadık da İzmir’de Hasan Tahsin’in attığı İlk Kurşun neydi?

Oracıkta şehit olmadı mı bu yiğidi-miz?

Sütcü İmam Fransız askerini vurup gebertmedi mi?

Kara Yılan, Şahin Bey kimlere karşı savaşıırken şehit oldu?

Ve biz 35 bin şehidi kimle savaşıırken verdik?

26 Ağustos’ta Kocatepe’de Başkomutanın verdiği bir işaretle gürleyen toplar, “Türkler bu mevzileri iki sene de aşamaz” dedikleri mevzileri birkaç saat içinde yerle bir edip ordumuzun önünü açmadı mı?

Sonrasında **“Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz’dir, ileri!”** emrini veren Komutan kimdi?

Birinci ve İkinci İnönü Zaferleri, Eskişehir-Kütahya yenilgileri ve 22 gün 22 gece süren Sakarya Meydan Muharebesi hiç olmadı mı, yaşanmadı mı?

Bunlar birer masal mıydı?

Yahu hadi yerli tarihçilerimizi bir tarafa bırakalım şu Batılı Tarihçilerin yazdıklarından bir iki örnek verelim.

“15 Mayıs 1919’da, sabah yedi buçukta Zapito’nun komutasında erler, Haberon ve Limnos adlı Yunan zırhlılarından karaya çıkmaya başladılar. Bu erler bir Efsun Alayından ve Kırkıncı ile Ellinci Piyade Alaylarından oluşuyor. Rıhtımlara büyük bir kalabalık üşüştü. Ortodoks metropolü, Rum ayaktaakımının coşkunluğunu kızıştırmak amacıyla, kesinlikle ayıplanması gereken sözler söylemeyi yerinde bulmuştu. Türkler hiç karşı koymadılar, kışlalarında kapalı kaldılar. Yunanlılar ise kendilerine Müslüman halka karşı tasarladıkları eziyetleri uygulamaya koymak fırsatını verecek olaya uzun zamandan beri hazırlanmışlardı. Bütün provokatör ajanlar görevleri başındayken bize bildirildiğine göre işi daha sağlama bağlamak için, Yunan Kızıl Haçı, Makedonya’nın en alçak iki komutacı çetesini silahlandırıp, Yunan torpidolarıyla Anadolu’ya taşımışken, böylesine istenilen bir olayın olmamasının yolu var mıydı? Kış-

kırtıla kıskırtıla Türklerin sabrı tü-kendi. Birkaç el silah atıldı. Kıyıma başlamak için beklenen işaret oldu bu. Kışlalara hücum edildi. Oradakiler öldürüldü ya da yaralandı. Rıhtımlarda kadınların başörtülerini zorla çektiler başlarından. Senin peygamberine sıca nokta nokta diye bağırarak feslerini çıkartıp ayak altında ezmeye zorladılar erkekleri. Feslerini çıkarmayı reddedenleri ya denize attılar, ya süngüleriyle delik deşik ettiler. Ahmakça bir kudurganlık içinde olan bu sözüm ona fatihler, Osmanlı devlet memuru sıfatıyla fes giyen kendi yurttaşlarından on beş tane kadarını da öldürdüler. Fransız demiryollarının bir istasyon şefinin, bir İtalyan’ın ve bir İngiliz uyuکلunun da canına kıydılar. Yunan komutanı sıkıyönetim ilan ettiği için öldürmeler ve yağmalar silahlı kuvvetlerin korunması altında yapılyordu. Kırkıncı Piyade Alayı hırsızlar ve katillerle anlaşıma halindeydi. Ne yazık ki çok geçmeden öteki alaylar da Kırkıncı Piyade Alayına uydular. Subayların eli kolu bağılydı sanki. Toplumda önemli bir yeri olan bütün Türkler hapsedildi. Üstelik Yunanlılar sadece Müslümanların malına mülküne saldırmakla yetinmiyorlardı. Osmanlı Bankası’nın deposunu, Fransız Konsolosluğu’nun giyim eşyalarını sakladığı ambarı ve daha birçok başka yeri yağma ettiler. Aşağılık bir biçimde davranıp palikaryalara yani limanda barınan haydut sürülerine silah dağıttılar. Bunların saygıdeğer(!) eşlerine de silah verdikleri için, o kadınlar Türk hastanelerine girip, oraya yığılan cesetlere süngü sapladılar. Bunu yapmadan önce de ölüleri iyice soymuşlardı elbette. Sokaklarda tüm cinayetler ve tüm alçaklıklar sergilenmeye devam ediyordu. Palikaryalar yaşlı ve sakat bir Türk albayıyla sokakta karşılaşılıyorlar ve bu yiğitler süngüleriyle öldürüyorlar ihtiyarı. İzmir’de neler olup bittiğinden habersiz üç jandarma evlerine sakin sakin arabayla dönerken şehrin kapılarında karşılarına çıkan palikaryalar tarafından zalimce işkence edildikten sonra öldürülüyor.

Hapse atılan Türklere ne yiyecek veriliyor (...) ne içecek. Haklı bir öfkeye kapılan İngiliz subayları bu durumu protesto ediyorlar. Bunun üzerine Yunanlı yetkililer eşlerinin mahpuslara yiyecek getirmesine razı oldular. Ne var ki bu kadınların başörtüleri başlarından çekiliyor ve genç Yunanlıların hakaretlerine uğruyorlardı. Ancak ellerinde kâğıttan bir Yunan bayrağı taşıyarak gelebiliyorlar hapishaneye. (...) Bir kısmını anlattığımız bu alçak sahnelerle tanınan olan, genellikle Türklerden yana olduğunu pek söyleyemeyeceğimiz bir Ermeni saf bir dille şöyle dedi: “Gerçi bizler kıyıma uğramaya alışmışız, ama Yunanlıların onlara yaptıklarını, Türkler bize hiçbir zaman yapmadılar ve bizim dinimize asla hakaret etmediler.” (Fransız Teğmen Rume’nin hazırladığı rapor, aktaran: Nurullah Ankut, Sevrci Soyтары Sahte Sol ve Ermeni Meselesi, Derleniş Yayınları, s. 34-35-36)

Bir örnek de bizim Kurtuluş Savaşı’mıza gönüllü olarak gelip katılan tek yabancı asker olan bir Alman Yüzbaşının anılarından bir bölüm aktaralım:

“Türk Ordusu 1918 yılında sağlanan ateşkesten sonra kaotik biçimde dağılmıştı. Silahsızlandırılan birliklerin bir kısmı büyük bir sefalet içinde ve haftalar süren yürüyüşlerle vatan toprağına geçti. Bir bölümü de çeteleşip, yakıp yıkarak ülkede dolaşmaya başladı. Halkın büyük bir bölümü, bu barış antlaşması karşısında duyarsızdı. İstanbul ve Çanakkale Boğazı tamamen İtilaf Devletlerinin elindeydi. Verimli Adana Ovası (Çukurova) Fransızlar tarafından işgal edilmişti, Antalya’yı İtalyanlar ele geçirmişlerdi. İzmir Yunanlılara verilmişti ve Zonguldak’ta siyahlardan oluşan bir Fransız alayı bulunuyordu. Böylece bütün limanlar, yani bir ulusun nefes alıp verdiği bütün gözenepleri tıkanmıştı. Tamamen bağımsız bir Polonya’nın kurulmasına benzer biçimde, İtilaf Devletleri tarafından Karadeniz’den Akdeniz’e kadar uzanan ve Anadolu’nun Asya’yla bağlarını kesen bir büyük Ermenistan’ın kurulması sağlandı.

Doğuş Üniversitesinde yapılan fahiş zam oranlarına karşı öğrenciler olarak mücadelemizi sürdürüyoruz!

9 Ağustos günü Doğuş Üniversitesini ticarethane olarak gören okul yönetimi ve patronları, öğrenim ücretlerine %300 oranında kabul edilemeyecek fahiş bir zam yaptı. Bu fahiş zam üzerine okulumuzdaki birçok öğrenci, haklı ve meşru tepkilerini önce bulundukları sınıfın okuldaki iletişim ve sosyal medya gruplarından paylaşımlar yaptılar. Sonrasında ise ortak bir şekilde karar alarak okul önünde fahiş zamların geri çekilmesi için basın açıklaması yapmaya karar verdiler.

Türkiye’deki özel okullarda, bugüne kadar öğrenciler; okul yönetimlerinin bu tarz haksız işlemlerine karşı belli tepkiler göstermişlerdir. Ne yazık ki bunların birçoğu sosyal medyada paylaşım yapma, mail gönderme ve CİMER’e şikayet yazmanın ötesine geçememiş, öğrencilerin birliğinden doğan eylemler acı sayıda gerçekleşmiştir. Buna karşın bir vakıf üniversitesi olan Doğuş Üniversitesinde yani okulumuzda yapılan eyleme, yüzlerce öğrenci ve destekçileri olan velileri katılmıştır. Nitekim okul yönetimi, eylemlerin başından beri, “Gelenlerin çoğu yarın tekrar gelemezler, bir araya toplanamazlar”, düşüncesinde olmuştur. Okul yönetimi, bu düşünce de olduğu için kendisiyle et ve tırnak gibi olan Doğuş Üniversitesi Öğrenci Konseyi’ni, bu eylemleri yönetmek; daha doğrusu büyümeden hızla bastırmak için eylemlerin başında eylem alanına göndermiştir. Biz ise Kurtuluş Partisi Gençliği olarak Partimizin, “**gençliğe sonsuz güven**” şiarı ile yüzlerce öğrenciyi zamların geri çekilmesini hedefleyen haklı taleplerimiz ve sloganlarımızla bir araya getirdik. Öğrenci arkadaşlarımıza, bu fahiş zamlara karşı ne yapılacağını, nasıl ortak bir

“(...) “Ve en büyük felaket en katı örf ve âdetleri, en kutsal fikirleri yıkıp geçiyordu. Geniş, dalgalanan, kara ipek giysileriyle hemen bütün kadınlar peçelerini arkaya atmışlar, yüzlerini avuçlarına dayayarak, kocaman, koyu, badem gözlerini umutsuz önelerine dikmişlerdi.

“Bu Niobe endamlarının yanından geçerken, Schiller’in zafer şenliğinden şu sözler aklıma geldi:

“Ve uzun sıralar halinde yakınıp “Oturuyordu Truvalı kadınlar kümesi.

“Hüzün dolu bir havada yatağıma yöneldim.”

“(...) “

“Cepheden ilk hastane treni geldi. Sıhhiye işleri mükemmel örgütlenmişti. Hastane trenleri, Alman örneğine göre dördüncü sınıf Alman vagonlarında bütün gerekli teçhizatla donanmıştı. Her yaralının boyunca hastalığın hikâyesi yazılı, kurallara uygun Alman levhacıkları asılıydı. Bir vagonun önünde yığılma oluştu. Ben de yaklaştım ve Binbaşı Nazım Bey’in bayrağı sarılı naaşımı gördüm; Ankara’ya gönderildi. Bir tanık, onun aynı zamanda buradaki savaş şekli için karakteristik hikâyesini anlattı.

“Bu binbaşı bütün orduda ölmü hiçe sayan kahramanlığıyla ünlüydü. İkinci İnönü Savaşı’nda da savaşa bizzat katılmıştı ve günler süren savaşta altında en az dört atı vurulmuştu.

“Bugün de yine bütün tümen kurmaylarıyla beraber savaş alanında fırtına gibi esmişti, bu esnada iki Türk bölüğünün Yunan süvarisi tarafından ezildiğini görmüştü. Aslında böyle bir şey imkânsızdı, yani cephe savaşında süvari saldırısı. Ama çok az topumuzun olduğunu düşünmek lazım, mevzilerimizin birbirine bağlı hatlar olmadığını, aksine parça parça çok zayıf konulandığını, önelerinde bir engel olmadığını ve öndeki arazinin görüşe olanak vermemesi yüzünden küçük süvari birliklerinin de kullanılması pekâlâ mümkün kıldığını düşünmek gerek. Dedğimiz gibi, tümen

komutanı tam bu saldırı sırasında gelmiş ve bir saniye bile düşünmeden, bütün kurmaylarıyla, haberci athırlarla, yaverlerle ve kurmay nöbetçileriyle Yunan’ın üstüne çullanmıştı, sonuçta kendisi ve kurmay başsubayı göğüs göğüse çarpışmada şehit düşmüş ve diğer birkaç subay da yaralanmıştı.

“Ve şimdi kaskatı, hışırdayan bayrağı sarılı, yapayalnız vagonda yatıyor.

“Yiğit adamın türküsü yükseliyor.” (Hans Tröbst, Mustafa Kemal’in Ordusunda Bir Alman Yüzbaşı, Kırmızı Kedi Yayınları, Birinci Basım, Kasım 2018, s. 79- 81-82-83.)

Son bir aktarma da Kasım 1921-Ocak 1922 arası Anadolu’yu ziyaret eden Sovyet Generali Mihail Frunze’nin anılarından yapalım:

“(...) 1919 yılında İzmir bölgesi işgal edildi. Bütün bu bölgedeki Türk köyleri üzerine yapılan aşırı baskılarda büyük bir hataya düşüldü. Bu sakin insanlara yapılan katliam, onların mal ve öteki değerlerine yapılan yağmalar... Bunlar bütün Türkiye’de geniş bir yankı uyandırdı ve Yunanlılara karşı Ankara hükümetinin askerleri tarafından açık bir askeri harekete girişilmesine sebep oldu.

“Yeni Türk hükümetinin karışısına Yunanlılardan başka bir de Doğu sınırında savaş çıkartılmıştı. Orada Ermenistan Taşnakları vardı ve Yunanlılarla birlikte Türkiye’de ve Kafkasya’da Antant’ın [İngiltere, Fransa ve İtalya’nın] silahlarıyla beslenerek savaşıyorlardı.

“Ermenilerle savaş çabuk bitti ve Türkler için tam bir başarıyla sonuçlandı. Ermeni-Taşnak orduları 1920 yılında indirilen son bir darbeyle dağıldılar ve bilindiği gibi devrimle kurulan Sovyet Ermenistan Cumhuriyeti’ne geldiler. Sovyetler Birliği’nin aracılığı ile Ankara hükümeti ve Sovyet Ermenistanı arasında barış yapılması sağlandı. Böylece o andan beri orada çok iyi dostluk ilişkileri kuruldu. Yalnız Küçük Asya’da işler hep böyle iyi yürümedi. 1921 yılı aralıksız askeri hareketlerle geçti.

“(...)

günü gösteri yaptılar, Cuma günü gösteri yaptılar, içeri aldık. Doğal haklarıdır. Herkes anayasal hakkını, kanunun verdiği hakkını kullanmak durumunda. Açığımız, eksikimiz bu. Haklarımızı kullanma becerisini gösteremiyoruz. Burada izin verdik, katlarda dolaştılar. İstedikleri gibi protestolarını da yaptılar. Bunlar doğal şeyler, bunlar yanlış demiyoruz. Biz buna kapalı değiliz. Bunu engelleyecek bir şey yapmadık. Hiçbir müdahalede bulunmadık. Öğrencilerimiz bizim gözbebeğimizdir.”

Bu sözde olumlu sözlerin söylenmediği görüşmeden 1-2 saat sonra ise okuldan bizlere disiplin soruşturmaları gelmeye başladı. Okulumuzda eylem yapan öğrencilere ülkücü olduğunu açıklayan faşistlerce saldırıldı hatta Kurtuluş Partisi Gençliği’nden Yoldaşlarımızı tehdit edildi. Biz biliyoruz ki akrebin ısırması kininden değil, doğası gereğidir. Burada yaşadıklarımız da Parababalarından yana olan okul yönetiminin ve bir avuç faşistin doğaları gereği oldu.

Peki hukuksuzluklar ve baskılar bitti mi?

Tabii ki de hayır...

Tam tersine; disiplin soruşturmasına giden öğrenci arkadaşlarımıza, avukatlarımızla disiplin soruşturmalarına girmemizi engellemek için pervasızca “Vekâlet olmadan okula avukat alamayız, neden avukat ile geldiniz?”, dediler ve okula velilerin girişini ya-

“Bu ‘Bir denizden öteki denize değin Büyük Ermenistan’ gibi erişilmez hayali, Ermeni milliyetçiler grubuna aşıl原因 da Antant’tan başkası değildi. İşte bu yüzden, bu boş ve aptalca hayal yüzünden yüz binlerce Ermeni köylüsü, komşuları Türk ve Kürtler tarafından topraklarından sökülüp atıldı. İşte Antant’la ilişkileri yüzünden üç yıldır Anadolu’nun dağ ve tarlalarında sel gibi kan akıtılıyor. Ve işin en kötü yanı da bunu hiçbir zaman olanların hesabı sorulmaması gereken kişiye ödetmeye çalışıyorlar.” (Mihail Frunze, Türkiye Anıları, s. 8, 108-109)

Tabii biz bu aktarmaları namuslu, yurtsever insanlarımız için yapıyoruz. Bu yazılarımızı onların zihnine bir aydınlık, bir ışık düşürebilmek için yazıyoruz. Yoksa İsmail Kahraman gibi, Ali Erbaş gibi, Davidson Ahmet gibi, Milyar Ali Yıldırım gibi, FETÖ gibi, bunların İsmailağacı, İskenderpaşacı, Menzilci tarikat şeyhleri gibi ve Tayyipgiller’in tüm kafayı yakmış meczup avaneleri gibi Amerikan devşirmesi hırsızlar, hainler, vatan satıcılar için yazmıyoruz. Onlar defalarca belirttiğimiz gibi asla iflah olmaz. Onlar öylesine hainleşmişler, zalimleşmişler, ahlâksızlaşmışlar ki onları düzeltmek hiç mümkün değil. Onlar yaşadıkları sürece Türkiye Cumhuriyeti için, Türkiye Vatani için ve Türkiye Halkı için hep birer tehlike unsuru olarak kalma-ya devam edeceklerdir. Onlardan halkımıza zerre miktarda olsun fayda asla gelmez. Tam tersine; onlar durup dinlenmeksizin kötülük üretirler. Onların kötülüğe çalışmayan, kötülük üretmeyen, kötülüğe hizmet etmeyen bir tek beden ve beyin hücreleri bile yoktur. Baştan ayağı kötülüğe ve ihanete kesmiştir onlar... Onları ancak toprak ıslah eder...

Onların dindarlıkları da, İslamcılıkları da birer sahtekârlıktan, birer oyundan, birer düzenden, birer hileden ibarettir. Hani bazen karşılaşırsınız hayata; yakalarsınız suçüstü bir tacizciyi, tecavüzcüyü, sapığı ya da hırsızı, hemen kaçmaya girişir. Siz de yakalamak için olanca gücünüzle koşarsınız arkasından. Ve bir de bağırırsınız önünüze çıkan insanlara; “Yahu bu giden

sapıktır, tecavüzcüdür ya da hırsızdır, yakalayın!”, diye. Fakat şaşarak tanık olursunuz ki kovaladığınız sapık ya da hırsız da bağırır aynı şekilde yoluna çıkan insanlara hitaben; “Yahu sapık ya da hırsız kaçıyor, yakalayın şunu”, diye. Böylece de karşılaştığınız insanları şaşırırlar. Çünkü kim sapık, kim hırsız, kim onu suçüstü edip kovalayan, bilemezler. Böylece de bu karışıklıktan faydalanan ahlâksız sapık ya da hırsız kaçıp kurtulur bazı hallerde.

İşte bu Tayyipgiller avanesinin, bu Siyasal İslamcıların Allah’tan, Kitaptan, dinden, imandan, Peygamberden bahsetmesi de aynen o mücrimlerinki gibidir. Onlar da iğrenç, mide bulandırıcı binbir suçlarını gizlemek için onları örten bir kılıf yaratmak için bağırırlar durup dinlenmeden, ezan, bayrak, Allah, Kitap, Din, İslam filan diye...

Bunlar böyledir işte, arkadaşlar...

Yeryüzünün en karanlık, en sinsi, en tehlikeli insanları kategorisindedir bunlar. Bunlardan kurtulmak, şu anın biz Gerçek Devrimcilere ve namuslu yurtseverlere yüklediği en acil görevdir.

Halkız, Hakhıyz, Yeneceğiz!

29 Ağustos 2022

Son notlar:

1 Yurdu Lıdy a uygarlığının doğduğu bölge olduğundan, bazı kaynaklar Tantalus, Pelops ve Niobe’yi Lıdyalı kabul etmek için sağlam bir zemin bulunduğu sonucuna varmışlardır.

Yunan mitolojisine göre Niobe’nin yedi kızı ve yedi oğlu oldu. Çocuklarının sayısından dolayı sadece iki çocuk doğurmuş olan Leto’ya karşı böbürlendiği için, Niobe ve Amphion sarayın dışındayken, Niobe’nin çocukları Leto’nun oğlu Apollo ve kızı Artemis tarafından okla vurularak ormanda öldürüldü. Evlat acısı ile yurduna dönen Niobe tüm giysileri parçalanana ve tüm saçlarını yolana dek ağlamaya devam etti. Bunun sonucunda Tanrıların ona acımasıyla, Spil Dağı’nda taş kesildiği ve günümüzde “Ağlayan Kaya” olarak bilinen taş oluşumuna dönüştüğü rivayet edilir.

edeceğiz.

Ancak tekrar belirtiyoruz ki bizim en genel ve temel amacımız eğitimin her kademesinde ve her noktasında, istisnasız bilimsel ve laik eğitimin verileceği her okulda Parasız, Demokratik, Eşit ve Laik eğitimi hayata geçirmektir. Bu amacımıza da gençlerin, işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin iktidarı olacak olan Demokratik Halk İktidarımızı kurduğumuzda kesin bir şekilde ulaşacağız.

Biz bugün biliyoruz ve duyuyoruz ki Doğuş Üniversitesi öğrencileri tarafından başlatılan fahiş oranda zamma karşı mücadele farklı vakıf üniversitelerinde yayılıyor ve yayılmaya da devam edecektir. Bu mücadele bir noktada ortaklaşacak ve önünde sonunda da zafere ulaşacaktır.

Usta’mız Hikmet Kıvılcımlı’nın belirttiği ve Kurtuluş Partisi Gençliği’nin de şiarı olan “**Yıldırılamaz Gençlik**” mücadelesini büyütüp örgütleneceğiz.

Ve Usta’mızın bu sözünü, bilincimize daha da kazıyıp Usta’mızdan ve Önderlerimizden öğrendiğimiz şekilde cesaretlî, kararlı ve umutlu bir şekilde hem kendi okulumuzun öğrencileri hem de diğer okullardaki arkadaşlar ile ortak yürüttüğümüz mücadelede Partimize layık olmaya çalışacağız.

Son olarak bugün haksız ve fahiş zamma karşı, yarın başka sorunlara karşı mücadele etmeye devam edeceğiz. Malatya’da işçi örgütlenmesine giderken geçirdiği trafik kazasında hayatını kaybeden, Usta’mız Hikmet Kıvılcımlı’nın düşünce oğlu, Hacettepe Üniversitesinin “Muhtar”ı, işçi ve gençlik önderi Recep Vurmuş Ağabeyimizden ve yoldaşlarımızdan aldığımız mücadele bayrağını zafere ulaştıracağız!

4 Eylül 2022

Doğuş Üniversitesinden Kurtuluş Partisi Gençliği

Fedakâr, cefakâr, devrimci bir kadın portresi: Münire Kıvılcımlı (1)

HKP Merkezi Kadın-Çocuk Komitesi’nin “Devrimci Bir Ana-Oğul Hikâyesi (Münire Kıvılcımlı-Hikmet Kıvılcımlı)” kitabı üzerine, yazarı ve aynı zamanda HKP Başkanlık Kurulu Üyesi M. Gürdal Çıngı’yla yaptığı söyleşinin Birinci Bölümü

Merhaba değerli arkadaşlar, Halkın Kurtuluş Partisi Merkezi Kadın Çocuk Komitesi olarak, Partimizin **Başkanlık Kurulu Üyesi** Saygıdeğer **Gürdal Çıngı** ile Nisan ayında Derleniş Yayınları tarafından yayımlanan **“Devrimci Bir Ana-Oğul Hikayesi (Münire Kıvılcımlı-Hikmet Kıvılcımlı)”** eseri hakkında bir söyleşi gerçekleştireceğiz.

Gürdal Çıngı, çok genç yaşından beri Hikmet Kıvılcımlı’nın İdeolojisi ve Pratiği önderliğinde yaşamın hal-kımızın, insanlığın kurtuluş davası-na adanmış, bu uğurda günlerce süren işkencelerden Hikmet Kıvılcımlı’ya layık bir öğrenci olarak alının akıyla çıkmış, ser verip sır vermemiş, bu haklı davayı bir an olsun terk etmemiş, yüreği her an devrimci inanç ve heyecanla çarpan, bizlere örnek bir Gerçek İnsandır. Öncelikle yoğun bir emek harcamaya, özellikle tüm devrimci kadınlara yeni bir ufuk açtığı için Kurtuluş Partili Kadınlar olarak kendisine çok teşekkür ediyoruz.

Bugün 19 Ağustos. Kitabın kahramanı Münire Kıvılcımlı Anne’nin bedence aramızdan ayrılışının 60’ıncı yıldönümü. 1886’da İştîp’te başlayıp, 1962’de İstanbul’da sonlanan acılarla, ayrılıklarla, devrimci mücadeleyle geçen bir ömür... Münire Anne; kaderini oğlunun insani ve siyasi yaşamıyla birleştirmiş, onunla her anlamda yoldaş olmuş bir anne. Önce bir Anne, sonra bir Komünist Kadın.

Devrimci Münire Kıvılcımlı’yı, hepimizin ana yüreği sıcaklığını, şefkatini, direngenliğini bu güzel kitap sayesinde hissettiğimiz Münire Anne’yi sevgi ve saygıyla anıyoruz. Münire Anne yalnızca bedence aramızdan ayrıldı, mücadelelerimizde yaşamaya devam ediyor ve devam edecek.

Sözü fazla uzatmadan söyleşimize başlamak istiyorum. Tekrar merhaba, hoş geldiniz.

Gürdal Çıngı: Sağ olun, teşekkür ediyorum.

Reycan Çakır: Bize kısaca kendinizi tanıtabilir misiniz?

Gürdal Çıngı: Şimdi Reycan Yoldaş, öncelikle başlangıçtaki çok övücü düşüncülerin, duyguların, ifadelerin için çok teşekkür ederim. Genel Başkan’ımızın da hep söylediği gibi **“Gerçek İnsan”** olmak istiyoruz, onun dışındaki sıfatların hepsi, bize en azından yabancı diyelim. Gerçek İnsan olmak

Nurullah Anku (1972 Ocak)

zaten iyi bir insan olmaktır, insan olmaktır, insan olursak da zaten mesele yoktur. O bakımdan övücü duyguların, düşüncülerin için çok teşekkür ederim.

Usta’mız dediği gibi görev yapmaya çalışıyoruz, görev yapıyoruz. Görev yapmada da biliyoruz; vurmak da var, vurulmak da; güzellikler de var, çirkinlikler de; iyilikler de var kötülükler de. Ama önemli olan, insanca bir hayat sürebilmek. Ve son soluğu verirken de; “evet, ben elimden geldikçe insanlık için mücadele ettim, gücümün yettiğince bu davaya katkı sunmaya çalıştım”, diyebilirsek ne mutlu bizlere. O zaman görevimizi yerine getirmiş oluruz.

Böyle bir girişten sonra kısaca yaşamımızı özetlersek; 65 yaşına girdim bu yıl birkaç ay önce...

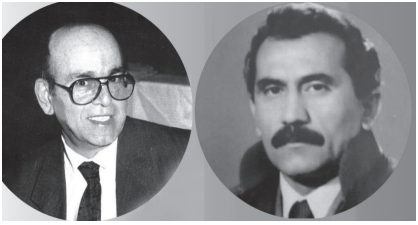
Reycan Çakır: Daha uzun ömürler diliyoruz hep birlikte.

Gürdal Çıngı: Çok teşekkür ediyorum. Uzun bir ömür... Tabii dün gibi gelse de, yani 65’inde miyiz, hâlâ pek inanmıyoruz ama beden artık öyle demiyor. Ruhumuz öyle demese de bedenimiz; evet gidiyorsun, diyor. Yani ömür basamaklarının sonlarına doğru yaklaşıyorsun, diyor. Öyle diyor...

Ama önemli olan, dediğim gibi,

mücadeleyi sürdürebilmek. Çocuk yaşta girdik gerçekten. Konya Gazi Lisesinde, Konya’nın Ulu Çınarı **Faruk Sur Yoldaş** Fransızca Hocamdı, Öğretmenimdi. Hikmet Kıvılcımlı’nın aktif savunucusuydu. Ve diğer o zamanki öğretmen abilerim vardı; Kazım Hoca, Bayram Hoca... Ve aynı düşünceleri paylaşıyorlardı onlar da. Şu andaki Genel Başkan’ımız, Felsefe Öğretmeni Nurullah Anku ise biz girdiğimiz yıl Maarif Kolejiye sürülmüştü Gazi Lisesinden. O örgütlemişti onları da...

Faruk Hoca’nın aracılığıyla, sayesinde devrimcilikle tanıştım esas olarak. Gerici bir aile değildik; CHP’li yani süaleden gelen bir CHP’liliğimiz vardı. İlericiliğimiz vardı ama Devrimcilikle Fransızca Öğretmenim Faruk Hoca aracılığıyla tanışmış oldum. 1974 yılıydı. O yıldan bu yana da aynı davaya inanmış olarak, aynı insanlarla yani Genel Başkan’ımızla, kaybettiğimiz yıla kadar Faruk Hoca’mızla ve diğer hocalarımızla, diğer ağabeylerimizle, **Av. Orhan Özer**’le (Konya İl Başkanımızla, Partimizin MYK Üyesi Orhan Abi de Konyalıdır) tanıştık. Onlarla birlikte bir ömür sürdük, devrimci bir mücadele yürüttük. Konya’da başladı, İstanbul’da devam ediyor. Yani özetçe böyle söylersem...

Faruk Sur

Orhan Özer

O günkü yıllar itibariyle, lise yılları, 1974 yılları itibariyle iradi bir seçim yaptık, öyle düşünürüm. Lise öğrencisiyken Genel Başkan’ımız ve Faruk Hoca’mız dolayısıyla devrimci düşüncelerle ve Hikmet Kıvılcımlı’yla, düşüncesiyle, pratiğiyle tanıştım. 12 Mart Faşizminden yeni çıkıldığı yıllardı. Devrimci hareket yeniden çığ gibi büyümeye başlamıştı. Gericiiliğin kalesi olarak (hâlâ daha oransal olarak Tayyip-giller’in de büyük oylar aldığı, geçmişte de gerici partilerin yüksek oranlarda oylar aldığı Konya’da) o yıllarda devrimci hareket de güçlü bir hareketti. Konya Gazi Lisesi de o hareketlerin merkezlerinden bir tanesiydi, hem öğretmen kadrosuyla hem öğrencileriyle. Gerici faşist müdür vardı, gerici öğretmenler, faşist öğretmenler de vardı ama Genel Başkan’ımız Nurullah Anku ve Faruk Hoca başta olmak üzere diğer devrimci öğretmenlerimizin sayesinde devrimci bir öğretmen kadrosu ve direngen bir kadrosu vardı.

Dolayısıyla devrimle karşıdevrimin çarpıştığı, savaştığı bir okuldu gerçekten. Hem hocalarımız savaşırdı hem de biz öğrenciler savaşırdık. Sonuç olarak da Gazi Lisesinde yüzlerce devrimci öğrenci vardı. Yani bugün için abartı gibi gelebilir, yüzlerce... Bir tek Konya’da, bir tek Gazi Lisesinde yüzlerce devrimci öğrenci... Bugün ne yazık ki sayılar azaldı devrimci harekette yani küçük rakamlar telaffuz ediyoruz artık, eylemlerde, toplantılarda, etkinliklerde. Ama Gazi Lisesinde örneğin, tam gündü okulumuz, öğlen çıktığımızda ya da üç buçukta okuldan çıktığımızda TÖB-DER’e giderdik. Topluca giderdik, çünkü faşist saldırlar vardı. Onlar bir kaldırımdan biz bir kaldırımdan yürürdük. Biz 300-400 kişi olurduk. Gazi Lisesinden her gün yürürdük. Dolayısıyla böyle bir ortamda devrimciliğe adım atmış olduk. Hikmet Kıvılcımlı ile tanıştık dediğim gibi.

Sonra DEV-GENÇ çıktı, DEV-GENÇ dergisi geldi. DEV-GENÇ’i benimseyen, Mahir Çayan Yoldaş’ın düşüncesinde olan arkadaşlar ortaya çıktı. Onlar da okulumuzda ortaya çıktılar. Onlar da o düşünceyi savunmaya başladılar. Mahir Çayan’ın **“Kesintisizler 1-2-3”** denilen broşürü o zaman illegal olarak yayımlanmıştı, legal bir baskısı yoktu o yıllarda. Kesintisizler’i okuduk. Hikmet Kıvılcımlı’nın kitaplarını, o dönem için Tarih Devrim Yayınları’ndan çıkan kitapları vardı, onları okudum; kendimce; o günkü aklımla, o günkü bilincimle, o günkü pratiğimle

Kurtuluş Yolu

bir değerlendirme yaptım. Evet, öyle de saptamıştık DEV-GENÇ’li arkadaşlarla. Okullar birinci dönem tatiline girmeden önce böyle konuştuk. Herkes on beş tatilde okusun, dönüştür tartışalım, herkes ne diyecek, görelim, demiştik. Toplantı yaptık okul başlayınca. İkinci dönem başladığında toplantı yaptık. Ben ve benim gibi düşünen arkadaşlar dedik ki; bizim yolumuz doğru, biz Hikmet Kıvılcımlı’yı savunmaya devam. Size de yolunuz açık olsun, dedik. Öylece bir anlamda bir ayrılık da yaşamış olduk. O ana kadar birlikte mücadele ettiğimiz, ortak eğitim çalışmaları yaptığımız arkadaşlarımız artık bizim yaptığımız, düzenlediğimiz, örgütlediğimiz eğitim çalışmalarına katılmaz oldular.

Ondan bu yana da Hikmet Kıvılcımlı bayrağını başımıza ne yaptık diyelim, başımızda taşımaya başladık, o bayrağa bir el de biz attık ve o günden bu yana da o bayrağı taşımaya, yükseklerde tutmaya gayret ediyoruz.

Ne kadar yapabiliyoruz?

Gücümüzün yettiği, elimizden geldiği kadar...

Reycan Çakır: İyi ki yapmışsınız, o bayrağı bizlere de taşıdınız, çok mutluyuz.

Gürdal Çıngı: Teşekkür ederim.

Reycan Çakır: O bayrak hiç yere düşmeyecek.

Gürdal Çıngı: Düşmeyecek. Tabii ki de, tabii ki de.

Reycan Çakır: Çok teşekkürler. Daha fazla eklemek istediğiniz bir şey varsa bu konuda, ekleyebilirsiniz. Yoksa...

Gürdal Çıngı: Yani kişisel şeylere gerek yok, işte liseye başladık, devrimci olduk...

Reycan Çakır: Evet.

Gürdal Çıngı: Liseden atıldım devrimci faaliyetten ötürü 1977 yılında. “Konya il sınırlarında okuyamaz” denilerek, Milli Eğitim Müdürlüğü İl Disiplin Kurulu kararıyla atıldım. Sonra 1978’de Ecevit iktidara gelince, MSP-Erbakan’la ortaklaşa bir koalisyon hükümeti kurmuşlardı, öğrenci affı çıkardılar. O af dolayısıyla sınavlara girebildim Konya’da. Yine Gazi Lisesinde sınavlara girdim mezun oldum, girdiğim yıl da üniversiteyi kazandım.

İradî olarak İstanbul’u ve İstanbul Üniversitesini istemişim. İstanbul Üniversitesini kazandım. Oradan da atıldım gene devrimci faaliyetlerden ötürü 1983 yılında. 12 Eylül Faşizmi döneminde.

Bir gün okulda Hikmet Kıvılcımlı’nın, Usta’mızın kitapları ve il-legal yayınlarımız vardı, o dönem yayımladığımız, okulda bir arkadaş vermek üzere. Onlar yanımdaydı. Okulda bir aramaya takıldık, polis aramasına. Onlar yakalanmış oldu ama ben kurtulmuş oldum, sınavım var, diyerek. Sınava gireceğim, dedim. Onlar da bir boş bulundular, tamam git sınavına gel, dediler. Arka kapıdan çıktık. Çıkış o çıkış oldu. Dolayısıyla atıldık üniversiteden Disiplin Kurulu kararıyla. Liseden olduğu gibi üniversiteden de atıldım. Sonrasında da gene beş altı yıl önce, en son bir aften yararlanarak üniversiteye tekrar döndüm, üniversiteyi bitirmiş oldum yani. Ben Kütüphanecilik bölümüne girmiştım. Bölümün adı oydu o zaman. Sonra adı değişmiş, Bilgi Belge Yönetimi olmuş. Oradan mezun olduk.

12 Eylül şartlarında kaçak gezdik, yakalandık, işkenceler gördük. Öldü, diye bıraktılar işkencede. Yaşayacak hayatımız varmış, ölmedik. Tutuklandık. İstanbul Metris ve Konya Cezaevinde kaldık. Sonuç olarak mücadeleye, çıktığımızda, kaldığımız yerden devam ettik, zaten hiç ara vermemiştik. Örgütlü bir şekilde tabii ki, aynı şekilde.

12 Eylül Faşizmi şartlarında hiçbir zaman yurtdışına çıkmayacağımızı da Parti olarak yayınladığımız bir bildiriyle bütün kamuoyuna deklare ettik. Yurtdışına çıkmayacağız, kaçaklıktır yurtdışına çıkmak, dedik. Türkiye’de yaşadık. İşçi Sınıfı denizine dalдық, işçi olduk. İşçilik yaptım, demir çekme fabrikasında çalıştım. Sonrasında, yakalandıktan ve cezaevinden çıktıktan sonra sendikacılık yaptım üç yıl kadar. Bir işçi sendikasında, Taşımacılık İşkolundaki TÖM-TİS’te sendikacılık yaptım.

1989 yılında **Devrimci Mücadele Dergisi**’ni çıkardık Hareket olarak. Onun ilk Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü oldum. Yayımladığımız yazılardan ötürü ceza aldım. Cumhurbaşkanı hakaret suçundan ceza aldım. O zaman Demirel Cumhurbaşkanıydı. Yazılan başyazımızda “Mart kedisini gibi pıfırkırıyor” demiştik Demirel’e. Hâkim bu ifadedden ötürü ceza verdi. “Cumhur-

“Devrimci Bir Ana-Oğul Hikayesi (Münire Kıvılcımlı-Hikmet Kıvılcımlı)” kitabı ve Yazarı M. Gürdal Çıngı

başkanına da mart kedisini gibi pıfırkırıyor denilmez ki”, dedi, ceza verdi. 1995 yılında tekrar bir yıl süren bir kaçaklık daha yaşadım. Sonra yine yasal değişiklikler oldu. O madde kaldırılmış oldu, dolayısıyla legal faaliyete tekrar başlamış olduk.

1995 yılından itibaren de başka arkadaşlar, başka yoldaşlar o göreve sahip çıktılar. Biz başka alanlarda mücadeleye, partinin diğer alanlarında mücadeleye devam ettik, bugün de ediyoruz. Öyle diyelim yani uzatmayalım kişisel yaşantıyı.

Reycan Çakır: Çok güzel, onurla dolu, mücadeleye dolu, bizlere de örnek bir yaşam. Bizimle de paylaştığınız için bunları çok teşekkür ediyoruz.

Gürdal Çıngı: Yani hayatımızın böyle bir akışı oldu...

Bir ek yaparsam; 2005 yılında Partimizi kurmuş olduk. Artık legal şartları değerlendirmek gerekir, sonucuna varlık ve Partimiz işte Halkın Kurtuluş Partisi’ni kurduk. Sağ olsun yoldaşlar, Başkanlık Kurulu’nda görev verdiler. Öyle bağlayalım. O yıldan bu yana da Başkanlık Kurulu Üyesi olarak, Genel Mali Sekreter olarak görevlerimizi yerine getirmeye çalışıyoruz gücümüz yettiğince. Son soluğumuza kadar da bu görevlerimizi yerine getirmeye devam edeceğiz. Evet...

Reycan Çakır: Çok teşekkürler. Diğer sorumuza geçelim dilerseniz.

Gürdal Çıngı: Tabii.

Reycan Çakır: Sizi özellikle Kurtuluş Yolu Gazetesi’ndeki yayımlanan çok değerli makalelerinizle biliyoruz, okuyoruz. Münire Kıvılcımlı ile ilgili bir kitap yazmaya nasıl karar verdiniz?

Gürdal Çıngı: Şimdi Usta’mız bir kitabını anlatırken diyor ki “bir kitap da biz yazalım diye çıkmadı”, diyor. “Yazdığımız eserler hep Türkiye’yi, içinde bulunduğumuz ülkemizi, yaşadığımız, doğduğumuz, mücadele ettiğimiz ülkeyi anlamak, doğru yanlarıyla anlamak, çözümlemek ve çözümler üretmek için yazdığımız kitaplardır. Yoksa bir kitap da biz yazalım demedik”, diyor bir kitabının arkasında. Benim de böyle bir düşüncem yoktu işin gerçeği.

Uzun yıllardır, 1974’ten bu yana Hikmet Kıvılcımlı’yı ve diğer, Türkiye Komünist Partisi’nin tarihine ilişkin kitapları, başka kitaplar yanında tabii ki okuyorum. Usta’mızın özellikle **“Kim Suçlanmış?”** yayımlandığında, o parti tarihini anlattığı yayınlarda (ki **“Yol Anıları”**nın, Usta’mızın 12 Mart Faşizminde tedavi olmak amacıyla yurtdışına çıktığı süreçte tuttuğu yol anıları, günlüklerinden, bir bölümdür “Kim Suçlanmış?”. Ayı bir kitap olarak yayımlanmıştı 1979 yılında.) “Yol Anıları”nda ve “Kim Suçlanmış?”ta parti tarihine ilişkin anlattıklarından, o yıllardan itibaren okumalarım vardı. Dolayısıyla ailesine ilişkin söyledikleri vardı hep, beynimize kazınıyordu bunlar. Yani cezaevinde yaşadıkları, annesiyle ilgili kitapta aktardığım kimi diğer bölümler... Bunlar tâ 1974’ten bu yana, 1976-1977’den bu yana okuyup geldiğimiz kitaplardı.

Sonra TÜSTAV özellikle on yıl, on beş yıldır aşağı yukarı, kitaplar yayımlıyor. Daha öncesi olur ama belki yirmi yıla varır mı bilmiyorum. TÜSTAV kitaplar yayımlamaya başladı, TKP’nin tarihi ile ilgili. Sovyetler’in çöküşünden sonra Sovyetler’deki Üçüncü Enternasyonal arşivlerinden çeviriler yapmaya başladı. O kitapları okumuştum on beş yirmi yıl kadar önce. Dolayısıyla oralarda bu konuları gördüm, Hikmet Kıvılcımlı Usta’yla ve annesi ile ilgili bölümler gördüm. Hep kafamda böyle birikimler oldu. Yani hep bir yanda duruyordu ama bir yandan da işte günlük mücadele, siyasi mücadele devam ediyor. Daha öne çıkan durumlar oluyor, görevler oluyor

fakat bunlar da birikiyor bir yandan, okudukça birikiyor.

E artık bir yere gelince, bir makale yazayım istemişim işin gerçeği. Yani bir makale düşünmüştüm başlangıçta. Münire Anne’yle ilgili, bu kadar da adı duyulmamış bir kadınla ilgili artık şeyler, bilgiler bütünlenmiş oldu. Okuduklarım bütünlenmiş oldu. Bir kanaate, bir sonuca ulaşmış oldum okuduklarımın sonucunda. Münire Anne’yi yazsam diye, hani bir makale yazsam diye düşünmüştüm. Öyle de başladım, o niyetlerle başladım. Ama gördüm ki, Münire Anne’nin yaşantısı Hikmet Kıvılcımlı’nın yaşantısı; Hikmet Kıvılcımlı’nın yaşantısı TKP’nin yaşantısı, Parti Tarihi... Dolayısıyla böylesine iç içe geçmiş ve birbirinden asla koparılamayacak bir durum söz konusu idi. O zaman, yazmaya başlayınca da daha da somutça gördük. Yani okuduklarım, birikimlerim hep vardı ama Münire Anne’yi anlatmak demek Hikmet Kıvılcımlı’yı anlatmak demek; Hikmet Kıvılcımlı’yı anlatmak demek Parti Tarihini anlatmak, Partiyi anlatmak, Türkiye’yi anlamak, anlatmak. Onları anlatmadan bir Münire Anne’yi yazmanın eksik olacağını düşündüm, gördüm. Yoldaşlarımın da onayıyla kitaba dönüşmüş oldu artık. O bilgilerin bütünü bir harmanlamak, olabildiğince var olan yazılı kaynakları toplamak, bir yazıya, bir kitaba dönüştürmek; süreç böyle aktı, ortaya bir kitap çıktı.

İşçi Sınıfımıza, halkımıza ve başımızın tacı, yarımız olan Kadınlarımızı mücadelesinde bir katkı sunarsa çok mutlu olurum. Yani bir ömür için herhalde yeterli bir şeydir yani iyidir.

Reycan Çakır: Emeginize sağlık. Bu dediklerinizin hepsini okuyucuya çok güzel aktarabildiğiniziz. Bu konuda hiçbir endişeniz olmasın. Bütün bu bir arada anlatma, ayırmadan anlatma kaygımızın hepsini çok güzel dile getirmişsiniz, yazmışsınız, emeginize sağlık, çok teşekkür ediyoruz. Çok güzel ufuklar açmışsınız, buna eminiz.

Gürdal Çıngı: Çok teşekkür ederim, sağ olun.

Reycan Çakır: Bizlere düşen görev de daha fazla kitleyle bu kitabı tanıştırmak, okuyucuyla buluşturabilmek, anlatabilmek, anlayabilmek bu hayatları. Çok teşekkür ediyoruz tekrar.

Gürdal Çıngı: Tabii başta da söylediğim gibi; bir kitap da biz yazalım diye yazmadığımız için, orada bir mücadele tarihi var, bir insanın dönüşümünün tarihi var. O günkü şartlarda bir insanın dönüşümünün, insan iradesinin, insan kararlılığının, fedakârlıklarının, özverilerinin bir toplamı var orada. Yani çok büyük bir emek var orada. Yani insani, siyasi çok büyük bir emek var, partinin emeği var. Türkiye Komünist Partisi’nin emeği var. Onun Merkez Komite Üyesi, Genç Komünistler Birliği Üyesi Hikmet Kıvılcımlı’nın emeği var. Enternasyonal’in emeği var. Tabii ki, Dünya Proletarya Hareketi bir bütün olduğu için, yani o günkü şartlarda da Komünist Enternasyonal bu görevi yerine getirmeye çalıştığı için, zaten dolayısıyla iç içe geçmiş. Yani kitapta aktardığımız bilgilerin bir kısmı Enternasyonal dosyalarından alınmış. Yani sadece bir partinin belgelerinden, arşivinden oluşmuyor. Enternasyonal arşivinden alınmış, aktarılmış bilgiler.

Dolayısıyla Münire Anne, Hikmet Kıvılcımlı hakkında Enternasyonalde dosyalar var. Enternasyonal, toplantılarında konuşulmuş, haklarında değerlendirmeler yapılmış. Kararlar alınmış, görevler verilmiş Hikmet Kıvılcımlı’ya. Yani böyle bir şeyle, devrimci bir hareketin, Uluslararası Proletarya Hareketinin bir bileşimiyle karşılaşyorsunuz kitapta. O belgeleri okuyunca öyle bir tablo çıkıyor ortaya.

(Devam edecek)

Parti Devleti, Önlem Devleti, Ortaçağcı Faşist Din Devleti

Bilindiği gibi adına “devlet” denen oluşumlar, İnsanlık Tarihinin belirli bir aşamasında, belirli koşulların ortaya çıkmasına paralel olarak Tarih sahnesindeki yerini almıştır. Yani Tarihin her aşamasında devlet yoktur. Hatta devletli yaşam, yüzbinlerce yıllık İnsanlık Tarihinin çok kısa bir sürecini kapsar.

Sosyal sınıfların bulunmadığı İlkel Komünal Toplum biçiminin, üretici güçlerin gelişiminin zaruri bir sonucu olarak çözülmesi, toplumda sosyal sınıfların ortaya çıkması, devlet denilen aygıtın ortaya çıkmasını da beraberinde getirmiştir. Bir toplumda sosyal sınıfların varlığı demek, o toplumda ezen-ezilen ilişkisinin varlığı demektir. Durumları ve çıkarları taban tabana zıt olan farklı insan kümeleri arasındaki ilişkinin belirleyici karakteristiği bu kümeler arasındaki çelişkidir.

Toplumsal üretim süreci dahilinde ezen ve ezilen kitleler arasındaki bu çelişki “uzlaşmaz”, bilimsel adıyla “antagonist” bir çelişkidir. Egemen sınıflarla ezilen sınıflar arasındaki bu çelişkinin taraflarını son tahlilde uzlaştırmamanın bir yolu, yöntemi yoktur. Bu nedenle de egemen ve ezilen sınıflar arasındaki ilişki mecburen “savaşım” şekline bürünür. Dolayısıyla iş gelir, Bilimsel Sosyalizmin **Friedrich Engels**’le birlikte iki kurucusundan biri olan **Karl Marks**’ın “**Tarih sınıflar savaşından ibarettir**” saptamasına dayanır. İlkel Komünal Toplum biçiminden itibaren her biri öncülünün bağrından çıkan Kölecî Toplum, Feodal Toplum ve günümüzün Kapitalist Toplum, bu sınıflar savaşımına sahne olmuştur, olmaktadır.

Devlet denilen aygıtın işlevi ise tam olarak bu savaşımı, ezen-egemen sınıflar lehine bastırmak, gölgelemek, gözden uzak tutmaktır. Yani devlet; düzenli ordusuyla, polis teşkilatıyla, cezaevleriyle, şiddet araç ve gereçleriyle egemen sınıfların kendilerini tehlikede gördükleri anda ezilen sınıflara karşı kullandığı bir baskı-zor aracıdır. Burjuva biliminin-egitiminin; “**Toprak bütünlüğüne bağlı olarak siyasal bakımdan örgütlenmiş millet veya milletler topluluğunun oluşturduğu tüzel varlık**”, şeklindeki ipe sapa gelmez, içerikten yoksun devlet tanımına bakılmasın; devlet, tam anlamıyla egemen sınıfların gerekli gördüklerinde ezilen sınıfların başına indirildiği bir sopadan başka bir şey değildir.

İşte bu sopayı Türkiye’de tam 20 yıldır AKP adlı çıkar amaçlı mafyatik suç örgütü kullanmaktadır. AKP’giller, ABD Emperyalistlerinin iktidarı kendilerine bahşetmesiyle birlikte devlet cihazının tüm gözeneklerine sızmış,

onu bütünüyle ele geçirmişlerdir. Bildiğimiz gibi AKP iktidarının temsilcisi olduğu sınıf, çağdışı Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfıdır. Dolayısıyla AKP’giller yönetimindeki devletin uygulamaları Antika Tefeci-Bezirgân Sermayenin dünya görüşüyle, ideolojisiyle, kültürüyle bire bir uyumludur.

Bu devlette artık Uluslararası Proletaryanın yüzlerce yıllık mücadelesinin evrensel kazanımları, demokratik hakları bütünüyle yok edilmiştir. AKP’giller’in ele geçirdiği devlet cihazı, örneğin Batıdaki gibi burjuva hukukuyla, burjuva değerleriyle uyumlu bir görüntü çizmez çünkü Tayyipgiller’in kökeni Modern Finans-Kapital zümresi değildir; Tarihin en eski, en asalak, en sömürücü sosyal sınıfı olan Antika Tefeci-Bezirgân Sermayedir.

AKP’giller’in ABD Emperyalistlerinin yol vermesiyle 20 yıl önce el koyduğu ve yeniden şekillendirdiği-dizayn ettiği bu devletin birkaç niteliğini göze batırmakta fayda vardır.

Bu devletin niteliklerinden biri “**Parti Devleti**” olmasıdır. Bu devlette, günümüzün klasik burjuva devletlerinde olduğu gibi iktidardaki parti, devletin denetimine tabi değildir. Tersine AKP, tıpkı Hitler’in Nasyonal Sosyalist İşçi Partisi (NSDAP) gibi devletin neredeyse bütün kurumlarını ele geçirmiştir. Ele geçiremediklerini ise lağvetmiştir. Nasıl ki Nazi Almanyası’nda devlet demek NSDAP demektir; Türkiye’de de devlet demek AKP demektir. İşte Parti Devletini tüm çıplaklığıyla gözler önüne seren birkaç örnek:

“**Valiler, atandıkları illerin AKP il örgütü yöneticileriyle birlikte çeşitli bakanlıkları ve bakanları ziyaret etti. Valilerin ziyaretlerine muhalefet partilerinden kimse davet edilmedi.**” (https://www.cumhuriyet.com.tr/siyaset/valiler-atandiklari-illerin-akpli-yoneticileriyle-birlikte-bakanliklar-arasinda-mekik-dokudu-1969291)

“**Gaziantep’te orman işletme şefi olarak görev yapan Ümrân Pınar, AKP’li İslâhiye Belediyesi’nin işlettiği taşocağını kaçak yolla çalıştırdığını, limit aşımı yaparak ormanı katlettiğini tespit etti. Belediye başkanının ve kurum müdürlerinin baskısına direnip suç duyurusunda bulunan Pınar, ışık hızı ile görevinden alındı.**” (https://www.cumhuriyet.com.tr/siyaset/gaziantep-te-ormanin-katledilmesine-izin-vermeyen-orman-isletme-sefi-umran-pinar-gorevden-alindi-1967714)

“**Antalya İl Emniyet Müdürlüğü tarafından organize edilen ‘Kadın Acil Destek Uygulaması’ etkinliğine**

sadece AKP İl Kadın Kolları Başkanlığı aracılığı ile 200 kişinin dahil olacağı duyuruldu. Uygulama ‘emniyet güçlerinin yalnızca bir siyasi partinin hizmetinde olduğu’ ve ‘parti devleti’ eleştirilerine maruz kaldı.” (https://www.sozcu.com.tr/2021/gundem/parti-devleti-elestirisi-emniyet-mudurlugunun-etkinligine-katilacaklari-akpliler-sececek-6518806/)

“**Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı’nın ocak ayından bu yana belediye hizmetleri kapsamında düzenlediği 65 teşvik belgesinden sadece 5’i CHP’li belediyeler için düzenlendi. AKP’li belediyelere CHP’li belediyelere sağlanan tutardan 30 kat fazla teşvik verildi.**” (https://www.cumhuriyet.com.tr/ekonomi/bakanliktan-akpli-belediyelere-30-kat-fazla-destek-1977108)

Türkiye’deki Parti Devleti uygulamalarına daha pek çok örnek verilebilir ama bu kadarla yetinelim...

Günümüz Türkiye’sinde aynı zamanda, özellikle hukuk alanında **Halkın Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Nurullah Ankut**’un tespit ettiği gibi “**İkili Devlet**” hüküm sürmektedir. “İkili Devlet” kuramı, 1939’a kadar Nazi Almanyası’nda yaşamış olan avukat ve siyaset bilimci **Ernst Fraenkel** tarafından ortaya konmuştur. Buna göre Nazi Almanyası’nda hem “**Norm Devleti**” hem de “**Önlem Devleti**” aynı anda varlığını sürdürmüştür. Fraenkel, bu konudaki görüşlerini şöyle özetler:

“**“Önlem devleti’nden hukuki güvencelerle sınırlanmamış, kısıtsız keyfilik ve şiddetin egemen olduğu bir sistem anlıyorum; ‘norm devleti’nden, yürütmenin yasalar, mahkeme kararları ve idari işlemlerinde ifadesini bulduğu şekliyle hukuk düzenini ayakta tutmaya dönük geniş egemenlik yetkileriyle donatılmış bir hükümet sistemini anlıyorum.**” (Ernst Fraenkel, İkili Devlet-Diktatörlük Teorisine Bir Katkı, Çev: Tanıl Bora, İletişim Yayınları, s. 27)

Fraenkel’in 1940’ta yani tam 82 yıl önce yaptığı bu tanımlar gerçekten de bugünün Türkiye’sini özetlemektedir. Evet, Türkiye’de de şu anda bir İkili Devlet söz konusudur: ABD Emperyalistlerinin desteğiyle AKP’giller’in kuşa çevirdiği **Laik Cumhuriyet** (Norm Devleti) ve “hukuki güvencelerle sınırlanmamış, kısıtsız keyfilik ve şiddetin egemen olduğu” **Ortaçağcı Kaçak Saray Din Devleti** (Önlem Devleti)...

Türkiye’deki İkili Devlet yapısını çok özet biçimde HKP Genel Başkanı Nurullah Ankut’tan okuyalım:

“**Tayyipgiller’den Bilal’in TÜG-VA’sının, Büyükaada İskele Vurgunu olayının da bir kez daha çok açık ve kesin biçimde gösterdiği gibi, Tür-**

kiye’de 20 yıldan beri Nazi Almanya’sında olduğu gibi “İkili Devlet” var...

“**Birincisi, Anayasası karikatürleştirilip, kolu kanadı kırılıp iler tutar yanı kalmamış da olsa, yasalarla işlemeye çalışan bir “Norm Devleti.”**

“**İkincisiyse Tayyipgiller’in “Kaçak Saray Ortaçağcı Din Devleti.”**

“**Bu ikincisi, Anayasa babayasa, kanun manun, hak hukuk, adalet tanımaz...**” (https://www.hkp.org.tr/turkiyede-ikili-devlet/)

Gerçekten de enkaz haline getirilmiş Laik Cumhuriyet’in yanı sıra varlığını sürdüren Önlem Devleti yani Kaçak Saray Ortaçağcı Din Devleti hiçbir kanun, hiçbir kural tanımamakta, en temel hukuk normlarına dahi uymamaktadır. Burada aklımıza bir soru gelebilir:

20 yıldır kayıtsız şartsız iktidarını sürdüren AKP’giller Önlem Devletinin yanında Norm Devletinin varlığını sürdürmesine neden izin vermektedir?

Çünkü mecburdur...

21. Yüzyıl’da sadece Önlem Devletine dayalı bir hükümlanlık sürmek mümkün değildir. İkili Devlette rejimin doğrudan varlığına kast edilen bütün konular anında Önlem Devletinin kapsamına alınır. Fakat insanların günlük yaşantılarının düzenlenmesi için bir de pozitif hukuk gerekir. Fraenkel bu durumu şöyle belirtir:

“**(...) Norm devletinin zaten geçmişte kaldığına ve yok olmaya mahkûm bulunduğuna inanırlar ise, kişilerin gerektiğinde cari kamu hukuku ve medeni hukuk çerçevesinde uymaya zorlanabilecekleri belirli açık kurallar olmadan, 80 milyonluk bir halkı bir ‘plan’ doğrultusunda sevk ve idare etmenin hayli zor olduğunu göz ardı etmemelidirler.**” (age, s. 29)

AKP’giller bugün yukarıda bahsedilen ve kamusal düzenin sağlanması için ihtiyaç duyulan Norm Devletinin yanında, sömürü ve vurgun düzenlerinin devamı için Önlem Devletine sık sık başvurumaktadırlar. Bir CIA Projesi olan ve Mustafa Kemal Gelenekli Türk Ordusu’nun belini kırmak için tezgâhlanan Ergenekon, Balyoz, Askeri Casusluk gibi operasyonlar hep

Önlem Devletinin icraatlarıdır. Başta HKP Genel Başkanı Nurullah Ankut olmak üzere tüm muhalif kesimlere yönelik haksız, hukuksuz davalar, verilen mesnetsiz kararlar-cezalar Önlem Devletinin yani Kaçak Saray Ortaçağcı Faşist Din Devletinin ürünleridir. Toplumcu kutuplaştırmak için iradi olarak sanatçıların, bilim insanlarının ifadeye çağırılması, suçsuz yere cezalar almaları Önlem Devletinin marifetidir. AKP’giller’in hukuk bürosuna dönüşmüş mahkemelerden çıkan siyasi kararların tümü Önlem Devletinin dayatmalarıdır.

Sonuç olarak Türkiye Halkı bugün bir avuç satılmışın, bir avuç emperyalist uşağının Ortaçağcı-Faşist diktası altında inim inim inlemektedir. İşte bu sömürü ve vurgun, soygun düzeninin baskı aracı, AKP’giller’in Önlem Devleti, merkezi Kaçak Saray olan Ortaçağcı Faşist Din Devletidir. Ancak unutulmamalıdır ki yeryüzündeki hiçbir faşist dikta sonsuza dek sürmemiştir. Diktalar doğaları gereği ömürlerini uzatmak için her yola başvurulur. AKP Faşizmi de bugün aynen bunu yapmaktadır. Öyle görünmektedir ki AKP’giller yaklaşan sonlarını ötelemek için önümüzdeki dönemde Önlem Devletini daha fazla devreye sokacaklardır. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar yenilecekler, Tarihteki benzerleri olan Hitler gibi, Musollini gibi, Hideki Tojo gibi lanetle anılacaklardır.

Bu ülkenin Gerçek Devrimcileri olarak, **Halkın Kurtuluş Partililer** olarak egemen sınıfların elinden bu baskı ve zor aracını eninde sonunda alacağız. Devrimci Demokratik Halk İktidarını kurup şimdiki egemen sınıfların kullandığı sopayı geniş halk yığınlarının sınıf düşmanlarına, bir avuç Parababasına yani Finans-Kapital Zümresi ve Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfına karşı kullanacağımız Sosyalizmi inşa edeceğiz. Ve mücadelemiz kesintisiz bir şekilde devam edecek; tâ ki devlet denilen aygıt Engels Usta’nın deyişiyle “**yağı bitmiş kandil gibi**” sönmöleninceye, sınıfsız, sömürsüz, sınırsız, tüm insanların bir anadan doğma kardeşler gibi yaşadığı Komünist Toplumu inşa edinceye dek...□

Önce Cübbeli Ahmet sonra Diyanet; Ortaçağcılar kadın düşmanlığı yapmaya devam ediyor

Önce Cübbeli Ahmet olarak bilinen Ahmet Mahmut Ünlü adlı Ortaçağcı ve ardından Diyanet TV peş peşe kadınları aşağıladılar, kadın düşmanlıklarını bir kez daha gösterdiler.

Ortaçağcı Cübbeli Ahmet, Youtube hesabı için çektiği videoda kendi aşağılık zihniyetini ortaya koyuyor:

“**Müslüman kadına, islamın dışı bir dinden kadın aynı yabancı erkek hükmündedir. Müslüman kadın, ka-fire kadınların yanında da erkek varmış gibi oturacak”**

Demek iki ayağı üzerinde yürüyen her canlıya şehvet kaynağı olarak bakıyor bu gerici. Böyle baktığı için de kadınların bile birbirinden çekinmesini tembihliyor, kendi iğrenç dünyasını kadınlar üzerinden ele veriyor.

Dün basında çıkan haberlere göre, geçtiğimiz günlerde Diyanet İşleri Başkanlığı’nın kanalı olan Diyanet TV’ye program konuğu olarak katılan Din

İşleri Yüksek Kurulu üyesi İdris Bozkurt, sorulan bir soruya verdiği yanıtta, “**Hepimiz kabul edelim, pantolon dediğimiz şeyler, daracak şeyler oluyor. Hele hele kadınlarımızda... Son zamanlarda da tayt şeklinde pantolonları tasvip etmek, toplumun huzuruna onunla çıkmak tasvip edilir şeyler değil. Dini kuralların ihlalidir**” diyor. Bu sözlerle kadınların giydiği pantolona, tayta gösterdikleri tahammülsüzlüğü, bunun üzerinden yaptıkları kadın düşmanlığını kusuyorlar. Kadını sadece erkeğe hizmet edecek, yatak odasıyla mutfak arasında ömür çürütecek bir varlık olarak gördükleri için, kadınlarına kılığına kıyafetine kadar her şeyine karşışma cüretini gösteriyorlar.

Bunlar **AKP’giller’in Muaviye-Yezid Dininin/CIA-Pentagon Dininin Sözde Din Adamları**. Sözde “fetva”lar veriyorlar. Yani **din alıp satıyorlar**. AKP’giller’in şakşakçılığını

yapıyorlar.

İşte, ABD Emperyalistleriyle birlikte Laik Cumhuriyet’in köküne kibrit suyu dökülünce, bu Ortaçağcılar da iyice palazlandılar. Her yerde ve her platformda kadınları aşağılayan, şeriat kurallarını dayatan açıklamalar yapmaktan çekinmiyorlar.

Bre gafiller, bre hainler, bre din simsarları, kadın düşmanları, bu kadınları kaçınıcı aşağılamanız, yetti artık bu kadın düşmanlığımız. Sizin gibi hiçbir ahlaki, insani, vicdani değer taşımayan Ortaçağcılar yüzünden ülkemizde kadına şiddet ve kadın cinayetleri Cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde olmadığı kadar arttı. O **karanlık yılan yuvası tarikatlarımızda** çocuklarımıza ne büyük acılar yaşattınız, dünyalarını karartınız. Yetti artık.

Kadınları diri diri yakan, bu da yetmeyip üstüne beton döken caniler yarattınız. Bir de onları hiçbir utanma ve vicdani rahatsızlık duymadan salıveren yargıçlar, savcılar yarattınız.

İnsanlarımızı çürüttünüz, kadınlarımızı canlarından bezdirdiniz.

Ama sonunuz yakındır. Halkımız si-

zin gerçek iç yüzünüzü görmeye başladı.

Sizin kuzu postuna bürünmüş kurt olduğunuzu, IŞİD benzeri kafa kesen, baş yaran, kadın düşmanı Ortaçağcılığınızı biz **Kurtuluş Partili Kadınlar** başından beri gördük ve size karşı hep mücadele ettik. Tıpkı Kuvayimilliyeci atalarımızın bir yandan dış düşman Batılı Emperyalistlere karşı mücadele ederken bir yandan da içeride sizin atalarınız olan ve emperyalistlerle işbirliği yapan hain Or-

taçağcılara karşı mücadele ettikleri gibi.

Biz Kurtuluş Partili Kadınlar bu mücadelede hep vardık, var olacağız. Kadınlarımızı, çocuklarımızı sizin kanlı ve çirkin ellerinize bırakmayacağız. **Mücadelemiz sizin iktidardaki ve toplumdaki varlığınız son buluncaya kadar devam edecek.**

20.08.2022

Kurtuluş Partili Kadınlar

Büyük Zafer, Büyük Komutan, Diyalektik Materyalizm ve Cesaret

Baştarafı sayfa 20’de

Bu yüzden ASSAM gibi gerici, dinci, yobaz örgütlenmeler ASRİKA adlı ortak İslam din devletinin peşindeler.

Emperyalizm ise bu dincilerle etle tırnak gibi kaynaşabilir. Tayyip Diktatör-lüğünün 20 yılı aşkındır bütün pislikleri-ne rağmen ayakta kalmasının nedenlerin-den birisi de bu emperyalist desteğidir.

Bundan yüz yıl önce de bu iki geri-ci güç Emperyalizm ve Tefeci-Bezirgân Sermaye güç birliği etmişlerdi. Ama Mustafa Kemal Paşa’nın öncülüğünde halkımızın direnişi karşısında tutunama-dılar.

Bu bize neyi gösteriyor?

Eğer doğru önderlik yapılırsa, dünyanın en güçlü ordularını bile yenmek, emperyalist oyunlarını boşa çıkarmak mümkündür. 30 Ağustos Zaferi’imiz buna en iyi örnektir.

30 Ağustos’un önderi kuşkusuz ki Mustafa Kemal’dir.

Mustafa Kemal’in gerçekçi, diya-lektik ve cesur önderliği zaferi getir-miştir.

Aslında diyalektik materyaliz-mi iyi kullanan ve cesur hemen her önder başarılıdır. Diyalektik mater-yalizm gerçekçi, olayları zaman ve mekân içinde neden sonuç ilişkileriyle değerlendiren, akıcı bir bakış sağlar. Bunu yapabilen önderler başarılı olur-lar. Örneğin Lenin...

Lenin, kapitalizmin 20. Yüzyıl ile birlikte kalıp değiştirdiğini, gericileş-tiğini tespit etmiş ve tek ülkede sosya-lizmin kurulabilmesinin mümkün oldu-ğunu savunmuş ve bunu mücadelesiyle kanıtlamıştır. Benzer şekilde 1917 Ekim Devrimi de Lenin’in sayesinde mümkün olmuştur. Lenin iktidarın bocaladığını, Moskova ve Petrograd Sovyetlerinde Bolşeviklerin çoğunluğu aldığını ve halk yığınlarının Bolşeviklerin etkisinde ol-duğunu görmüş, iktidarı almanın zamanıdır, tespitinde bulunmuştur. Gecikme-nin, oyalanmanın İşçi Sınıfına ve dünya sosyalizmine ihanet olduğunu belirtmiş-tir.

Bu sorumluluğu almak aynı zaman-da büyük cesaret gerektirir. Lenin cesur bir önderdir. Sonuç olarak bu özellikleri sayesinde, yüksek ikna gücünü de kulla-narak Sovyetlerdeki bocalamaları savuş-turmuş ve devrimi başarıya ulaştırmıştır.

Mustafa Kemal Paşa’nın başarıla-rı da aynı bakış açısına sahip olmasına dayanır. Mustafa Kemal Paşa da ger-çekçidir, diyalektik düşünür ve cesurdur. (Cesareti zaten ortadadır. Musta-fa Kemal için kelle koltuktadır. Hak-kında idam fermanı vardır. Öncesinde özveriyle cephe cephe dolaşması da ne kadar cesur ve yurtsever olduğunun göstergesidir.)

Kurtuluş Savaşı sürecinde olaylarla bu durumu ortaya koymaya çalışalım.

Kurtuluş Savaşı sürecinde örneğin ders niteliğinde bir **Gediz Yenilgisi** var-dır. İyice hazırlanılmadan düşman kuv-vetlerine saldırılmış, önce kısmen başa-rılı olunmuş ama sonra çok daha büyük bir yenilgi gelmiştir.

Mustafa Kemal’in kendi sözleriyle Nutuk’tan aktaralım:

“Gediz Saldırısı

“Batı Cephesi Komutanı, iki pi-yade tümeni ile Ethem Bey’in Gezici Kuvvetlerini Gediz’deki Yunan tüme-ninin üzerine gönderebilecekti. Bun-dan parlak bir sonuç alacağını kuvvet-le umuyordu.

“Genelkurmay Başkanlığı Batı Cephesi Komutanlığının bu önerisini kabul etmedi. Çünkü düşman ordusu bütünü ile bizim ordumuzdan kuvvetli idi. Biz, daha ordumuzu kurmuş ve düzene sokmuş değildik. Cephanemi-zin azlığı da ağırdan almamızı gerek-tiriyordu. Düşmana karşı, Gediz’de bütün cephe kuvvetlerimize başvu-rarak belki oldukça üstün bir kuvvet toplayıp çabucak bir başarı elde ede-bilirdik. Ama kuvvetimiz ve hazırlı-ğımız böyle bir başarıyı, genel ve son-uçlu bir başarıya çevirmeye elverişli değildi. Böyle olunca, bütün işe yara-

yan kuvvetlerimizi, bölgesel ve geçici bir başarı elde etmek için kullanmış ve yıpratmış olacaktık. Buna karşı düş-man bütün kuvvetleriyle karşı saldırı-ya geçerse bizim için her yanda yenilgi kesin olurdu. Bunun için, cephenin ve hükümetin şimdilik yalnız ordu ku-ruluşunu genişletip artırarak cepheyi güçlendirmek için çalışması gereki-yordu. Ülkenin ölüm kalım yeri olan Batı Cephesinde, özel ve sınırlı düşün-celere kapılmak uygun görülüyordu.

“Genelkurmay Başkanı, bu Gediz saldırısının yapılmamasında diretti. Batı Cephesi Komutanlığıyla, yazışma yolu ile anlaşamadı. Ankara’dan Eski-şehir’deki Batı Cephesi Karargâhına kendisi gitti. Genelkurmay Başkanı

İsmet Paşa ile Batı Cephesi Komutanı Ali Fuat Paşa’nın bu buluşmaları so-nucunda Ali Fuat Paşa, durumu yerin-de bir daha inceledikten sonra karar vermek üzere, saldırıyı geri bırakmış-tı. Ama birkaç gün sonra saldırıya ka-rar verildiği anlaşılmıştır.

“Baylar, o günlerde bu saldırı-nın yararlı olacağı üzerine her yer-de ve Mecliste ateşli bir propaganda yapılıyordu:

“Düşman tümeni Gediz’de ayrı olarak bulunuyor. Biz, onu orada yok ederiz. Parlak bir durum elde ederiz. Gerçekte düşman ordusu da kaçmaya hazırdır.” sözleriyle Gediz saldırısının gerekliliği nerdeyse genel bir kanı durumuna getirilmek isteniyordu.

“En sonu, Batı Cephesi Komutanı Altmış Bir ve On Birinci Tümenler ve Kuvayı Seyyare (Gezici Kuvvet) ile 24 Ekim 1920’de Gediz’deki düşmana saldırdı.

“Baylar, dalgah, düzensiz ve ko-mutasız bazı savaşlardan sonra, bildi-ğiniz üzere, Gediz’de yenildik.

“Yunan ordusu, bu saldırıya kar-şılık olmak üzere, 25 Ekim 1920 günü Bursa Cephesinden saldırıya geç-ti. Yenişehir’i, İnegöl’ü ele geçirdi. Uşak’tan, Dumlupınar sırtları ileri-sinde bulunan birliklerimize saldırdı. Birliklerimiz, Dumlupınar sırtlarına dek çekildi.

“Böylece baylar, cephenin her ya-nında yeniden genel bir yenilgiye uğ-radık.”

Şartlar henüz olgunlaşmamışken, güçleri yeterince toplayıp sürekli kılacak yetkinliğe ulaştırmadan yapılacak saldırı yarardan çok zarar getirir, diyor Mustafa Kemal Paşa. Ve öyle de oluyor.

Mustafa Kemal Paşa o dönemde he-nüz Başkomutan değildir, bu harekâtı yanlış bulsa da önleyemez. Çerkez Ethem’in Kuvaayı Seyyare’sinin etkisin-de kalan o günkü Batı Cephesi Komutanı Ali Fuat Paşa yanlış karar verir. Kalıcı olmayacak küçük bir başarı için bütünü tehlikeye atar. Oysa bütün önceliklidir. Ormanı görmeyip ağaçları tanımla-mak metafizik düşüncedir.

Mustafa Kemal Paşa, Sakarya Mey-dan Savaşı öncesinde de çok yerinde bir durum tespitiyle düşman saldırılarını boşa çıkarmış ve daha sonra da yenmiş-tir. Oysa muhalifleri gene yeterli olgun-luğa ulaşmadan saldırı görüşündedir. Ama saldırı için henüz erkendir.

Gene Nutuk’tan Mustafa Kemal Pa-şa’nın sözleriyle durumu nasıl değer-lendirdiğini, nasıl akılcı düşündüğünü görelim:

“İkinci İnönü Savaşından sonra genel seferberlik yapmış olan Yunan

Ordusu, insan, tüfek, makineli tüfek ve top sayısı bakımından bizim or-dumuzdan önemli derecede üstündü. Temmuzda Yunan ordusu saldırıya başladığı zaman ulusal hükümetin ve savaşımın gelişimi, bizim daha genel seferberlik yapmamıza ve böylece ulusun bütün kaynaklarını ve araçla-rını, başka hiçbir şey düşünmeksizin, düşman karşısında toplamaya uygun ve elverişli görülmemiştir. İki ordu arasındaki kuvvet, araç ve koşullar oransızlığının elle tutulur başlıca ne-deni budur. Bunun sonucu olarak tü-menlerimizin özellikle taşıtlarını daha sağlayıp tamamlayamadığımızdan, bunların hareket güçleri yoktu. Yu-nan ulusunun bütün gücüyle yaptığı bu saldırı karşısında bizim askerlik yönünden temel ödevimiz, ulusal sava-şımın başından beri izlediğimiz ödevdi ki; o da: “Her Yunan saldırısı karşısın-da kaldıkça bu saldırıyı, direnerek ve

kuşatacağı yargısına varmıştık. Bu görüşe dayanarak hiç çekinmeden gerekli önlemleri aldırđım ve düzenle-meleri yaptırdım. Olaylar görüşümü-zün yerinde olduğunu gösterdi. Düş-man ordusu, 23 Ağustos 1921 günü gerçekten cephemize doğru ilerlemeye ve saldırıya başladı. Birçok kanlı ve bunalımlı evreler ve dalgalar oldu, Düşman ordusunun üstün grupları, savunma hattımızın birçok parçaları-nı kırdılar. Böylece ilerleyen düşman gruplarının karşısına kuvvetlerimizi yetiştirdik.

“Meydan savaşı 100 kilometre-lik bir cephe üzerinde oluyordu. Sol kanadımız Ankara’nın elli kilometre güneyine değin çekilmişti. Ordumu-zun yönü batıya iken güneye döndü, arkası Ankara’ya iken kuzeye verildi. Yön değiştirilmiş oldu. Bunda hiç sakınca görmedik. Savunma hatlarımız yer yer kırılıyordu. Ama kırılan yerin hemen en yakınında çarçabuk yeni bir savunma hattı kurduruluyordu. Savunma hattına çok umut bağlamak ve onun kırılmasıyla ordunun büyüklüğü oranında çok gerilere çekilmek kuramını çürütmek için yurt savunmasını başka türlü anlatmayı ve bu anlatımda direnmeyi ve üstelemeyi yararlı ve etkin buldum.

“Dedim ki:

“Savunma hattı yoktur. Savunma alanı vardır. O alan bütün yurtttur. Yurdun her karış toprağı, yurttaşın kanıyla ıslanmadıkça düşmana bıra-kılamaz. Onun için, küçük büyük her birlik bulunduğu dayangadan atıla-bilir; ama küçük büyük her birlik ilk durabildiği noktada yeniden düşmana karşı cephe kurup savaşı sürdürür. Yanındaki birliğin çekilmek zorunda kaldığını gören birlikler ona uyamaz. Bulunduğı dayangada sonuna dek da-yanmak ve direnmekle yükümlüdür.

“İşte ordumuzun her bireyi, bu kurala göre her adımda en büyük özveriyle gösterip düşmanın üstün kuvvetlerini yıpratarak ve yok ederek sonunda onu, saldırıyı sürdürme gücünden ve yeteneğinden yoksun bir duruma getirdi.

“Savaş durumunun bu evresini sezinler sezinlemez hemen, özellikle sağ kanadımızla, Sakarya ırmağı do-ğusunda düşman ordusunun sol kana-dına ve daha sonra cephenin önemli yerlerinde karşı saldırıya geçtik. Yu-

nan ordusu yenildi ve geri çekilmek zorunda kaldı. 13 Eylül 1921 günü Sa-karya ırmağının doğusundan düşman ordusundan hiçbir iz kalmadı. Böylece 23 Ağustos gününden 13 Eylül gününe değin, bugünler de içinde olmak üzere, yirmi iki gün yirmi iki gece aralıksız süren Büyük ve Kanlı Sakarya Savaşı (Sakarya meydan kûbrası) yeni Türk Devletinin tarihine, dünya tarihinde pek az olan, büyük bir meydan savaşı örneği yazdı.”

Daha önceki Sakarya Nehri’nin do-ğusuna çekilme ve bu sırada güç toplama taktiğı başarıyla sonuçlanmış ve Sakarya Zaferi ile taçlanmıştı.

Sakarya Savaşı sonrasında da muha-lefetin yanlış yönlendirmeleri karşısında Mustafa Kemal Paşa hep doğru olanı ya-kalar. Sakarya Savaşı sonrasında amaç güç toplayarak düşmana son darbeyi indirmektir. Ancak muhalifler hem yan-lış yönlendirmeler yaparlar, hem de or-

dunun gücünün ve komutasının yetersiz olduğunu, bir an önce saldırıya geçilme-si gerektiğini vurgulayarak bozgunculuk diyebileceğimiz eylemlere girişirler.

Mustafa Kemal Paşa bu gelişmeleri Nutuk’ta şöyle açıklar:

“Baylar, Mecliste orduya karşı da bir akım yaratılmıştı. Diyorlardı ki: “Sakarya Savaşından sonra ay-lar geçtiği halde ordu niçin saldırıya geçmiyor? Ne olursa olsun saldırıya geçmelidir! Hiç olmazsa dar, belli bir cephede bir saldırı yapılmalıdır ki, ordumuzun saldırı gücü olup olma-dığı anlaşılsın!” Bu akım karşısında dayandık. Amacımız, hazırlığımızı iyice tamamlayarak genel ve sonuçlu bir saldırı yapmak olduğu için sınırlı saldırıya geçme görüşünü tutamazdık; bunda bir yarar yoktu.

“Karşıcıların kanısı, ordumuzun saldırı gücü kazanamayacağı nokta-sında toplanıyordu. Bunun üzerine, ordunun saldırıya geçirilmesiyle ilgili akımı durdurdular. Saldırış biçimini değiştirerek başka bir kuram ortaya attılar. Bu kez dediler ki: “Bizim ger-çek düşmanımız Yunanlılar ve Yunan ordusu değildir. Ashna bakılırsa, Yu-nan ordusunu bütünüyle yensek de bununla iş bitmez. İtilâf Devletlerini, özellikle İngilizleri eylemli olarak yen-mek gerekir. Onun için, Yunan ordusu karşısında az bir perde hattı bırak-mak, asıl orduyu Irak kuzey sınırına yığp İngilizlere saldırmak gerekir. Sa-vaş yoluyla amacımıza erişmek görüşü izliyorsak yapılacak iş budur...”

Baylar, böylesine anlamsız ve mantıksız görüşlere değer vermedik. Bunun üzerine, karşıcılarının başın-da bulunanlar yeni bir propaganda çıkardılar: “Nereye gidiyoruz? Bizi kim, nereye sürüklüyor? Karanlık-la-ra... Koskoca bir ulus belirsiz, karan-lık erklere serserice sürüklenir mi?”

“Bu propaganda, Meclisten, Anka-ra siyasa çevrelerinden ordu birlikle-rine dek yaydırıldı. Bu karıştıracı prop-aganda her araçla orduya yayılmaya çalışılıyordu.

“Rauf Bey, sık sık ve gizlice diyor-du ki: “Hiç olmazsa gerçek durumu bana söyle. Ordu ne durumdadır? Gerçekten saldırıya geçemeyecek mi?”

“4 Mart 1922 günü akşamı, cephe-

yi denetlemek üzere Ankara’dan ayrıl-maya karar vermiştim.

Bu nedenle o gün Mecliste, giz-li oturumda, kimi açıklamalarda ve ricalarda bulundum. Anlattım ki, Sakarya Meydan Savaşı’ndan sonra düşman ordusunu Eskişehir-Seyitga-zi-Afyonkarahisar kesimine dek ko-valayan kuvvetlerimiz, bütün ordu ol-mayıp, yalnız süvarilerimiz ve süvari birliklerimize destek olmak üzere ileri sürülen birkaç tümenimizdi.

“Ordumuzun kararı saldırıya geç-mektir. Ama bu saldırıyı geciktiriyor-ruz, Çünkü hazırlığımızı iyice tamamlamak için biraz daha zaman gerekir. Yarım hazırlıkla, yarım önlemlerle yapı-lacak saldırı, hiç saldırı yapmamaktan çok daha kötüdür. Durmamızı, saldırı kararından vazgeçtiğimiziz ya da bu gü-cünü kazanmaktan umut kestiğimiziz yolunda anlamak ve yorumlamak yer-sizdir.

“Daha sonra şunları söyledim: “Osmanlılar, göze aldıkları savaşın genişliği ölçüsünde hazırlıklı ve önlemleri davranmadıklarından ve daha çok, duygularıyla tutkularının etkisi altında iş gördüklerinden, Viyana’ya dek gitmişken geri çekilmek zorunda kalmışlardır. Ondan sonra, Budapeşte’de de duramadılar, geri çekildiler; Belgrat’ta da yenilip geri çekilmek zorunda bırakıldılar. Balkanları bıraktılar. Rumeli’den çıkarıldılar. Bize, içinde daha düşman bulunan bu yurdu kaht bıraktılar. Bu son yurt parçasını kurtarıırken olsun, tutkularımızdan, duygularımızdan vazgeçerek düşünceli olalım. Kurtuluş için, bağımsızlık için önünde sonunda düşmanla, bütün varlığımızla vuruşarak onu yenmekten başka karar ve çare yoktur ve olamaz!”

“Sinir gevşetici sözlere, aşılmalara önem verilmemeli ve bel bağlanmamalıdır. Osmanlı yönetim ve siyasasının yarattığı bu türlü anlayış kötü görülmelidir. ‘Orduyla, savaşla, direnmeyle bu işin içinden çıkılmaz’ biçimindeki kaynağı dışarıda bulunan öğütlere uymakla bir yurt ve bir ulus bağımsızlığı kurtarılamaz. Tarih, böyle bir olay yazmamıştır. Bunun tersini düşünerek iş göreceklarin acılı sonuçlarla karşılaşacaklarına kuşku yoktur. İşte böyle yanlış görüşlü, yanlış anlayışlı kişiler yüzünden Türkiye her yüzyıl, her gün, her saat biraz daha gerilemiş, biraz daha çökmüştür. Bu çöküş, yalnız maddi olsaydı hiçbir önemi yoktu. Ne yazık ki, çöküş, ahlaki ve manevi değerlerini de kapsamış görünüyor. Hiç kuşku yok ki, bu büyük ülkeyi, bu koca ulusu dağılıp yok olma uçurumuna sürükleyen başlıca etmen, bu olmuştur.”

“Baylar, bilirsiniz ki, Mecliste bu anlattığım dönemde, en çok olumsuz ve karamsar görünenler, bir zamanlar Türk ulusunun kendi kendine bağımsızlığını elde edemeyeceği kanısını or-

taya atmış olan kişilerdir. Şunun bunun güdümünü istemekte direnenlerdir. Onun için, düşüncelerime şunları da ekledim. Dedim ki: “Baylar, maddi ve özellikle manevi çöküş, korkuyla, güçsüzlükle başlar. Güçsüz ve korkak insanlar, herhangi bir yıkım karşısında ulusun da çalışamaz ve çekingen bir duruma gelmesine yol açarlar. Güçsüzlük ve duraksamada öylesine ileri giderler ki, sanki kendi kendilerini alçaltırlar. Derler ki: ‘Biz adam değiliz ve olamayız! Kendi kendimize adam olamayız! Biz varlığımızı, sınırsız ve koşulsuz olarak bir yabancının eline bırakalım.’ Balkan Savaşından sonra ulusun, özellikle ordunun başında bulunanlar da, başka biçimde ama gene bu anlayışla iş görmüşlerdi. “Türkiye’yi böyle yanlış yollar-da dağılma ve yok olma çukuruna sürükleyenlerin elinden kurtarmak gerekir. Bunun için bulunmuş bir gerçek vardır, ona uyacağız. O gerçek şudur; “Türkiye’nin düşünün kafalarını büsbütün yeni bir inançla donatmak. Bütün ulusa sağlam bir içgücü vermek.”“

Görüldüğü gibi gericilik hem metafizik düşündür hem cesaretsizdir. Onların sığınağı emperyalizmdir. Ama iyi bozgunculuk yaparlar. Osmanlı’nın yenilgisi de ekonomik nedenleri bir tarafa bırakırsak, böylesi yanlışlara dayanır.

Şimdi Tayyip Diktatörlüğü de aynı yolun yolcusu. Emperyalizmin kucağında halkımıza ihanet ediyor.

Mustafa Kemal Paşa durumu “İç Cephe” ve “Dış Cephe” olarak sınıflandırır ve **asıl önemli olan iç cephedir**, der. Emperyalizmin iç cepheyi ayarttığını belirtir. Mustafa Kemal Paşa, Meclis konuşmasında, saldırı ve düşmanı yok etmek için üç unsurun gerekli olduğunu vurgular. Bunlar (1) ulusun varlığı, bilinci, dileği; (2) ulusu temsil eden Meclisin kararlılığı, direnci ve yiğitliği; (3) ordudur. Sonra şöyle devam eder:

“(...) Baylar, dedim, bu üç türlü

Kurtuluş Yolu

araç ya da kuvvetin düşmana karşı oluşturduğu cepheler iki nitelikte düşünülebilir. Kolay anlaşılacak için şöyle diyeyim: İç cephe, görünürdeki cephe. Temel olan iç cephedir. Bu cephe bütün yurdun, bütün ulusun meydana getirdiği cephedir. Görünürdeki cephe, doğrudan doğruya ordunun düşman karşısındaki silahlı cephesidir. Bu cephe sarsılabilir, değişebilir, yenilebilir; ama bu durum, hiçbir zaman bir ülkeyi, bir ulusu yok edemez. Önemli olan ülkeyi temelinden yıkan, ulusu tutsak ettiren iç cephenin düşmesidir. Bu gerçeği bizden daha çok bilen düşmanlar, bu cephemizi yıkmak için yüzyıllarca çalışmışlar ve çalışmaktadırlar. Bugüne dek başarı da sağlamışlardır. Gerçekten, “kaleyi içinden almak” *dışından zorlamaktan çok kolaydır. Bu amaçla içimize dek sokulabilen arabozucu mikropların, araçların bulunduğunu ileri sürmek yersiz değildir.*” (Nutuk)

Bugün emperyalizm iç cepheyi çökmek için gene güdümündeki “arabozucu mikroplar, araçları” bulmuştur ve kullanmaktadır.

Bu hainler dün Vahdettin’ler, Damat Ferit’ler, Nemrut Mustafa Paşa’lar, Şeyhülislam Dürrizade’lerdi. Bugün kısaca onların devamcısı Tayyip Diktatörlüğüdür. Yüz yıl önce Kuvayimilliyeciler nasıl bu hainleri paçavraya çevirip attıysa, bugün İkinci Kuvayimilliyecilerin önündeki en önemli hedeflerden birisi de budur.

Zafer görününce, emperyalistler her zaman olduğu gibi, kesin zaferi önlemek için ateşkes çağrısında bulunurlar. Niyetleri açıkça budur. Ama insani değerleri öne çıkararak gerçek niyetlerini saklarlar. Mustafa Kemal Paşa, emperyalizmin bu oyunlarının farkındadır. Tutumunu şöyle açıklar:

“Baylar, Başkomutan Savaşı’nın sonucuna değin her gün büyük başarılarla gelişen saldırımızı resmi bildirimlerde çok önemsiz eylemler

gibi gösteriyorduk. Amacımız, durumu elden geldiğince dünyadan gizlemekti. *Çünkü düşman ordusunu tümüyle yok edeceğimize güvenimiz vardı. Bunu anlayıp düşman ordusunu yıkımdan kurtarmak isteyeceklerin yeni girişimlerine meydan vermemeyi uygun görmüştük. Gerçekten bizim tutumumuzu sezdikleri zaman ve saldırımızdan hemen sonra, başvurmalar olmuştur. Örneğin, saldırıda bulunduğumuz sırada Bakanlar Kurulu Başkanı olan Rauf Bey’den, İstanbul’dan ateşkes anlaşması ile ilgili yazı geldiği yolunda, 4 Eylül 1922 günlü bir tel almıştım. Verdiğim yanıt şudur:*

“Tel, makama özeldir.

“5.9.1922

“Bakanlar Kurulu Başkanlığı Yüce Başkanlığına

“Y: Anadolu’daki Yunan ordusu kesin olarak yenilmiştir. Yunan ordusunun yeniden sağlam bir direnmede bulunması artık düşünülemez. Anadolu için herhangi bir görüşmeye gerek kalmamıştır. Ateşkes anlaşması, ancak, Trakya için söz konusu olabilir. Bunun için, Eylülün onuna değin Yunan Hükümeti, ya doğrudan doğruya, ya da İngiltere aracılığıyla hükümetimize resmi olarak başvurursa, buna yanıt verilirken aşağıdaki koşullar öne sürülmelidir. O günden, yani Eylülün onundan sonra başvurulursa yanıt başka türlü olabilir. Bunun için de durum bana ayrıca bildirilmelidir:

“1. 1-Ateşkes anlaşmasının imzalandığı günden başlayarak on beş gün içinde Trakya, 1914 sınırlarına dek, hiçbir koşul ileri sürülmeden, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümetinin sivil görevlilerine ve ordu birliklerine bırakılmış olacaktır.

“2. 2-Yunanistan’da tutsak bulunan yurttaşlarımız on beş gün içinde İzmir, Bandırma ve İzmit limanlarında bize verilecektir.

“3. 3-Yunan ordusunun üç buçuk

göz yumuyorlar. Yani bile isteye halkımızı zehirliyorlar, zehirlenmesine göz yumuyorlar.

Türkiye ihracatta lider olduğu bir üründe dahi ilaç kalıntısı sorununu niye çözemiyor?

Çünkü bu konuda devlet tarafından yapılmış hiçbir planlama ve davranış yok. Çiftçilerimiz pestisitlerin ne ölçüde verileceği, verildikten ne kadar süre sonra hasat yapılması gerektiği gibi konularda yeterli teknik bilgiye sahip değil. Devletten bu konuda bir destek de almıyorlar. Ayrıca devletin insan sağlığı için ciddi zararları olan bu pestisitlerin satışından doğru kullanımına kadar denetlemesi gerekirken böyle bir uygulama da yok. Her çiftçi bilgisi-deneyimi ölçüsünde rastgele kullanabiliyor pestisitleri.

Halkın Kurtuluş Partisi (HKP) Programında, Üçüncü Bölüm “Köylü Meşalesi”ne ayrılmıştır. Burada “Ekinciliğe Teknik” başlığı altında çok önemli tespitler yapılır ve tekniğin köylülüğün hizmetine nasıl sunulacağı da en ince ayrıntısına kadar anlatılır:

“EKİNCİLİĞE TEKNİK
“25- DEVLET TEKNİĞİNDEN FAYDALANMA: Ziraat Donatım Kurumlarıyla Devlet Üretme Çiftlikleri, komşu köylerin en fakir ekincilerinden başlayarak, orta köylüsüne kadar ki aile topraklarına sürme, ekme, gübreleme, tohum ıslâhı (iyileştirme-si) ve bilimsel yöntem yardımlarında bulunacaklar. 1941 yılı 1060 traktörle yalnız Ziraat Kombinaları (Devlet Üretme Çiftlikleri): tüm Büyük ve Orta arazi sahipleri kadar buğday üretti ve Tarım alanının onda birine yardım etti. Bugün memlekette traktör sayısı 1 milyona ulaştıktan sonra makineler yarı boş duracaklarına, köy üretimimizin tamamen yeni araçlarla verimlendirilmesi için örgütlen-dirilecek.

“27- TEKNİK ve BİLİM ÖRGÜTÜ: Tarım Bakanlığı, tarım işletmelerinde faal tarım uzmanlarının geniş ağı haline sokulacak. Hayvan, sebze, orman, endüstriyel tarım, meyveli bitkiler ve süs bitkileri ve her çeşit tahlil için ayrı ayrı Teknik ve Bilim İSTAS-

yıldan beri Anadolu’da yaptığı ve yapmakta bulunduğu yıkımları ödemeyi Yunan Hükümeti şimdiden üstlenecektir.

“Büyük Millet Meclisi Başkanı “Başkomutan “Mustafa Kemal”

Bu durumu doğru değerlendirme, emperyalist art niyetleri anlama, kendine güven ve cesareti yansıtan bir cevaptır. Nettir, kıvrırma yoktur. Önderlik böyle olur. Başarı da böyle gelir.

Mustafa Kemal Paşa, baştan doğru tespit ettiği bir strateji doğrultusunda, doğru taktik adımlar atarak başarının gelmesini sağlamıştır. Kurtuluş sonrasında atılan adımlar da bu stratejinin parçasıdır. Bunu 1919’dan 1927’ye kadarki dokuz yıl içinde, diyalektik ve gerçekçi bakışı cesaretle yoğurarak, zamanı ve şartları kollayarak sağlamıştır. Şöyle der Nutuk’ta:

“Türk ata yurduna ve Türkün bağımsızlığına saldıranlar kimler olursa olsun, onlara bütün ulusça silahlı olarak karşı çıkmak ve onlarla savaşmak gerekiyordu. Bu önemli kararın bütün gereklerini ve zorunluluklarını ilk gününde açıklamak ve söylemek, elbette yerinde olamazdı. Uygulamayı birtakım evrelere ayırmak ve olaylardan yararlanarak ulusun duygu ve düşüncelerini hazırlamak ve adım adım ilerleyerek amaca ulaşmaya çalışmak gerekiyordu. Nitekim öyle olmuştur. Ancak dokuz yılda yaptıklarımız bir mantık dizisiyle düşünülürse, ilk günden bugüne dek izlediğimiz genel düşüniş, ilk kararın çizdiği çizgiden ve yöneldiği amaçtan hiç ayrılmamış olduğu kendiliğinden anlaşılır.”

Bugün İkinci Kurtuluş Savaşı’mızı yürütmekte olan Gerçek Devrimcilerin stratejik yaklaşımı benzerdir.

İlk taktik hedef Tayyip Diktatörlüğünün alaşağı edilmesidir. □

İhracat yapabildiğimiz yegâne ürünlerden Kuru Üzüm üreticileri de darda

Ülkemizde yetişip de ihracatını yapabildiğimiz birkaç üründen biri de çekirdeksiz kuru üzüm, diğer adıyla Sultanıye. Sapsarı, tatlı mı tatlı bir üzüm. Yazın tazesini yemenin keyfi de bir başka. Kuru su da çok lezzetli, tatlı ihtiyacını karşılayan, demir içeriği ile besleyici de olan lezzetli bir atıştırılabilir.

Sultaniye üzümde Ağustos ayında hasat dönemi başladı. Altın sarısı üzümler toplanıyor, temizleniyor ve kurutuluyor. Üreticiler alım fiyatının açıklanmasını bekliyor. Tayyip Erdoğan 20 Ağustos 2022’de üzüm alım fiyatını 27 TL olarak açıkladı. Geçen yıl 13 TL olan **üzüm alım fiyatı 27 TL** oldu.

Tarım Editörü **Ali Ekber Yıldırım**’ın verdiği bilgiye göre, çekirdeksiz kuru üzümün çok büyük bölümünü ihracatçılar olarak ihraç ediyor. Arz fazlası ürünü almak üzere Toprak Mahsulleri Ofisi görevlendiriliyor. Bu nedenle Ofis’in üzüm alım fiyatı devlet tarafından açıklanıyor.

Kuru üzüm alım fiyatlarının açıklanması son birkaç yıldır farklı ağızlardan yapıldı oldu. 2019 ve 2020 yılında fiyatı dönemin Tarım ve Orman Bakanı Bekir Pakdemirli açıklamıştı. 2021 yılı üzüm alım fiyatı çok düşük olunca Tarım Bakanı kameralar önüne geçmeye utanmış olacak, bu kez fiyat Toprak Mahsulleri Ofisi tarafından basın bülteniyle duyurulmuştu. 2022’ye geldiğimizde de Tayyip Erdoğan’ın bilfiil kendisinin açıkladığını görüyoruz, fındıkta olduğu gibi. Açıklanan fiyatın çok büyük bir şey olduğunu düşünüyor olsa gerek ki, benim ağzımdan duyulsun, diyor.

Peki gerçekten öyle mi, açıklanan 27 TL’lik kuru üzüm fiyatı üreticiye bırakın geçimini sağlayacak bir gelir getirmeyi acaba masraflarını karşılamaya yetecek mi?

Yine Ali Ekber Yıldırım’ın ilgili yazısında aktardığına göre, Toprak Mahsulleri Ofisi, 2019 yılında 9 numara çekirdeksiz kuru üzümün kilosunu 10 li-

radan, Tarış Üzüm Birliği ise 10 lira 75 kuruştan almıştı. Tarım ve Orman Bakanı Bekir Pakdemirli 2020 ürünü 9 numara çekirdeksiz kuru üzüm alım fiyatını kilo başına 12 lira 50 kuruş olarak açıkladı. Toprak Mahsulleri Ofisi ve Tarış bu fiyattan alım yaptı. 2021 ürünü 9 numara üzüm fiyatı ise TMO tarafından 7 Eylül 2021’de 13 lira olarak basın bülteni ile açıklandı.

Ancak üreticilerin açıklamalarına göre, fahiş oranlarda artan tarımsal girdi maliyetleri yüzünden kuru üzümde **girdi fiyatları en az yüzde 200 artmış durumda**. Bu yüzden üreticiler alım fiyatlarının da en az bu oranda olması beklentisi içerisindeydi. Ancak açıkla-

nan fiyat artışı yüzde 100 seviyesinde. AKP’giller fındıkta da benzer bir artış yapmış ve üreticiyi yine hüsrana uğratmıştı. Çünkü bunlar halkın hiçbir derdini ve sorununu umursamazlar. Tek derterleri kendi küplerini doldurmaktır. Kendilerini iktidara taşıyan ve orada tutmaya devam eden ABD ve AB Emperyalistlerinin emirleri doğrultusunda, diğer tüm tüketim maddelerinde olduğu gibi tarım ve hayvancılıkta da ülkemizi bu emperyalistlere mahkûm, bunlara bağımlı hale getirmekten başka bir şey bilmez ve istemezler. Bunu yaparken de onlara göre her yol mubahtır.

Yıldırım’ın yazısında belirttiğine göre, ülkemizde son 5 yıllık veriler değerlendirildiğinde 4 milyon hektar civarındaki bağ alanında yılda ortalama 4 milyon ton üzüm üretiliyor. Üretilen üzümün yaklaşık verilerle 2 milyon tonu sofralık, 1 milyon 500 bin tonu kurut-

malık ve 450 bin tonu da şaraplık olarak değerlendiriliyor.

Dünya üzüm üretimine bakıldığında 2020 yılı verileri ile 6,9 milyon hektarda 78 milyon ton üzüm üretimi gerçekleştiriliyor. Tarım ve Orman Bakanlığı Tarımsal Ekonomi ve Politika Geliştirme Enstitüsü verilerine göre, dünya yaş üzüm üretiminde İspanya yüzde 13,14 payla ilk sırada. İkinci sırada yüzde 11 ile Çin yer alırken, yüzde 10,9 ile Fransa üçüncü sırada.

Dünya kuru üzüm ihracatında ise 2021 verileri ile Türkiye yüzde 31,3 ile ilk sırada yer alırken, İran yüzde 10,4 ile ikinci, Amerika Birleşik Devletleri yüzde 9,4 ile üçüncü, Şili yüzde 8,1 ile dördüncü, Güney Afrika ise yüzde 7,8 ile beşinci sırada yer alıyor.

Çekirdeksiz kuru üzüm üretiminde ve ihracatında dünya lideri olan Türkiye, ürettiğinin çok büyük bölümünü ihraç ediyor. Son 5 yıllık ortalamalara göre 74 bin hektar alanda üretilen çekirdeksiz kuru üzüm üretimi 260 bin ton ile 320 bin ton arasında değişiyor. Bu üretimin yıllık ortalama 40 bin tonu yurt içinde tüketiliyor. Kalanı ise ihraç ediliyor.

Gördüğümüz gibi, çekirdeksiz kuru üzümün büyük bir bölümü özellikle Avrupa ülkelerine ihraç ediliyor. Ancak diğer tarımsal ürünlerde olduğu gibi kuru üzüm ihracatında da önemli bir sıkıntı var: **Pestisit kalıntısı**.

İhracatta yapılan analizlerde pestisit yani böcek ve zararlıları öldürücü ilaç kalıntısı tespit edildiğinde bu durum AB (Avrupa Birliği)’nin hızlı alarm sisteminde düşüyor. Buradan tüm AB üyesi olan ülkeler de uygunsuз ürünleri görmüş oluyor. Pestisit tespit edilen ürünlerin ihracatına izin verilmiyor. Tonlarca ürün zayii oluyor. Kimi durumlarda ürünlerin üretici ülkeye geri gönderilmesi söz konusu olabiliyor. Bu durumda da bir yolu bulunarak pestisit kalıntısı içeren ürünler iç piyasada satılacak bizim halkımıza yediriliyor. Elin Avrupalısı, Amerikalısı ilaçlı ürünleri haklı olarak ülkesine almazken, bizim iktidar koltuğunda oturanlar ürünlerin ülkeye geri gönderilmesine ve hatta iç **pazarda satılmasına**

YON’ları gerek devletçe, gerek diğer örgütlerce kurulacak. ÜNİVERSİTE ve ENSTİTÜ’ler özellikle bitki ve hayvan ve toprak ıslahları için araştırmalar, uygulamalı bilimsel çalışmalar yapacaklar. Ulusal gelirimizde her yıl ortalama 5 milyar YTL’lik kayba yol açan tarım zararlılarına, tarım hastalıklarına karşı ziraatçı ve veteriner müfettişler, **BİNDİRİLMİŞ TARIM EKİPLERİ** halinde çalıştırılacak.”

Demek ki tarım zararlılarına karşı köylümüz yalnız ve çaresiz bırakılmayacak. Ne yapılacak, tarım hastalıklarına, bitki böcek ve zararlılarına karşı Bindirilmiş Tarım Ekipleri kurulacak. Bu ekipler köylümüzün sorunlarına derman bulacak.

Yine HKP Programında, köylünün maliyetlerini dahi karşılamayan alım fiyatlarına yönelik de çözüm şu şekilde konur:

“15- FİYAT POLİTİKASI: Tarım ürünleri aleyhine, sanayi ürünlerinin fiyat artışı durdurulacak. Köy ürünlerinin gerçek köylü kooperatifleri eliyle ihracatı kolaylaştırılacak, Ofisin yönetim ve kontrolü köylü örgütlerine bırakılacak.

“Modern üretim küçük ekincilere kadar götürülerek tüm tarım ürünlerinin maliyet fiyatları indirilecek.”

Görüldüğü gibi, HKP, tarım ürünlerinin maliyet fiyatları indirilecek, diyor Nasıl?

Köylü kooperatifleri kurulup etkin bir şekilde çalıştırılarak tarım ürünlerinin fiyatlarının maliyetlerin bile altında olması engellenecek. Tarladan markete ürünlerin fiyatlarındaki fahiş artışlar önlenicek. Tarladaki ürün ile marketteki ürün arasındaki fahiş fiyat farkı ortadan kaldırılmış olacak. Modern ekincilik ile üretim bollaşacak ve tarım ürünlerinin maliyetleri düşürülecek.

Peki ne zaman?

HKP öncülüğünde kurulacak olan Demokratik Halk İktidarında.

Mücadelemiz, halkımızı inim inim inilen bu vurgun, soygun düzeninden kurtulma mücadelesidir. □

HKP’den:

“Keşke Yunan galip gelseydi”, diyen vatan hainlerine inat, Şanlı 30 Ağustos Zaferi’mizin 100. Yıldönümünü coşkuyla kutladık

Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı’nın ardından vatan topraklarımızı işgal eden Batılı Emperyalistlere tattırdığımız en büyük hezimetlerin başında gelen şanlı 30 Ağustos Zaferi’mizin 100. Yıldönümünü Türkiye’nin dört bir tarafında alanlarda, coşkuyla kutladık.

Yaptığımız eylemlerde ABD-AB uşağı “Keşke Yunan galip gelseydi” zihniyetindeki AKP’giller’i ve vatan haini Ortaçağcı güruhu teşhir ettik, halkımıza **“30 Ağustos Zafer Bayramı’nın 100. yılı kutlu olsun! ‘Keşke Yunan galip gelseydi’ diyen satılmışlar: Bu Zaferin gururunu, Türkiye Halkının gönlünden de, bilincinden de silemezsiniz!”** başlıklı bildirilerimizi ulaştırdık.

Ankara
30 Ağustos Zafer Bayramı’nın 100.yıldönümünde AKP’giller’in Mustafa Kemal ve Bağımsızlık Korkusu!

“Bağımsızlık Benim Karakterimdir” sözünü yasaklayamazsınız!

“Tam Bağımsızlık” ülküsü biz İkinci Kurtuluş Savaşçılarının Mücadelesinde Yaşatılıyor!

Halkın Kurtuluş Partisi (HKP) olarak, 30 Ağustos Zafer Bayramı’nın 100. Yıldönümünü Antiemperyalist Birinci Kurtuluş Savaşı’mızın Önderi Mustafa Kemal’in huzurunda kutlamamız bir kez daha yasa dışı bir şekilde engellendi. Her ulusal bayramda olduğu gibi ellerimizde Mustafa Kemal’in kalpaklı portresi ve **“Bağımsızlık Benim Karakterimdir”** sözünün yazılı olduğu bayraklar nedeniyle Anıtkabir’e girişimiz AKP’nin kolluk kuvvetleri tarafından yine hukuksuz bir şekilde engellendi.

HKP’den:

HKP olarak, 30 Ağustos Zaferi’mize küfredercesine, bu şanlı zaferin 100’üncü yılında açılışı yapılan ve Atatürk Orman Çiftliği’ne kaçak olarak kondurulan ABD Emperyalizmin Elçilik Binasının önünde İnsanlık düşmanlarına öfkemizi haykırdık

Türkiye Cumhuriyeti düşmanlığı ortak paydasında buluşan ve birleşen, İnsan Soyunun en büyük düşmanı ABD Emperyalistleri ile **“Keşke Yunan galip gelseydi”**ci AKP’giller’in katmerli ihanetini protesto ettik.

Neydi bu katmerli ihanet? Emperyalist Haydut, kaçak Büyükelçiliğinin açılışını yapacak başka gün bulamamış, 29 Ağustos’u seçmiş. Yani 30 Ağustos’tan bir gün öncesini...

İnsanlıktan, ahlaktan, namustan, onurdan yoksun Emperyalist Haydut nasıl da algı yönetimi yapıyor, nasıl da mesaj veriyor: “Ben sizin 100 yıl önceki 30 Ağustos Zaferi’nizin intikamını alıyorum. O zaferinizi nasıl ayaklarınızın altına aldığımı hepinize gösteriyorum.”

Mustafa Kemal ve Silah Arkadaşlarına her fırsatta küfreden, Kuvayimilliyeye Kahramanlarına hakaretler yağdıran, Kuvayimilliyeye Düşmanlarını baş tacı eden, Laik Cumhuriyet Düşmanı AKP’giller de alkış tutuyorlar, sevinç naraları atıyorlar kendilerini iktidara taşıyan kuklaları ABD Emperyalistlerinin bu şerefsizliğine.

Alkış tutmak, sevinç çılgınlıkları atmak zorundalar. Çünkü ABD ve AB Emperyalist Haydutları, “Keşke Yunan galip gelseydi”ci AKP’giller’deki ihanet potansiyelinin yüksekliliği gördükleri için, Laik Cumhuriyeti yıksınlar, Ege’deki 20 adamızı Yunanistan Devletine peşkeş çeksinler diye iktidara taşıdı bu güruhu. Özlemleri Ortaçağcı Faşist bir Din Devleti. İşte bunun için Türkiye Cumhuriyeti’ne karşı cihat açmış durumdalar.

Ve ne üçüncü ama biz İkinci Kurtuluş Savaşçıları açısından ne mutlu bir durumdur ki; Atatürk Orman Çiftliği’nin bağrına saplanan ABD Büyükelçiliğini eylemle bir tek biz protesto ediyoruz.

Partimiz Genel Sekreter Yardımcısı ve Ankara İl Örgütü Başkanı **Av. Sait Kıran** Tandoğan’da yaptığı açıklamada **“Atatürk’ün sözünü Anıtkabir’e almayanlar hesap verecek. Mustafa Kemal’e Zaferimizin 100. Yılında bunu reva görenler bağımsız mahkemelerde yargılanacak ve hak ettikleri cezaı er geç bulacaklardır”**, dedi.

Zaferimizin 100. Yılında Laik Cumhuriyet’imizin Kurucusu ve Kurtuluş Savaşı’mızın eşsiz mimarı Mustafa Kemal’in portresi ile savaşçı, mücadeleci, antiemperyalist tutumuyla özdeşleşen “Bağımsızlık Benim Karakterimdir” sözünden rahatsız olanlar ve biz İkinci Kurtuluş Savaşçılarının Anıtkabir’e girmesini engelleyenler, Anıtkabir’de AKP’nin patronuna yönelik bindirme kıtalarla utanmadan “Dik dur eğilme, bu millet seninle Reis “ şeklinde naralar attırarak sahte gösteriler peşinde olduklarını bir kez daha cümle âleme kanıtlamış oldular.

Av. Sait Kıran Yoldaş’ımız Anıtkabir’de düzenlenen törende bir grubun AKP’li Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan lehine slogan atmalarına sert tepki göstererek **“30 Ağustos Zaferi’mizin 100. yıl dönümünde, 30 Ağustos Zaferi’mizin mimarı, Başkomutanı Mustafa Kemal Atatürk’ün bu portresini ve Mustafa Kemal Atatürk’e ait ‘Bağımsızlık benim karakterimdir’ sözünü taşıyan bu pankartın Anıtkabir’e girmesine izin vermeyen, bu utancı taşıyanlar da Tarih karşısında bunun hesabını vermekten kurtulamayacaklardır. Bağımsız mahkemelerimizde bu emri verenler de, bunu yaşama geçirenler de Mustafa Kemal Atatürk’e bu 100. Yıldönümünde bunu reva görenler de yargılanacak ve hak et-**

“Katil ABD Ülkemizden defol” diye biz haykırıyoruz.

1968’lerdeki mücadelenin o meşhur sloganını biz atıyoruz: **“Hoşt Hoşt Amerika Puşt Puşt Amerika.”**

Nihai zafere olan inancı biz dile getiriyoruz: **“Emperyalistler İşbirlikçiler Geldikleri Gibi Gidecekler.”**

Eninde sonunda hesap gününün geleceğini hançeremizi yırtarcasına biz haykırıyoruz: **“Gün Gelecek Devran Dönecek ABD Halka Hesap Verecek.”**

Hesap gününün, o kutlu günün, nihai zaferin nasıl geleceğini gösteriyoruz: **“Yeni Sevr’e Karşı Yaşasın İkinci Kurtuluş Savaşı’mız.”**

Sayımızın azlığına, düşmanın çokluğuna bakmadan, bıkmadan, yılmadan, usanmadan, korkmadan bu onurlu mücadeleyi biz veriyoruz. Çünkü görev bizim omuzlarımızda.

İşte bu görevin gereği, ABD Büyükelçiliğinin önünde haykırdık bu sloganlarımızı, bayraklarımızla, **“Atatürk Orman Çiftliği’ne Yapılan Emperyalist ABD’nin Kaçak Büyükelçilik Binası Yıkılsın”** ozalitimizle.

Partimizin Genel Sekreter Yardımcısı ve Ankara İl Başkanı **Av. Sait Kıran Yoldaş** yaptı açıklamamızı. ABD Emperyalist Hayduduna ve yerli satılmışlara olan ve gerçek bir devrimcide olması gereken öfkesi yansıdı sözlerine. Av. Sait Kıran Yoldaş şunları dile getirdi:

Saygıdeğer Halkımız, Değerli Basın Emekçileri;

Bugün buraya kaçak olduğu Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun kararıyla tespit edilmiş, ABD Emperyalizmine peşkeş çekilen Atatürk Orman Çiftliği toprağı işgal edilerek inşa edilen ABD Büyükelçiliğini protesto etmek için top-

Halkın Kurtuluş Yolu

tikleri cezaı er geç bulacaklardır. Mustafa Kemal Atatürk’ün huzurunda Reisleri için ‘yaşasın’ diye slogan attıranlar, Mustafa Kemal Atatürk’ün sözünün ve pankartının Anıtkabir’e girmesine izin vermiyorlar.” şeklinde konuştu.

İstanbul
Bu Zaferin gururunu, Türkiye Halkının gönlünden de, bilincinden de silemezsiniz!

Kuvayimilliyecilerin Emperyalist Yedi Düvele karşı verdiği Kurtuluş Savaşı’mızın en önemli zaferi olan Dumlupınar Zaferi’mizin 100. Yıldönümünü bu sene de Ortaçağcı AKP’giller’in

Cumhuriyetimize ve Mustafa Kemal’e saldırıları altında kutluyoruz. Tam da 30 Ağustos Zafer Bayramı’mızın yıldönümünde eski TBMM Başkanı İsmail Kahraman kürsülerden **“Şehirlerin kurtuluş yıldönümleri kutlanıyor. Kesinlikle karışım”**, diyerek bir kez daha bu ülkeye ve Laik Cumhuriyet’e düşmanlıklarını gösterdi. İşte bu saldırılar altında biz Kurtuluş Partililer bu zafer günlerimize sahip çıkıyoruz, anmalar gerçekleştiriyoruz.

HKP İstanbul İl Örgütü olarak Kadıköy Mustafa Kemal Heykeli önünde bir basın açıklaması yaptık. **“Bağımsızlık Benim Karakterimdir”** pankartımız, bayraklarımız, dövizlerimiz ve sloganlarımızla Zafer Bayramı’mızı kutladık. Eylemimizde İstanbul İl Yönetim Kurulu üyesi **Av. Doğan Cıngı** Yoldaş’ımız Parti Genel Merkezimiz tarafından 30 Ağustos için hazırlanan basın bildirisini okudu.

Eylemimizde sık sık “Yaşasın 30

landık.

Bildiğiniz gibi Atatürk Orman Çiftliği, Birinci Ulusal Kurtuluş Savaşı’mızın Önderi Mustafa Kemal’in halkımıza bağışladığı topraklardır. Bu topraklar hiç kimseye peşkeş çekilemez, yasalarla koruma altındadır. Ne yazık ki kurulduğu ilk günden beri yasalara karşı gelmeyi Birinci Ulusal Kurtuluş Savaşı’mızın Antiemperyalist niteliğine düşmanlığı kendisine ideolojik, siyasi hak bilen AKP’giller İktidarı, yasaları ayaklar altına alarak Atatürk Orman Çiftliği’nde Kaçak Saray’lar inşa etmişler, toprakları alt üst etmişler ve arkamızda gördüğünüz büyük miktarda toprağı da, insanlığın en büyük düşmanı ABD Emperyalizmine peşkeş çekmişlerdir. Hem de başta Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunun, bunların yasa dışı olduğuna ilişkin onlarca kararına rağmen.

Halkın Kurtuluş Partisi olarak, ilk

günden beri bu yasa dışılığa karşı mücadele ettik. Dava yollarına başvurduk, suç duyurularında bulunduk, eylemler yaptık Atatürk Orman Çiftliği’nde. ABD Emperyalizminin binası henüz inşa edilirken yaptık bunları. Ancak AKP’giller’in işbirliğiyle ABD Emperyalistleri bugün, 29 Ağustos’ta bu Büyükelçiliğini açtıklarını ilan ediyorlar.

Değerli Halkımız, Saygıdeğer Basın Emekçileri;

Bir şeye dikkatinizi çekmek istiyorum. ABD Emperyalistleri, algı yönetimiyle biliyoursunuz kamuoyunu yönlendirmeyi çok severler. Ve Büyükelçiliğinin açılması için seçilen tarih ve gün de o anlamda çok manidar.

Yarın bildiğiniz gibi 30 Ağustos Bü-

ğustos Zaferi’miz”, “Emperyalistler, İşbirlikçiler, Geldikleri Gibi Gidecekler”, “Bağımsızlık Bizim Karakterimizdir”, “Kahrolsun AB-ABD Emperyalizmi” “Halkız Haklıyız Yeneceğiz”, “Davamız Halkların Kurtuluş Davasıdır”, “Gün Gelecek Deran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek” “Yaşasın İkinci Kurtuluş Savaşımız”, “Mustafa Kemal Ölümsüzdür” sloganları eşliğinde sona erdi.

Basın açıklamamızı Kadıköy sahilinde bulunan halkımız ilgiyle izledi. Halkımız kimi zaman alkışlarıyla destek oldu, kimi zaman da sloganlarımıza eşlik etti.

Eylemimizin ardından 30 Ağustos bildirilerimizi İstanbul halkına dağıttık.

Yaşasın 30 Ağustos Zafer Bayramı’mız!

İzmir
30 Ağustos Zafer Bayramımızın 100. Yıldönümünü Karşıyaka Çarşı’da coşkuyla kutladık

Şanlı 30 Ağustos Zaferi’mizin

100. Yıldönümünde Karşıyaka İlçe Örgütümüzün önünde oluşturduğumuz kortejle Çarşı girişine kadar yürüyüş yaptık. Yürüyüş sırasında Mustafa Kemal’in “Bağımsızlık Benim Karakterimdir” ve “Emperyalistler İşbirlikçiler Geldikleri Gibi Gidecekler” sözlerinin yer aldığı pankartların yanı sıra Mustafa Kemal ve Lenin portrelerinin yer aldığı pankartımızı açtık. Yürüyüş sırasında İzmir Halkının coşkulu alkışları eşliğinde sloganlar attık.

Karşıyaka Çarşı girişinde Partimiz

adına Genel Sekreter Yardımcımız ve İzmir İl Başkanımız **Av. Tacettin Çolak Yoldaş**’ımız, 30 Ağustos’un 100. Yıldönümü dolayısıyla bir konuşma yaptı. Av. Tacettin Çolak konuşmasında öncelikle Mustafa Kemal’in sözlerinin ve portresinin yer aldığı pankartlarımızın Anıtkabir’e sokulmadığını, bunun sorumlularının başta Anıtkabir Komutanlığı olmak üzere AKP’giller olduğunu vurguladı ve er geç bu engelleri koyanların yargı önünde hesap vereceğini söyledi. Yoldaşımız sonrasında Parti Genel Merkezimizin 30 Ağustos açıklamasını okudu.

Eylemimiz, alkış ve sloganlarla sona erdi.

Hatay
Yaşasın Şanlı 30 Ağustos Zaferi’miz!

Halkın Kurtuluş Partisi Hatay İl Örgütü olarak 30 Ağustos Zafer Bayramında alanlara çıkmamız bizlere gurur verdi.

İskenderun Güvercinli Park’ta gerçekleştirdiğimiz Zafer Bayramı Kutlamasını flamalarımızla bayraklarımızla sloganlarımızla coşkulu biçimde gerçekleştirdik. Basın açıklamamız Hatay İl Başkanımız **Metin Bakımcı Yoldaş** tarafından yapıldı.

Halkımızın da yoğun ilgi gösterdiği eylemimizde insanların gelip bayraklarımızı taşımak istemeleri, sloganlarımızı birlikte atmaları bizleri bir kez daha haklı davamızda umutlandırmış, mücadelemizi perçinlemiştir.

Emperyalistler, işbirlikçiler, geldikleri gibi gidecekler!

dardaki AKP’giller’in işbirliği olmak üzere, Ortadoğu’daki hain Ortaçağcı bütün ülkelerin işbirliğine rağmen, AB Emperyalistlerinin bütün işbirliğine rağmen Suriye Halkını yenemediler, yenemeyecekler.

Bir kez daha Halkın Kurtuluş Partisi olarak söylüyoruz; Mustafa Kemal’in halkımıza bağışladığı bu topraklara karşı emperyalist saldırı hevesleriniz kursağınızda kalacak. Bu toprakları sizin işgalinizden kurtaracağız. Sadece Atatürk Orman Çiftliği’ne kurduğunuz bu Büyükelçiliğinizi değil, ülkemizde kurduğunuz bütün üslerinizi de bu ülkeden göndereceğiz, defolup gideceksiniz. Ve kendi halkınız son darbeyi vuracak, ABD Emperyalizmi de bütün emperyalistler gibi Tarihin çöp sepetinde yerlerini alacak. Halkın Kurtuluş Partisi olarak buna inancımız tamdır, bu uğurda mücadele ediyoruz.

Bakmayın bugün sayımızın azlığına. Eminiz ki şu an iktidardaki AKP’giller’in hain işbirliği olmasa, halkımız 30 Ağustos Zaferi’mizin hemen 100’üncü yıldönümünde ABD Emperyalistlerinin bu işgalinin bilincine varsa, bunun farkına varsa, dört bir taraftan kuşatılmış yandaş medya bunları gizlemese sadece biz değil, halkımızın büyük çoğunluğu bu emperyalist Büyükelçiliğinin önünde protestosunu göstermek için gelecektir.

Bu barikatlar er geç yıkılacak, zafere ulaşacağız. Buna inancımız tamdır. Hep söylüyoruz, bugün bu ülkede, bu bölgede yaşayıp, **“Katil ABD ülkemizden, bölgemizden defol demeyen her kişi, siyasi örgüt veya grup ya gafildir, ya haindir.”**

Halkın Kurtuluş Partisi, İnsanlığın en büyük düşmanı ABD Emperyalizmine ve onun işbirlikçilerine karşı İkinci Kurtuluş Savaşı Bayrağını dalgalandırmaya devam ediyor. Bu bayrak er geç bu ülkede zafere ulaşacak, buna inanıyoruz ve hep söyledığımız gibi bir kez daha haykırıyoruz:

Halkız, Haklıyız, Yeneceğiz!

29 Ağustos 2022

HKP Ankara İl Örgütü

HKP'den;

Mahmut-İbo-Sadi ve Engin Yoldaşların, Ayhan Kaya Yoldaş'ın anıları mücadelemize ışık olmaya devam ediyor!

Baştarafı sayfa 20'de

Cihan Yoldaş konuşmasında; Üç Şehitlerimizin düşündükleri gibi yaşayan Gerçek Devrimciler olduğunu, Usta'mız Hikmet Kıvılcımlı'nın teorik ve pratik mücadelesini içerisinde bulundukları Şentepe Bölgesinde layığı ile haya-

ta geçirip bölge halkının gönlünde yer edindiklerini anlattı. Üç Şehitlerimizin Halkımızı sömüren, yoksulluğa ve sefalet mahkûm eden Parababalarının korkulu rüyası olduğunu ve bu nedenle katledildiklerini aktararak konuşmasını bitirdi.

Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşların anmasının ardından Ankara Karşıyaka'nın Devrim şehidi Engin Yüzbaşıoğlu Yoldaş'ın mezarına yürüdü.

Burada da Tüm Devrim Şehitlerimiz için yapılan saygı duruşunun ardından **Ercan Yoldaş**'ımız söz aldı.

Ercan Yoldaş konuşmasında, Engin Yoldaş'ın kısa yaşamına sığdırdığı mücadelesini anlattı. Engin Yoldaş'ın devrimci duruşuna, haklı olmanın verdiği cesaretle Devrimci Kavgayı son soluğunu verene dek onurla sürdürmüş olmasına değindi.

Yoldaş'ımızın vurulmasına rağmen faşistlerin üstüne üstüne yürüyüp "Kahrolsun Faşizm" sloganını haykırdığını, Yoldaşlarına, Usta'mız, Türkiye Devrimi'nin Önderi Hikmet Kıvılcımlı'nın mücadelesini miras bıraktığını anlattı.

Mahmut-İbo-Sadi ve Engin Yoldaşların ve Tüm Devrim Şehitlerimizin bize emanet ettiği mücadeleyi zafere ulaştıracağımıza, insanın insanı ezmediği, halkın adaletinin hüküm sürdüğü düzeni kuracağımıza yani Demokratik Halk Devrimini gerçekleştirip Sosyalizmi zafere ulaştıracağımıza söz vererek anma programımızı sonlandırdık.

Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!
Mahmut İbo Sadi Ölümsüzdür!
Engin Yoldaş Ölümsüzdür!
Kahrolsun Faşizm Yaşasın Sosy-
alizm!
Yaşasın Halkın Kurtuluş Partisi!

İzmir

Üç Şehitler ölümsüzdür! Ayhan Kaya Yoldaş ölümsüzdür!

Bundan yedi yıl önce yakalandığı kanser illeti nedeniyle bedence aramızdan ayrılan **Ayhan Kaya Yoldaş**'ımızı ve Ankara'nın Şentepe'sinde 1 Eylül 1978 tarihinde Pol-Bir'li Faşist polislerce katledilen Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşlarımızı, Ayhan Kaya Yoldaş'ımızın İzmir Doğançay'daki mezarı başında andık.

Yapılan açık konuşmasında Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşlarımızın, Ayhan Kaya Yoldaş'ımızın ve yine Ankara Şentepe'de Faşistlerce 14 Eylül 1979'da vurularak katledilen Engin Yüzbaşıoğlu Yoldaş'ımızın mücadelesinden söz edildi. Engin Yüzbaşıoğlu Yoldaş'ımızın son sözlerinin "Yoldaşlar mücadelemizi devam ettirsinler" şeklinde olduğu ifade edildi. Yoldaşlarımız nezdinde tüm Devrim Şehitlerimiz için yapılan saygı duruşunun ardından ilk konuşmayı Parti gençliğinden **Ahmet Engin Gençer** Yoldaş'ımız yaptı.

Yoldaşımız konuşmasında şunları söyledi:

Merhaba Yoldaşlar. Bugün yoldaşlarımızın mezarı başında bana konuşma görevi verildiği için gurur duyuyorum. Çünkü mezarı başında bulduğumuz Ayhan Kaya Yoldaş'ımız olsun, Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşlarımız olsun gerçekten zaman bakımından kısa ama bir o kadar da dolu dolu geçirdikleri ömürlerine sığdırdıkları mücadeleleriyle biz Kurtuluş Partisi Gençliğine ve bu müca-

deleyi yürüten yoldaşlarımıza aradan geçen yıllara rağmen hala ışık olmaya, yol göstermeye devam ediyorlar.

Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşlarımız Ankara Şentepe'de, Ayhan Kaya Yoldaş'ımız İzmir Yamanlar'da olmak üzere yaşadıkları çevrede gerçekten önderlik koyabilmiş insanlardır. Bu zaten devrimciliğin bize verdiği en temel beceri olmalıdır. Bulunduğunuz her yerde, çalıştığımız işyeri, okuduğumuz okul

yani yaşamın sürdüğü her alanda biz devrimciler halklara, İşçi Sınıfına, gençliğe, köylüye bir ışık olmayı ve Tarihin bize verdiği sorumlulukla umut olmayı becerebilmeliyiz yoldaşlar.

Ve bugün burada andığımız dört yoldaşımız da gerçekten kısa süren ömürlerine dolu dolu geçirdikleri yıllarıyla bu görevi hakkıyla yerine getirmiş ve verdikleri mücadele ile hala bize önder olmaya, yol göstermeye devam eden yoldaşlarımızdır. Bu yoldaşların mezarı başında konuşma yapıyor olmak, bu partinin bir ferdi olarak, Türkiye Devrimi'ne emek sunmaya çalışan bu uğurda mücadele eden bir birey olarak benim için başlıca bir onurdur.

Bundan 44 yıl önce yitirdiğimiz Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşlarımız ve yedi yıl önce bedence aramızdan ayrılan Ayhan Kaya Yoldaş'ımızın huzurunda bir

kez daha onların anısını selamlıyor ve Kurtuluş Partisi Gençliği adına, Yoldaşlarımızın bize bıraktığı mirası, bu ülkenin emekçi halkına, gençliğine, köylüsüne, bilcümle bu toplumu oluşturan cefakâr insanlarımıza borcumuz olan devrimi zafere ulaştıracağımızın sözünü buradan bir kez daha veriyor, bedence aramızdan ayrılan yoldaşlarımızın huzurunda saygıyla eğiliyorum.

Ardından partimiz İşçi Komitesinden **Yusuf Gençer** konuşmasını yaptı. Konuşmasında şunları söyledi;

“Yoldaşlar; Ruhsati diyor ki “Çok yaşayan 100’e kadar yaşıyor.” Yani burada önemli olan insanın yaşının ne olduğu değil, nasıl yaşadığıdır. İnsan olmanın hakkını vererek mi yaşamış ya da sıradan bir insan gibi mi yaşamış... Ayhan Kaya Yoldaş'ımız Mahmut- İbo -Sadi Yoldaşlarımız o kısacık yaşamlarında az önce Ahmet Engin'in de söylediği gibi insanlıklarının hakkını vererek yaşadılar. Onun için unutulmuyorlar. Onun için insanlık var oldukça, bizler var oldukça unutulmayacaklar. Nasıl ki 44 yıldır Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşları ve diğer devrim şehitlerini anıyorsak, 7'nci yılında Ayhan Kaya Yoldaş'ımızı anıyorsak; bundan sonrakı 44 yıllarda da 7 yıllarda da anmaya devam edecek, bizden sonra gelecek yoldaşlarımız”, diyerek konuşmasına başlayan Yoldaşımız, Üç Kızıl Karanfilimiz ve Ayhan Kaya'nın mücadelesinden kesitler sunarak konuşmasını tamamladı.

1 Eylül 2022

Kurtuluş Partililer

HKP'den;

Yeni eğitim öğretim yılına sayılı günler kala AKP'giller'in yarattığı pahalılık cehennemini Kadıköy'de protesto ettik

Eğitim asgari ücrete sığmıyor!
Ders zili değil, dert zili çalıyor!

Halkın Kurtuluş Partisi Merkezi Kadın Komitesi olarak, ülkemizi her anlamda cehenneme çeviren AKP'giller'in halkımıza dayattığı pahalılık ve zam cehennemini Kadıköy'de protesto ettik.

Partili Yoldaşlarımız 21 Ağustos günü “Hayat Pahalılığı Her Gün Kafamıza Balyoz Gibi İniyor”, “Örgütsüz Halk Köle Halktır, Örgütlü Halk Yenilmez”, “Parasız, Eşit, Laik, Bilimsel Eğitim İstiyoruz”, “Hak Verilmez Alınır, Yoksa Fakir Kalınır”, “Eğitim Asgari Ücrete Sığmıyor” gibi pahalılığı anlatan çeşitli ozalit ve dövizlerle Kadıköy İskele Meydanı Mustafa Kemal Heykeli önünde bir araya geldiler. Sloganlarla başlayan protesto eylemimizin basın açıklamasını HKP Merkezi Kadın Komitesi Üyesi **Semra Kalkan** Yoldaş okudu.

Semra Yoldaş yaptığı açıklamada şunları dile getirdi.

“Okullar açılıyor, çocuklarımız okulun ilk günü heyecanını yaşaya-

caklar. Gençlerimiz uçabilecek güç bulabilirlerse farklı şehirlere kanat açacaklar. Ama ne yazık ki eğitim masrafları şimdiden kafamıza bir balyoz gibi inmeye başladı.

“Nasil inmesin?
“Okul masrafları cep yakıyor, can yakıyor. Çocuklarımızı okula yazdırırken bağış adı altında kayıt parası isteniyor. Çocuklarımıza kıyafet, ayakkabı, okul gereçleri, kurtasiye malzemeleri lazım. Çocuklarımıza okula gidecek yol parası, servis parası lazım. Çocuklarımızın beslenme çantalarının dolması lazım. Çocuklarımıza okul harçlığı lazım. Lazım da lazım...

“İşte daha şimdiden bu eğitim masrafları bizi kara kara düşündürmeye başladı.”

Geçtiğimiz günlerde Doğu Üniversitesi ve Beykent Üniversitesi öğrencilerinin fahiş zamlara karşı verdiği mücadeleye de değinen Semra Yoldaş'ımız, açıklamasına şu şekilde devam etti;

Ardından Tefeci- Bezirgân Sermayenin ülkemizdeki siyasi temsilcisi AKP'giller'le ilgili şu ifadelere yer verdi;

“AKP'giller, ABD Emperyalistleri tarafından devşirilerek iktidar koltuğuna oturtulmuş, 20 yıldan fazladır da halkımızı iliklerine dek sömürmektedir. Aşımızda, ekmeğimize göz koyan

bu sömürücüleri iyi tanımalıyız. Bunlar Karunlar gibi yaşayan, 1165 odalı sarayında her gece manda yağurdu yiyecek kestaneye balı ve Medine hurmasıyla Lale Devrini yaşayan, ejder meyveli kokteyller içen, bizlere porsiyonları küçültün diyen AKP'giller'in Reisi ve avanesi...

“İşsizlik ve pahalılık illetinin Allah'tan gelen bir afet olduğunu söyleyip, bizlere şükür, sabır telkin ederken, kendileri vurgun, talan ve sömürülerine devam eden, her biri devletin kurumlarının tepesine çöreklenmiş, 4'er-5'er maaş alan din simsarları...”

Açıklamasının son bölümünde bu sorunlara yönelik Partimizin çözümünü anlatan Semra Yoldaşımız;

“Sevgi ve Saygıdeğer Halkımız, Asla yalnız olmadığınızı bil. Sana yaşatılan tüm bu ihanetlerin, bu soygunların hesabını sormak, hesap terezisini kullanmak için biz varız. Halkın Kurtuluş Partisi var.

Eğitimin her kademesinde akhın ve bilimin ilkelerinin hâkim olacağı, çocuklarımızın her türlü kaygıdan uzak mutlu bireyler olarak kendilerini geliştirebileceği, sınavların öğrenci salhanelerine dönüşmeyeceği, öğretimin her kademesine her yaş ve cinsiyetten

herkesin sınav vermek şartı ile girip belge alabileceği, öğretim sisteminin özellikle kol işiyle kafa işi arasındaki uçurumu doldurma hedefini güdeceği, Gerçek Bilimin yapılabileceği, kapıları tüm yurttaşlara açık Halk Üniversitesi-lerinin kurulacağı, eğitimin bütünüyle bir kamu görevi olacağı ve eğitimden para kazanmanın yasaklanarak herkese eşit, parasız eğitim imkânı sunulacağı, hayatın her alanında gerçek Laikliğe işlerlik kazandırılarak öğretim ve eğitimin biçimi ve içeriğiyle Laikleştirileceği, Demokratik Halk İktidarını kurmak için gel birlikte HKP saflarında birlikte mücadele edelim”, ifadelerini kullandı.

Eylemimiz; “AKP İşsizlik, Pahalılık, Zam Zulüm demektir”, “Zam Zam Zam, Ucuzluk Ne Zaman?”, “Kadın-Erkek El Ele, Kurtuluş Partisi'ne” sloganlarıyla ve onun çıkarlarının savunucusu Halkın Kurtuluş Partisi saflarında örgütlenmeye davet ederek sona erdi.

Eylemimizin ardından Kadıköy Halkına bildiri dağıtımı gerçekleştirdik.

21 Ağustos 2022

İstanbul'dan
Kurtuluş Partili Kadınlar

Nakliyat-İş'ten:

MSC/Medlog'ta Üyelerimize Sendikal Baskı Yapan Yöneticiler, 6'şar Ay 7'şer Gün Hapis Cezası Aldı

Baştarafı sayfa 20'de

MSC/Medlog Lojistik örgütlenmemiz sırasında işveren ve vekillerinin üyemiz işçilere yönelik yoğun baskılar yapılmış, üyelerimiz sendikadan istifaya zorlanmıştı. İstifa etmeyen işçilerin işten çıkışları verilmişti.

Bu baskıları yapan işveren vekilleri hakkında sendikamız avukatları tarafından suç duyurusu yapılması

üzerine T.C. İzmir 32. Asliye Ceza Mahkemesi'ne kamu davası açılmıştı.

Yargılama sonucunda üyemiz işçilere baskı yapan 4 işveren vekillerinin TCK'nun 118/1. maddesi uyarınca 6'şar ay 7'şer gün hapis cezası ile cezalandırılmasına, ayrıca sanıkların eylemini birden çok kişiye karşı gerçekleştirdiği için cezalarının TCK'nun 43/2. maddesi gereğince takdiren 1/4 oranında artırılmasına, karar verilmiştir.

Nakliyat-İş'ten:

Yaşasın 1 Eylül Dünya Barış Günü

Baştarafı sayfa 20'de

Erdal Kopal'ın açıklamasından sonra **“Dünya Sendikalar Federasyonu'nun Sendikalar İçin Barış Temalı 1 Eylül Bildirisi”** Nakliyat ambarlarında çalışan Nakliyat-İş Sendikası üyesi Bekir Aytaç tarafından okundu.

Eylemimiz sloganlarla son buldu. 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Konya Kayalı Park'ta gerçekleştirdiğimiz basın açıklamasına Sendikamız Örgütlenme Daire Başkanı Mehmet Ünver ve üyelerimiz katıldı.

Sloganlarla başlayan eylemde sen-

Böylelikle MSC/Medlog işverenlerinin sendikamız üyesi işçilere baskı yaptığı yargı yoluyla da kanıtlanmış oldu.

Sendikaya üye olmanın anayasal bir hak olduğu ve sendikaya üye olduğu için işçilere baskı yapılamayacağı ve yapılan baskıların TCK'nun 118'inci madde uyarınca “Sendikal Hakların Kullanılmasının Engellenmesi” suçunu oluşturduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Tüm işçi kardeşlerimizi hakkını-hukukunu aramaya çağırıyoruz. 04.08.2022

Nakliyat-İş Sendikası
Genel Merkezi

dikamız tarafından hazırlanan bildiri Sendikamız Örgütlenme Daire Başkanı Mehmet Ünver tarafından okundu. Dünya Sendikalar Federasyonu tarafından hazırlanan bildiri sendikamız üyesi Birol Alp tarafından okundu.

Eylemimiz sloganlarla son buldu. 01.09.2022

Nakliyat-İş Sendikası
Genel Merkezi

Nakliyat-İş'ten:

Parababalarının İşçi Düşmanlığına, Sarı Sendikacılığa Karşı Uzel Makina İşçilerinin Mücadelesi Sendikamız Öncülüğünde Devam Ediyor

Baştarafı sayfa 20'de

Bektas'ın konuşmasının ardından sözünü Genel Başkanımız Ali Rıza Küçükosmanoğlu aldı. Sendikamız öncülü-

günde kararlıca direnişlerini sürdüren Uzel Makina ve Neo Trend Tekstil İşçilerini selamlayarak konuşmasına başlayan Küçükosmanoğlu, sürdürülen bu mücadelenin patronları, onlarla işbirliği içerisinde olan siyasileri ve sarı sendikacıları rahatsız ettiğini ifade etti.

Artık Uzel Makina Direnişinin görmezden gelinemediğini ifade eden Kü-

çükosmanoğlu, işçilerin 2013 yılındaki alacaklarına zaten kesinlikle kavuşacaklarını, bunun da yeterli olmadığını, artan hayat pahalılığı ve enflasyondan dolayı işçilerin uğradıkları mağduriyetin de giderilmesi için mücadele edildiğini sözlerine ekledi.

Pandemi koşullarında işinden ekmeğinden edilen Neo Trend Tekstil Direnişçilerinin sendikamız öncülüğünde devam eden mücadelesine de dikkat çeken Küçükosmanoğlu, bu mücadelenin ve devam eden diğer tüm mücadelelerin mutlaka zafer kazanacağını dile getirerek konuşmasını sonlandırdı.

Eylem sırasında sık sık “İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek”, “Kahrolsun Sarı Sendikacılık”, “Direne Direne Kazanacağız”, “İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız” sloganları atıldı.

29.08.2022

Nakliyat-İş Sendikası
Genel Merkezi

Halkın Kurtuluş Yolu

HKP'den;

Mahmut-İbo-Sadi ve Engin Yoldaşların, Ayhan Kaya Yoldaş'ın anıları mücadelemize ışık olmaya devam ediyor!

Nakliyat-İş'ten:

Parababalarının İşçi Düşmanlığına, Sarı Sendikacılığa Karşı Uzel Makina İşçilerinin Mücadelesi Sendikamız Öncülüğünde Devam Ediyor

Neo Trend Tekstil Direnişçileri, Uzel Makina Direnişçileriyle Birlikte Mücadelelerine Kararlılıkla Sahip Çıkmaya Devam Ediyor. Tazminat hakları Parababaları tarafından gasp edilen ve 15 yıldır Parababa-

Nakliyat-İş'ten:

MSC/Medlog'ta Üyelerimize Sendikal Baskı Yapan Yöneticiler, 6'şar Ay 7'şer Gün Hapis Cezası Aldı

2016 yılında Nakliyat-İş Sendikası olarak Dünyanın ikinci büyük konteyner operatörü olan MSC (Me-

diterranean Shipping Company)'nin ülkemizde konteyner taşımacılığını yapan MEDLOG Lojistik de İstanbul,

Nakliyat-İş'ten:

Yaşasın 1 Eylül Dünya Barış Günü

1 Eylül Dünya Barış Günü'nü, İstanbul Nakliyat Ambarlarında ve Konya Kayalı Parkta Sendikamız Üyesi İşçilerle Birlikte Kutladık.

Dünyanın birçok bölgesinde dünya halkları, insanlık emperyalistlerin uluslararası Finans- Kapitalistlerin daha fazla kâr ve sömür düzenlerinin devamı için

Ankara

Ankara'nın Şentepe'sinde; 1980 öncesi Ankara'da ilk yargısız infazla aramızdan bedence koparılan **Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşları** ve Ankara Karşıyaka'da arkadan vurularak katledilen **Engin Yüzbaşıoğlu Yoldaş'ı** mezarları başında andık.

İlk olarak 1 Eylül 1979'da katledilen Şentepe'nin üç Kızıl Karanfil; Mahmut-İbo-Sadi Yoldaşları anmak için Ankara Karşıyaka Mezarlığında toplandık.

Ardından Kortejimizi oluşturarak, en önde Şehitlerimizin ve Partimizin pankartı ile yürüyüşe geçtik.

Yürüyüşün ardından mezarbaşı anmasına geçildi. Mezarbaşında tüm Devrim Şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu yapılmasının ardından, Yoldaşların mücadelesini anlatmak için Partimizin MYK Üyesi **Cihan Yoldaş** söz aldı. **19'da**

Büyük Zafer, Büyük Komutan, Diyalektik Materyalizm ve Cesaret

Hüseyin Ali

“Her evresi ile düşünülmüş, hazırlanmış, yönetilmiş ve utkuyla sonuçlandırılmış olan bu harekât Türk Ordusu'nun, Türk subaylarının ve komuta kurulunun yüksek güçlerini ve yiğitliklerini tarihte bir daha saptayan ulu bir yapıttır.

Bu yapıt, Türk ulusunun özgürlük ve bağımsızlık düşüncesinin ölümsüz anıtidir. Bu yapıtı yaratan bir ulusun çocuğu, bir ordunun Başkomutanı olduğum için sevinçim ve mutluluğum sonsuzdur.”

Mustafa Kemal Paşa (Nutuk)

ile Batı Karadeniz'i bırakmışlardı. Büyük ihtimalle bir süre sonra bu bölgeyi de yutacaklardı. Ordu silahsızlandırılmış, Türkiye toprakları emperyalistler ve uşaklarının ordularıyla işgal edilmişti.

Bugün hem iç gericilik, hem dış gericilik aynı stratejik planın peşinde: Türkiye'yi parçalamak!

Fesli Kadir ne diyordu?

“Keşke Yunan galip gelseydi.”

Bugün İsmail Kahraman adlı gerici de aynı çizgide... **30 Ağustos'u, Büyük Taarruz'u** yok sayıyor

30 Ağustos Zafer Bayramı'nın 100. Yıldönümünü kutladık. Kime karşı bir zaferdi 30 Ağustos?

İç ve dış gericiliğe karşı: İçeride Antika Tefeci-Bezirgân Sınıfı, dışarıda Modern Emperyalizm. Bu iki gerici güç, işbirliği halinde Türkiye'yi parçalamışlardı. Osmanlı'ya İç Anadolu'nun bir kısmı

bir bakıma. Fesli Kadir'in kaldığı yerden devam ediyor. Peki neden, denilecek.

Tefeci-Bezirgân Sermayenin ulusal bilinci yoktur çünkü. Tefeci-Bezirgân Sermaye Ümmetçidir. Ortaçağcıdır. Şeriatçıdır. Bu yüzden Türkiye Cumhuriyeti'ne karşıdır, laikliğe düşmandır. **16'da**

Zafer, Nakliyat-İş öncülüğünde direnen işçilerin olacak!

Türkiye İşçi Sınıfının yüzakı DİSK/ Nakliyat-İş Sendikası tüm Kargo, Lojistik, Kurye, Demiryolu ve Havacılık Çalışanlarını üye olmaya davet ediyor. Nakliyat-İş'e üye ol, güçlü ol!

KARGO,LOJİSTİK,KURYE,DEMİRYOLU,HAVACILIK ÇALIŞANLARI

249 KODLU NAKLİYAT-İŞ E ÜYE OL

Nakliyat-İş'li ol güçlü ol!

